

പി. 19 ബി പി. 1885

അഭിപ്രായം

മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രകാരം ക്രമത്തിൽ
പ്രതികരണം ചെയ്യാൻ
നിങ്ങളുടെ പേര് നൽകി
ഈ രേഖയ്ക്ക് പ്രാബല്യം
കൽ രേഖയിൽ, കൽ രേഖ
പ്രകാരം പ്രകാരം പ്രകാരം
പ്രകാരം പ്രകാരം പ്രകാരം

സംഗ്രഹം

മേൽപ്പറഞ്ഞ എ. പി. സി. സി.
പ്രകാരം പ്രകാരം പ്രകാരം
പ്രകാരം പ്രകാരം പ്രകാരം
പ്രകാരം പ്രകാരം പ്രകാരം
പ്രകാരം പ്രകാരം പ്രകാരം

മേൽപ്പറഞ്ഞ, പ്രകാരം പ്രകാരം
പ്രകാരം പ്രകാരം പ്രകാരം
പ്രകാരം പ്രകാരം പ്രകാരം
പ്രകാരം പ്രകാരം പ്രകാരം

പ്രകാരം പ്രകാരം പ്രകാരം
പ്രകാരം പ്രകാരം പ്രകാരം
പ്രകാരം പ്രകാരം പ്രകാരം
പ്രകാരം പ്രകാരം പ്രകാരം
പ്രകാരം പ്രകാരം പ്രകാരം
പ്രകാരം പ്രകാരം പ്രകാരം
പ്രകാരം പ്രകാരം പ്രകാരം

சோழ நாட்டின் சிறப்பு

விளையு அரா.....நெடுஞ் சோணாட்டு" 8 - 28

விளையு : அகன்ற கரும்பாளையங்களில், நன்கு முற்றிய கரும்பின் சாறு காய்ச்சப்படும். அதன் பாகின் மணம் எங்கும் கமழும். அக்கொட்டில்களிலிருந்து எழும் நெடுப்பின் புளக கடுவதாய், நளையுடைய வயல்களில் வளர்த்துள்ள நீண்ட நெய்தல் பூக்களின் அழகு கெடும். சோழநாடு இத்தகைய நிலப்பகுதியை உடைய விளையுள் நீங்காத வயல்களைக் கொண்டதாகும்.

வயல்களில் நன்கு முற்றிய செந்நெற் கதிர்களைத் தின்ற வயிற்றினையுடைய எருமையின் முதற்கன்று, நெற் கூடுகளின் நிழலில் படுத்து உறங்கும்.

குளவகளையுடைய தென்னை, குளவகளையுடைய வாழை, முற்றிய காய்களைக் கொண்ட பாக்கு மாங்கள், மணம் வீசும் மஞ்சள், பல்வேறு மா மாங்கள், குளவகளையுடைய பனைமாங்கள், அடிப்பகுதி பருத்து விளங்கும் சேம்பு முளையையுடைய இஞ்சி ஆகியவற்றின் விளையுள் நீங்காத வயல்களைக் கொண்டது சோழ நாடாகும்.

செவ்வம் நிறைந்த வீட்டின், அகன்ற முற்றத்தில், ஒளியையுடைய நெற்றியையும், மடமை பொருந்திய நோக்கத்தினையும், ஏற்ற அணிகலன்களையும் கொண்ட மகளிர், உவருகின்ற நெய்வைத் தின்னும் கோழியைத் தாம் காதுகளில் அணிந்திருக்கும் பொன்னால் செய்த மகரக்குழையால் அடித்து விரட்டுவார். அக்குழை, பூண் அணிந்த காலினையுடைய தம் பூதல்வர், குதினா பூட்டாமல், கையால் உருட்டி விளையாடும். மூன்று சக்கரங்களைக் கொண்ட சிறுநேர் செவ்வம் வழியில் முன்னர் வீழ்ந்து, அதன் ஒட்டத்தைத் தடுத்து நிறுத்தும். இவ்வாறு, குறுக்கிடும் பாகையைத் தவிர், கலங்குவதற்குக் காரணமாகிய பாக அறியாத செவ்வம் நிறைந்த குடி மக்கள் வாழ்கின்ற வளம் நிறைந்த கடற்கரை ஊர்களைக் கொண்டது சோழநாடாகும். சோழ நாட்டின் சிறுநீர்கள் பல, ஒன்றற்கு ஒன்று அண்ணமையில் விளங்குவன.

விளக்கம் : சோழ நாட்டின் வயல் வளம் கூறப்பட்டுள்ளது. சிறுநீர்களின் செவ்வம் நிறைந்த வாழ்விற்கு ஒரு சான்று தரப்பட்டுள்ளது.

"குழை கொண்டு கோழி எறியும் வாழ்க்கையார்", என்ற வழி, கோழி எறிவார் என்று கருத்துதல் கூடாது. ஒன்றானும் குறையாத செவ்வம் உடையவர் எனக் குறிப்பால் பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

புகழ் மட்டு..

பன்னாண்டி, 407 மலைய நாள்.

"விவரம் படை அல்லது கவயம் படை அறிவாய்
கொழும் மருந்துக் கொழுந் மருந்து"

என்ற அடக்கு நச்சினார்க்கிவியர். ஆற்றொழுக்காகப் பொருள் கொள்ளாமல், 'கையினும் கவத்தினும் வெய்யறத்தீண்டி' என்ற 1701 அடியைக் கொண்டு கூட்டக் கொண்ட பொருள் சிறப்புடையதாகும். "கடற்கரைப் பகுதியில் வாழும் கவிமாக்கள், மெழுகத் தகராடு சிவல் விமலயனும் பொது ஏற்பட்ட மாறுபாடு காரணமாக, முது மரத்தின் அடியில் சொப்பயிற்சி புரிவதற்கு அளமந்த களத்தின்கண், கவயம் குத்திப் படைக் கருவியை வெட்டியும் தம்முள் முரணிப் புரிபுற பெரிய பொருள் விவக்குகின்ற பளகயல்வது குடியக்கள் கவய்கி அழுவதற்குக் காரணமாகிய படை அறிவாத லாக்கங்களைக் கொண்டது சோழநாடு" என்பது அவர் கொண்ட உரையாகும்.

குழை நேரின் முன் வீழ்ந்து குறுக்கிடும் பளகயல்வது என ஆற்றொழுக்காகப் பொருள் கொண்டால், கையினும், கவத்தினும் வெய்யறத் தீண்டிப் பெருஞ்சினத்தால் புறக் கொடாது, கவிமாக்கள் செரு விளைக்கும் செயலுக்கு விளக்கம் தர இயலாத நிலை ஏற்படும்.

காவலுக்கு வந்த மகளிர், தம் பூதல்வளர நோக்கிய அளவயத்தில், கோழி, உணவைக் கவர்ந்தது. அளவு தம் காவலை இகழ்ந்தளம் என்னிற் சினம் கொண்டு குழையை வீசி எறிந்தனர். ஆனால் அக் குழையும் அவற்றின் மீது படாமல், தம் பூதல்வர்கள் ஓட்டும் தேளாத கடுத்துத் துணை புரிந்தன.

கொற்பொருள் :

விடல் கழனி - அகன்ற கழனி

"விவரம் என் விளவி அடவய் கொழுட்டே"

(தொல்-உரியியல், 66)

- செறு - செய் (வயல்);
- காம்பம் - வாடும்;
- கொடு - வயிறு;
- முழுக்குழவி - முதல் கன்ற;
- கூடு - நெற் கூடு;
- பெண்ணை - பள்ள மரம்;

347 - மனம்

348 - சொந்தத் சொட்டு சொட்டி விடாம (தொண்டியில், காலியில், உத்தியோகத்தில்)

சொற்கள் :

1. "நீரின் வெறுவில் வெந்துள்" கவிதொலகை, 75
2. "வெழுந்த வெந் வெள்ளின் சொளி: பனித்துக் கதி குறு, நெருள் அழி" சுந்தரத்த 56
3. "நிலைத் தொட்டு உருவெழு சொல்லின்" திருமுருகாற்றுப்படை, 30
4. "அழகு மயிர்வளக்கைச் சொல் அறால் சொளி : நூல் உருவாய்: பரிசெய்திற்று குழலில் கட்டி" பெரியசொல் 1227
5. "குழலி முத்த கட்டு ஒங்கு நல் இல்" பெரும்பாளாற்றுப்படை, 247
6. "நச்சின் வெந்த நிறானகையம்" குறந்தொலகை, 61
7. "வெந்திறு தேய்க்கொல் கையல்சொல் சொதும், நந்திறுள் களிதலின் நங்கையம் விளிஇ உத்தரவல் சொழிசெயல் எறிந்த ஒன் குறை, மந்தத் தேர் உருள் சொடா வளமை சான்றவர்" பெரியசொல் 89
8. "குறையில் கார, யம் வென்றுள் ஆறே" நந்திரை, 9
9. "எந்திரும் வினையக்குப் தஞ்சாக் கம்பவை விசயம் அடுகல் புனை குறி ஆணைதொறும்" பெரும்பாளாற்றுப்படை, 260
10. "தச்சம் நிறைவி நச்சப் புனைந்த காரா நஸ்தேர் உருட்டிய பூசல்" பெரும்பாளாற்றுப்படை, 248

பத்துப் பாட்டு..

பிராகுள் முடிவு : நெய்தல், கரும்பின் ஆலைத் தீத் தெறுவின்
கலின் வாடிச் சாம்பும் புலத்து, எருமைக் குழவி துயில் வதியும், தெங்கு,
வாழை, கமுகு, மஞ்சள், மா, பெண்ணை, சேம்பு, இஞ்சி ஆகிய விளைவு
அறா வியன் கழனி.

முற்றத்து, மகளிர், உணாக் கவரும் கோழி எறிந்த குழை, புதல்வர்,
புரவியின்று உருட்டும் வழி விலக்கும்.

பகையறியாப் பாக்கத்துப் பல்லூர்ச் சோணாடு.

மக்களின் விளையாட்டுக்கள்

செரி மணல் அகல் திட்டை.

(8)

இருள் கிளை இளம் ஒக்கல்,
கருத் தொழில் கலியாட்கள்
கடல் இறவின் குடு திர்த்தூர்,
மலல் ஆணைப் புழுக்கு உண்டும்
வறன் அடுவின் மலல் மலைத்தூர்.

65

புணல் ஆய்ந் பூர் குடிபூர்,
நீல் நிற விகவின் வலன்ஏய் | திரிதரும்
நூள்மீன் விராஅய கோள்மீன் கேளல்,
மலத்தலை மன்றத்தூர் | மலர் உடன் குழீஇ,
கையினூர் கலத்தினூர் மெய்மறத் தீண்டி.

70

பெருஞ் சினத்தான் | நாக் கொடா அதல்
இருஞ் செருவின் இகல் மெய்ய்ப் பினோர்,
கல் எதிர்ப்புர் கவண் மெயீஇர் |
மன் இயிபுர் | மய்ப் கேளந்தை;
| நழ்ப் | மன்றி, மல் கோழி
* நைக் கிணற்றுய் | நுச்சோரி,
மேழகத் தகரொடு சிலை விளைபல.

75

நீர் தரையுடைய மரத்தின் ஆட்டுக் கிடாய்களையும் கெளதாரி பண்டங்களையும் கொண்டு பொழுது போக்கு செய்து விளையாட்டாக உண்பதற்காக பலரும் ஒருங்கே கூடுவர். அக்காட்சி, நீர் தரையுடைய ஆளத்தின், வயலாக எழுந்து செல்லும் நான் சிவந்தான் கூடி நிறும் கோளீய்களையு பொய் விளங்கும்.

பொழுது போக்க, விளையாட்டினை மேற்கொள்ளும் பொழுது அப்பாவிமையே தோன்றும் மாறுபாடு காணாமல், வலிமை மிகுந்து பொருளினம் கொள்ள, அம்விளையாட்டின் காரணத்தால் படைத்த மீளும் மாறுபாட்டு உடலும், உயரம் குத்தியும் படைக்க அருவிகளையு செய்யும் ஒருவர் உடலும் ஒருவர் உடல் பொருத்தியும் பொழுது போக்கு, தவறாது தங்களுக்குள் முன்புபட்டு புரியும் படைகளையத் தவிர, மாறுபாட்டைய குடிக்கை பலரும் கவனி வருந்துவதற்கு ஏதுவாகிய படை போடு நடைய இயல்.

நீர்தரையுடைய பனை மரத்தின் உறையும் பறவைகள், கொடுக்கையுடைய மரதலச் சிறுவர்கள், கவனிய வைத்து, வீசி எறியும் கற்களுக்கு அஞ்சி, அம்மரங்களை விட்டு நீங்கும்.

புனர் தரையின் ஸூத்தே விளங்கும் கோள்கள், இத்தகைய பனை மரங்களையும், குட்டிகளையுடைய பன்றிகளையும், பலசாதிக்க கோள்களையும், உறை வைத்து அமைக்கப்பட்ட சிவந்துகளையும் உடையன.

விளக்கம் : புனர் தரையின் ஸூ தரையு புத்தியில், பொழுதுபோக்கி களம் இருக்கிறது.

ஆட்டுக் கிடாய் செவல், கெளதாரி பொன்றவற்றைத் தம்முள் கொண்டு காணும் பொழுது போக்கு நிகழ்ச்சிகள் கடற்கரை மாற்றப்படுகின்ற உடலும் அப்பந்தயத்தில், இரு குழுக்களினமையு முன்புபட்டு தோன்றவதும் உண்டு. அதனால் விளையும் படைகளையத் தனித்துக் கொள்ள, இரு திரத்தினரும் தனியே பொந்து பொழுது போக்கு, இவ்வாறு தோன்றும் சிறு முயலையினி மக்கள் கவங்குதற்கு ஏதுவாகிய படை போடு நடைய சிந்தும் இயல்.

மரதல குடிச் சிறுவர்களின் உணவும், பொழுது போக்கும் இயற்கையில் கூறப்பட்டுள்ளன. கருந்தொழில் கவிமாக்கள், பனை மரத்தின் குறிவைத்து கவன் கற்களை வீசி எறியதால், அம்மரங்களின் அப்பந்தய புளிக்கையுடையவைய விளங்கின என்றும் கூறலாம்.

7/2/2017

பகுதி 1-1

பரதவ குவத்ததைச் சார்ந்த இளைஞர் பவர், மன்றங்களில் கூடியிருக்கும் காட்சி, நாள் மீன்கள் பலவற்றுடன் விளங்கும் கோள மீன்களைப் போல் இருந்தது.

"விவங்கு பனகயல்வது கவங்கு பனக அறிபா" என்ற (26) தொடர், ராண்டு கொண்டு கூட்டி முடிக்கப்பட்டது.)

பொருள்பொருள்

முரண் களி	-	முரணிப் பொருதற்குச் சமந்த இடம். (பொர்க்களம்);
பொந்தை	-	பனை;
ஒக்கவ	-	சற்றம்;
சுருத்தொழில் கவிமாக்கள்	-	வலிய தொழிலையும், செருக்கினையும் உடைய பரதவச்சிறார்;
குடு	-	கட்டப்பட்டது ஆகுமென்ற;
அடம்பு	-	அடம்பு பூ;
மேழகத் தகர்	-	ஆட்டுக்கிடாய்;

மேற்கோள் :

1. "முழுவது முதல் அரைய தடவநிலைப் பெண்ணைக் கொழுமடல் இழைத்த நிறுகோல் குடம்மைக் கருங்கால் அன்றில்" குறுந்தொகை, 301
2. "விவங்கு பனக கயந்த கலங்கால் செங்கோல்" புறநானூறு, 230
3. "முனைதரு பூசல், கவலினூர் அறிபாது" புறநானூறு, 42

உய் இறவு வயல் ஆமை, புளவ ஆம்பல், வறள் அடம்பு புகள் போந்தை எனப் பொருள்கள் அடைமொழிகளால் வேறுபடுத்திக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

பட்டினம் பாணை

(பொருள் முடிவு : கலி மாக்கள், தின்றும், உண்டும். மலைந்தும், குட்டியும். மீன் போல மன்றத்துக் குழீஇ, கல் எறிந்து விளையாடுவர். தகரொடு சிவல் விளையாட இகல் மொய்ம்பினோர், களரியில் புறக் கொடாது, கையினும் கலத்தினும் மெய்யுறத் தீண்டி, விலங்கு பகை அல்லது கலங்கு பகை அறியாப் பாக்கத்தினையும், பன்றி, கோழி, கிணறு ஆசியவற்றையுடைய சேரிகளையும் உடையது புகாரின் புறநகர்ப் பகுதியாகும்.)

கடற்கரையில் பகல் விளையாட்டு

மிகு நிரைத்தா எஃகு ஊன்றி,
நடு கல்லின் அரண் போல,
நெடுந்தாண்டிலில் காழ் சேர்த்து

80

குறுங் கூரைக் குடிநாட்டண;
நிலவு அடைந்த இருள் போல
வலை உணங்கும் மணல் முன்றில்
விழ்த் தாழை தாள் தாழ்ந்த
வெண் கூதாளத்தத் தண்பூங் கோதையர்.

85

கொண்ட கரவின் கோடு தட்டு,
மனைந் தோர்த்திய என் அணங்கொன்,
மடல் துறை மலர் மலைத்தார்;
மன்தலை இருள் மரதவர்

90

வாந் துறை மா மகளிரொடு,
மன் இருள் மனிக் கடல் வேட்டர் செல்லாத,
உவவு மடிந்து உண்டு ஆடிபார்;
மலவு மனைல் பூங்கானல்,
மாமலை அணைத்த கொண்மூர் கோலரை.

95

தாய் முலை தழுவின குழவி கோலரை,
தேறுநீர்ப் பணரியோடு பாறுதலை மனைக்குர்
மலி ஒதத்து ஒலி கடல்,
நீது நீங்க, கடல் ஆடிபார்,
மனக கோக, மனல் மடிந்தார்.

100

அவ்வை ஆடிபார், உரவெத்தினை உழக்கிபார்,
மனை குழந்தார்; மல்லொறி மருண்டார்,
அகலாக் காதலொடு மகல் விகளைபார

பொருள் : கவி பாக்கள், திணறும், உண்டும், மணந்தும், குட்டும் என சொல் மணந்தும் சூழீதி, கல் எறிந்து விளையாடுவர், தகராடி சிலை விளையாட திகல் மெய்ப்பிரிணைர், களரியில் புறக் கொட்டாது சாகலினும் கவத்தினும் மெய்ப்புறத் தீண்ட, விவங்கு பாக அயலது கவங்கு பாக அலியாப் பாக்கத்தினையும, பனநி, கோழி, கிணறு, குடில்களுறையுடைய சேரிகளையும் உடையது புகாரின் புறகற்பு குடில்களும்.

அ நங்குணியில் புகல் விளையாட்டு

"கிடுகு நினர்த்து.....பகல் விளையாடி" 78 - 103

பொருள் : நடு கவலில் தெய்வமாக விளங்கும் ஒருவனுக்கு அவர்க்குப்பட்டுள்ள கவலைச் சுற்றிக்கேடயப்படை, வேலிபோல வரிசையாக நிறுத்தப்பெறும் அவற்றைத் தாங்குவதற்கு, அவ்வரிசையாக சுற்றி வேலைகள் ஊன்றப்பெறும் அதுபோலப் பாதவர்களின், குறுகிய பாதவாசியைக் கொண்ட சிறிய குடிவகை, நீண்ட தூண்டலின் காய்புகளைக் குறுகிய கூளர்களின் நடுவே கொண்டு விளங்குவதாகும்.

பாதவர் திவ்வங்குகளின் முகின் உள்ள மணற் டாப்பில், வளவ்கள் உலாத்தப்பட்டிருக்கும் அத்தோற்றம் நிலவின் நடுவில் அமைந்துள்ள களங்கம் போலக் காட்சியளிக்கும்.

சிலந்த தலைமயிரினையுடைய பெரிய பாதவர்கள், உலா நாளில் புரந்த கரிய, குளிர்ந்த கடலில் மீன் பிடிக்கச் செய்வதில்லை அவர்கள் அந்நாளில் தங்கள் தொழிலில் தோன்றும் ஊக்கம் தவிர்ந்து காணப்படுவர். அவர்கள், பகையான தழையாடையை உடுத்திய, கரிய தம் பனைவியருடன் கூடியிருப்பர்.

அதவர், சினைகளையுடைய கறாயின் கொம்பை நட்டு, ஆகில் வலிய தெய்வத்தை நிறுத்தி வழிபடுவர்.

அவ்வழிபாட்டின் பொருட்டு, விழுதுகளைக் கொண்ட தாழையின் அடிப்பகுதியில் வளர்ந்துள்ள, வெண் கூதாளியின் குளிர்ந்த பூக்களால் ஆகிய மாலைகளை அணிவர். மடலையுடைய தாழையின் மலையச் சூடுவர். கருச்சுரை உடைய பனைமரத்தினின்றும் எடுக்கப்பட்ட கள்ளினை உண்பர். நெல்லால் ஆக்கப்படும் கள்ளினையும் உண்டு விளையாடுவர்.

புல்லல் நாற்றமுடைய மணற்பரப்பில் பூக்களின் மணம் வீசும், உறக்களப்பகுதியில் பாதவர் குடியிருப்புகள் அமைந்திருந்தன.

Handwritten signature or mark on the left side of the page.

Handwritten mark or signature on the right side of the page.

சிற்ப்பாட்டு.

என் மனமும் செந்த செந்த சென் சென்றது எனின்
 மனமும் சேறில் உருகும் குழந்தையாய் சென்றது எனின்
 செந்த உயிர் தாமதமும் ஓர்நாள் உயிர் இன்று உன்
 மனமும் ஒரு சிறந்த மனமும்.

மனம், உன் தீயினமும் சிறந்ததாய்க் கவி, உன் சென்ற
 மனம் இடத்தில் தானும், உன் தீய குழந்தையாய் உன்
 மனம் உன் சிறந்ததாய்க் கவி தானும்.

உன் தாமதமும் சிறந்த மனமும், உன் உயிர்
 தாமதமும் தாமத ஆனும், உன் மனம் மனம்
 மனம் சென்றது தாமதமும் தாமதம் சென்றதாய்க்
 மனமும், சென்றது மனமும் தீய சென்றதாய்க்
 மனமும் தீயமும் மனமும் மனமும் மனமும்.

எனக்கம் : மனம் இன்னும், உயிர்மும் உயிர்மும் தீயம் சென்ற
 மனம் உயிர்மும் உயிர்மும் சிறந்த தீயம், சிறந்த உயிர் மனம்
 தாமதமும் மனம் சென்றதாய்க், சென்ற மனமும்
 சென்றதாய்க் தீயம் தாமதமும் மனம் இன்னும் தீயமும்
 மனம் சென்றது சென்றதாய்க் கவிமும், சிறந்த தீயம்
 மனமும் மனமும் மனம் சென்றதாய்க் கவிமும், சிறந்த தீயம்
 மனமும் மனமும் மனம் சென்றதாய்க் கவிமும்.

நடு உயிர் சென்றதாய்க் தீயம், உன் குழந்தை கவிமும்
 மனமும் மனம், மனம் மனம் மனம் மனம் மனம்
 மனம் மனம் சென்றதாய்க் மனம்.

தீயம் மனம் மனம் இன்னும், தாமதம் மனம் மனம்
 மனம் மனம் மனம் மனம் மனம் மனம்.

மனம் மனம் உன் சென்றதாய்க் கவிமும் மனம் மனம்
 மனம் மனம் மனம் மனம் மனம் மனம் மனம் மனம்
 மனம் மனம் மனம் மனம் மனம் மனம் மனம் மனம்.

"மனமும் சென் சென்றதாய்க் உயிர்"
 சென்றதாய்க், அந்திமனமும் 5

உயிர் மனம் உயிர் மனம் மனம் மனம் மனம் மனம்
 மனம் மனம் மனம் மனம் மனம் மனம் மனம் மனம்.

உள்ள காணியோடும் தம்முள் இணைந்து கவரும் காட்சி, தாயின் பாடல்களால் பாடுகின்றும் குழந்தை தரையும் காட்சியைப் போல் மீட்டரும்.

பாடல்கள் உடனே நாளிய மீள் பிடிக்கச் செய்யவேண்டி உடைய குறையில் வேகம் உடனே நாட்களில் மிகுதியாக இருக்கும்.

தமிழன் தலை உடனடியும் மக்களின் தங்கியவையாகும்.

பொருளியாதல் :

கிடுகு	-	கேட்கல்;
கூட்டு	-	வேல்;
கூடல்	-	காலம் - தெய்வமால் நின்றவர் டுருகுபவர்;
கூடல்	-	உடனே நாளி மீட்டினை நாளும் மீட்டினை நாளும்;
காழ்	-	காழ்;
கிழிந்தாழ்	-	கிழிந்தாழ்முடைய காழ்;
கூதாளம்	-	கேள் தாயின் கேள்;
கேள்மு	-	கேள்;
முனி	-	முனி;
முன்	-	முன்;
முன்	-	முன்-நீ முன்;
முனி	-	முனிகளால் துக்கும் முனில் டுருகுபவர்;

மேற்கோள் :

1. "கேள்முல் மீட்டு எழுதி அழி வெற்றல்
மீட்டி குட்டிய மீட்டி, திணை மீட்டல்"
-காந்தாஜா 67
2. "கேள்முல் கவரும் மீட்டல்"
-காந்தாஜா 131
3. "திணை எட்டல்"
கேள்முல்முட்டல், 213
4. "கேள்முல் கவரும் வெட்டுத் கவரும்"
கேள்முல்முட்டல், 192
5. "கேள்முல் திணைத் திணைமீட்டல், மீட்டல்முட்டல்
மீட்டல், அன் மீட்டி வெள்ளம் குட்டல்"

பகுதி 100--

கறவுள் போடு நட்டு; கறவுள் வடல் பொருத்தலின்
ஆய்ந்து மருவான் வெளிக்கும் மன்றம்"

தொக்காட்சியம், அகத்திணையில், 5
நச்சினார்க கிவியா.

6. "சுயிலும் மலிக்ஷல்" பரிபாடல், 5
7. "பெருங்கடல் போட்டதும் நிறுத்தும்" அகநானூறு, 140
8. "தாய் முலை நழுவின குழலி சேவைஓம்,
மா மலை நழுவின மங்கு சேவைஓம்"
சீவகசிந்தாமணி, 100
9. "மகவரல் மகளிரொடு மகல் வினையாடி"
பெரும்பாணாற்றுப்படை, 387
10. "இல்லெடு கள்ளிந் தோட்டி; மருவி"
பெரும்பாணாற்றுப்படை, 142
11. "இறை = ழந்து அமைஇய நினைவளை ஆய்வொடு"
அகநானூறு, 190

பொருள் முடிவு : பரதவர், உலவு மடிந்து, மகளிரொடு கூடிக் குடி
நாட்பண், மனையிடத்துச் சேர்த்திய அணங்கினால், கோதையராய்,
மலைந்தும், மாந்தியும், ஆடியும், பின்னர்க் கூடலில் தீது நீங்க ஆடியும்,
புத்தும், ஆடியும், உழக்கியும், குழந்தும், மருண்டும், காதலொடு, பகல்
வினையாடி.

இனில் துயிலும் நிலை

"பெறற்கு அரும்.....துயில் மடிந்து" 104 - 117

பொருள் : பெறுதற்கு அரிய பழைய தலைமையுடைய துறக்க
உலகத்தைப் போன்று, நீண்ட தூண்களை உடையனவாய் மாடங்கள்
விளங்கும். அவற்றில் உறைபவர், பாடல்களைக் கேட்பார், நாடகங்களை
விரும்பி நோக்குவர், வெண்ணிலாவினால் உண்டாகும் பயனை
ஆகர்வர். தாம் உடுத்திய பட்டாடைகளை நீக்கிப் புணர்ச்சிக்
காலத்திற்கென மெல்லிய வெண்ணிறத் துவிவை உடுத்துவர். கள்
உண்டவைக் கைவிட்டு, இனிய காமபானத்தை விரும்பி உண்பர்.
மதுவின் மயக்க மிகுதியால், மகளிர், தம் கணவர் குடிய கண்ணியத்
தம் கோதையாக நினைத்துத் தங்கள் கூந்தலில் குட்டிக் கொள்வர்.

இரவில் துயிலும் நிலை

வெறற்கு அருந் தொல்பீர்த் துறக்கம் ஏய்க்கும்,
வெய்யா மரின், பூமலி வெருத்துறை

105

தநணைப் புணர்ந்த மட மங்கையர்
மட்டு நீக்கித் தனில் உடுத்தார்,
மட்டு நீக்கி மது மகிழ்ந்தார்,
வைந்தார் கண்ணி மகளிர் குடவும்,
மகளிர் கோதை வைந்தார் மலையாழர்,

110

நெடுங்கால் மடத்து ஒள்ளி நோக்கி,
கொடுந் திரில் பரதவர் குரு உச்சுடர் எண்ணாழர்
மடல் ஒர்த்தார், நாடகம் நயந்தார்
வெண் நிலவின் மயன் தயந்தார்,
கண் அடை இய கடைக் கங்குலான்,
மட அகாவிரி மணம் கூட்டுர்

115

படிந்தும், ஆட்டியும், உழக்கியும், சூழ்ந்தும், மருண்டும், காதலொடு, பகல் விளையாடி.

இரவில் துயிலும் நிலை

“பெறற்கு அரும்.....துயில் மடிந்து” 104 - 117

பொருள் : பெறுதற்கு அரிய பழைய தலைமையுடைய துறக்க உலகத்தைப் போன்று, நீண்ட தூண்களை உடையனவாய் மாடங்கள் விளங்கும். அவற்றில் உறைபவர், பாடல்களைக் கேட்பார். நாடகங்களை விரும்பி நோக்குவர். வெண்ணிலாவினால் உண்டாகும் புயனை நுகர்வர். தாம் உடுத்திய பட்டாடைகளை நீக்கிப் புணர்ச்சிக் காலத்திற்கென மெல்லிய வெண்ணிறத் துகிலை உடுத்துவர். கள் உண்டலைக் கைவிட்டு, இனிய காமபானத்தை விரும்பி உண்பர். மதுவின் மயக்க மிகுதியால், மகளிர், தம் கணவர் சூடிய கண்ணியத் தம் கோதையாக நினைத்துத் தங்கள் கூந்தலில் சூட்டிக் கொள்வர்.

கடலும் காணியாரும் தம்முள் இணைந்து கவக்கும் காட்சி, தாயின் பாசினையே பாணுண்ணும் குழந்தை தழுவும் காட்சியைப் போல் விளங்கும்.

பாதவர்கள் உவா நாளில் மீன் பிடிக்கச் செல்வதில்லை. கடலில் அளவின் வேகம் உவா நாட்களில் மிகுதியாக இருக்கும்.

நீலிணை நீலக்க கடலாடுதல் மக்களின் நம்பிக்கையாகும்.

கொற்பொருள் :

கிடுகு	-	கேடயம்;	
எட்டு	-	வேல்;	
அரண்	-	காவல் - தெய்வமாய் நின்றவன் (ஆகுமெயர்);	
உவவு	-	உவா நாள் மதிநிறை நாளும் மதிமறை நாளும்;	
காழ்	-	காம்பு;	
வீழ்த்தாளழ்	-	விழுதினையுடைய தாளழ்;	
கதாளம்	-	வெண் தாளிக் கொடி;	
கொண்டூ	-	மெகம்;	
புனரி	-	அளவ;	
ஒலம்	-	அளவ;	
பாளவ	-	வண்டற் பாளவ;	
பொறி	-	பொறிகளால் நுகரும் பொருள் (ஆகுமெயர்);	

மேற்கோள் :

1. "பெயரும் பீடுப் எழுதி அதித் தொறும்
பீலி சூட்டிய பிறங்கு நிலை நடுகல்" அகநானூறு, 67
2. "வேல் னன்று பஸவை" அகநானூறு, 131
3. "நிலவு எக்கி" பொருநராற்றுப்படை, 213
4. "வெண் கதாளம் தொடுத்த கண்ணியன்" திருமுருகாற்றுப்படை, 192
5. "தெய்தல் நிலத்தில் நுளைபரிக்கு வலைவளம்
தங்கில், அம் மகளிர் இளைபடன் குழிஇல்"

பத்து மட்டு..

கறவுக் கோடு நட்டுப் பறவுக் கூடல் மொடுத்தலில்
ஆல்கு வடுணைன் வெளிக்கும் என்றாய்"

தொல்காப்பியம், அகத்திணையில், 5
நச்சினார்க் கினியா.

பரிபாடல், 5

6. "பாயிரும் பனிங்கடல்"

7. "வெருங்கடல் வேட்டத்துப் சிறுகுடிப் பறதாய்"

அகநானூறு, 140

8. "தாய் முலை தழுவின குழவி போலமை,
மன மலை தழுவின மந்தக போலமை"

சீவகசிந்தாமணி, 100

9. "மடவரல் மகளிரோடு பகல் விளையாடி"

பெரும்பாணாற்றுப்படை, 387

10. "இல்லடு கள்ளின் தோட்டிப் பருகி"

பெரும்பாணாற்றுப்படை, 142

11. "நிரை சழந்து அசைஇய நிரைவளை ஆயமொடு"

அகநானூறு, 190

பொருள் முடிவு : பரதவர், உவவு மடிந்து, மகளிரோடு கூடிக் குடி
நாப்பண், மனையிடத்துச் சேர்த்திய அணங்கினால், கோதையராய்,
மலைந்தும், மாந்தியும், ஆடியும், பின்னர்க் கூடலில் தீது நீங்க ஆடியும்,
படிந்தும், ஆட்டியும், உழக்கியும், குழந்தும், மருண்டும், காதலொடு, பகல்
விளையாடி.

1) கவிஞர் அறிவு "இனி புயல்சென்றே காணும்" (அடம் 240 : 4)
என்பது ஒரு புனைவு மாதிரி ஒரு தந்தையர் "புனைவு நடவடிக்கை
புனைவு புனைவு கூறு" (அடம் 10 : 3-4) என்று பிரேமம்

அருள்மொழியாதம் : தனி - தோற்றமொழி; துன்பு - துன்பம்
பரிசீலனை - அழகுக்கும்; புயல் - தனிமை; இளம்பெண் -
இளம்பெண்; காய - கார்த்து பன்னியம் - பண்டம்; ஒதம் - ஒளம்.

உங்களுக்காக : உங்கள் குறைபாட்டின் அளவையொத்த அளவம்
என்று அனைவரின் கிஞ்சொல் கேட்க அளவையொத்த தளவம்
உள்ளுத்தியது

இதற்கு : காக்கா இராயினால் பிடித்து வந்து தன் துணைக்கு
அளிக்கும் என்பது அக்காக்கா வாழும் துறவணியினதும் தள்ளை
ஒய்ந்த இடம் மந்திரம் என்ற சொல்லுள் யாக்க தளவம் கூறியதாம்.

32. குறிஞ்சி

'மாயோன் அன்ன மீதி வரைக் கவையன்,
வாயியோன் அன்ன வாய்க்கு வெள் அருவி
அம் மணவழியோன் தம் நயந்து என்றும்
வருத்தினன்' என்பது ஓர் வாய்க் சொல் தேறாய்,
நீயும் உண்டு நூலொடும் எண்ணி,
அறிவு அறிந்து அளவம் வேண்டும்; மறுத்தாற்கு
அவ - வாழி தேயி - பெரியோர்
நாடி நயின் அளவது
நட்டு நாடா, தம் ஒட்டியோர் திறத்தே

5

- டபிள்.

உந்து : தளவமிக்குக் குறை தய்ப்புக் கூறியது

கற்று விளக்கம் : பாய்கியிற் கூட்டத்துத் தலைமகனுக்குக் குறையோத்த தோழி தலைவியை மென்மையாகச் சொல்லிக் குறையறிவுறத்தாள். அவள் அறியாள் போல இருப்பவே, வன்மையாகக் கூறிக் குறை நடப்பிக்கும் வகையில் 'தலைவன் படுந்துயர யாள் கூற நீ தெளிந்து கொள்ளவில்லை, வேறு தோழியரோடு ஆராய்ந்து தக்கது செய்க' என ஊடக் கூறியது.

உரை : தோழி, வாழ்வாயாக! 'மாயோளைப் போன்ற பெரிய மனவயக்கம். அங்கு, அவனுக்கு முன்பிறந்த வெள்ளை நிறத்தவன் ஆள் பலதேவளைப் போன்று வென்மையாய் விளங்கும் அருவிகள். அத்தகு மனவக்குரிய தலைவன் நான்தோறும் நம் புளத்தின் பக்கத்தே வந்து நம்மை விரும்பி வருத்தினான்' என்று கூறும் எனது உண்மையான உரையை நீ தெளிந்து கொண்டாய் இவ்வை. என்னைக் கேட்பதை விடுத்து நீயும் அவளை நோக்குவதுடன் உள்ளிடத்து அன்பு கொண்ட தோழியரோடும் ஆராய்ந்து அறியத்தக்கது இதுவென அறிந்து பின்பு அளவளாவுக. அவள் கூற்று மறுத்தற்குரியதில்லை. அறிவுமிக்க சான்றோர் தம்மோடு நட்புக் கொள்ள விரும்பியவர்களின் குணங்களை முதலில் ஆராய்ந்து பார்த்துப் பின்பு நட்புக்கொள்வர். அஃதல்லாமல், நட்புக் கொண்ட பிறகு அவர்தம் குணங்களை ஆராயமாட்டார். நீ அவ்வாறு மனவகிழ்வோனிடத்து நட்புக் கொள்ளவில்லை. முதலில் நட்புச் செய்து இப்போது வெறுத்தல் தகாது என்பதை அறிக.

உரை விளக்கம் : அவனும் தகுதியுடையவன் என்பதை 'மனவகிழ்வோன்' எனவே உணர்த்தினான். நட்புக் குறித்து இப்போது ஆராய்வது பயன்தராது என்றும், இயற்கைப் புனாச்சிக்கு முன்னரே ஆய்ந்து பின் நட்புக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றும் தன்வவன் நல்லனே என்றும் தோழி புலப்படுத்தினான்.

"நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின், வீடில்லை நட்பு ஆள்பவர்க்கு" (குறள். 761) என்பதாலும் நட்புக்குறித்து இங்குக் கூறியது அறியப்பெறும். அளவல், மறுதரல் தோழிற் பெயர்கள். 'நீ அவ்வாறு' என்பது முதல் குறிப்பெச்சம். வாய்ச்சொல்: வாய் என வேண்டாது கூறினான், தன் கூற்று உண்மையே யன்றி வேறன்று என்பதனை உணர்த்தற்பொருட்டு.

81. முல்லை

இரு நிலம் குறைவுக் கொட்டிப் பரிந்தின்று
 ஆடு செவிய அரைவு இன் நோன் தான்,
 மன்னர் மதிக்கும் மான் வினைகள் பரவி
 கொய்க் மயிர் எருத்திற் கொய்க் மணி ஆய்க்கு
 பூண்டதும் - பாடி - தின் தேடு; பூண் தாழ் 5
 ஆக வள முலைக் கரைவளம் தெற்கு
 அழுதவன் உறைபுறம் அம் மா அகிலை
 விருந்து அயர் விருப்பொடு வருந்தினள் அரைபு
 முருவல் இன் நகை காண்டயர்-
 உரு பகை தணித்தவன், உரவு வளர் வேர், தே. 10

- அயம்பன்மாவாழ்வார்.

உற்று : வினைமுற்றிய தலைவன் தேர்ப்பாகற்கு உரைத்தது

உற்று விளக்கம் : வினைவாயிற் பிரிந்து, மேற்கொண்ட வினை முடித்துத் தலைவன் மீள்கின்றான். அவன் தன் தேர்ப்பாகளை நோக்கி, 'நம் அரசன் பகையை நீக்கினான், இனி நீ தேரைப் பூட்டிச் செலுத்துக. நம் அன்புடைய காதலி வருந்திய வருத்தம் நீங்கி நம்மை விருந்தயரும் விருப்பமுடன் நகைப்பதைக் காணவாம்' என்று மகிழ்ந்துரைத்தது.

உரை : பாகனே வலிமை நிறைந்த வாயினால் நம் அரசன் மிகுந்த பகையைத் தணித்துக் கொண்டான். வேந்துவினைவாயிற் பிரிந்த நம் செயலும் முடிவுற்றது அகன்ற நிலம் சூழி விழும்படி தன் காலாலே அழுந்தி விசைந்து நேராக ஒடுகின்றனவும் களைப்பில்லாத வலிய கால்களையுடையனவும் அரசர்களால் நன்கு மதிக்கப் படுகின்ற மாட்சிமைப்பட்ட நடையிளையுடையனவுமான குதிரைகள், அக்குதிரைகளை, கத்திரித்து அழகுபெற்ற பிடரியில் கட்டப்பெற்ற மணிகள் ஒலிக்குமாறு தேரிலே பூட்டுக. (விசைந்து செலுத்துக). பூண்ட தாழ்ந்த மார்பில் பொருந்தியிருக்கும் அழகிய முலைகளின் முகட்டில் கன்னீர் சிதறி விழும்படி அழுதவன்மை இருப்பவன் அழகிய

மாணநிறம் பொருந்திய நம் காதலி நம்மைக் கண்டவுடன் (குள் அகலம் தீயி) நமக்கு விருந்து செய்யும் விருப்பத்தின் சமையலாளராக, புருவன், உரிய விருந்தை வருத்தி ஆக்கிக் களைப்படைந்த நிலையில் மகிழ்ச்சி மிகுந்த முகத்தினளாய் இனிய நகையைக் கொண்டு நாம் காண விளங்குவாள். அந்த நகைமுகம் நாம் காணும் பொருட்டுத் தேரை விளையச் செல்லுக.

உரை விளக்கம் : 'உரவுவாழ் வேந்து உறுபதை தனித்தளன்' என்றதால் தலைவன் விளைவை பார்கள் என்பது அறியப்பெறும். பூன் நாய் ஆகம் என்றது தலைவனின் பிரிவால் தலைவியின் மேனி நலிந்தமையும் அதனால் அணிகள் செறியாமல் கிடத்தமையை உணர்த்தும். தலைவனின் பிரிவால் தலைவி எப்பொழுதும் வருந்தும் இயல்பினள் என்பதை அவள் அமுதகமும் தலைவன் வருவதறிந்தால் மகிழ்பவள் என்பதை விருந்தயரும் விருப்பினளாயும் மகிழ்பவளாயும் இருப்பவள் என்பதும் உணர்த்தித் தலைவியின் அன்பை உணர்த்தின. குதிரையின் செயல் குறித்த வருணனை விளர்த்து செயல் விருமடும் தலைவனின் வேட்கையைக் குறிப்பித்தது.

'பிரிவால் அமும்முகத்தில் இன்னகை தோன்றச் செய்யும் விருப்பமும் அதனைக் காண வேண்டும் என்ற விருப்பமும் தலைவனிடம் அளவு கடந்து தோன்றிற்று; ஆகையால் பாக்கிடத்தும் கூறினான்' என்பர் பின்னத்தூர்.

தலைவன் விளைமுடித்து மீளும்பாய் விளர்த்து செலுமாறு பாகனை ஊக்குதலை "களையும் இடனாய் பாக உளை அணி உயகு கடப்பன்ன புள்ளியற கவிமா...செயவு நாம் அயர்ந்தளமாயின்" (அகம். 64 : 1-7) என்பதானும் அறிக. விளர்த்து சென்று தலைவி மகிழ்ந்து வரவேற்றதைத் தலைவன் எதிர்பார்த்தலை "அவிழ் புமுடிபினள் களவடுய மடமா அரிளவ மகிழ்ந்தயர் நிலையே" (குந். 42 : 11-12) என்பதானும் கூறப்பட்டதறிக.

அருஞ்சொற்பாடுகள் : ஆதி - நெடிய செயல்; அளவு - வருத்தம்; எருத்து - கழுத்து உரவு - வலிமை.

3. பாலை

கவி உருவம் உருவம் மணி பொரு தெழுந்து மெளப்ப
 மணி அணி மெளப்பில் மணி நிழல் - நிழல்
 உருவம் மணி இட்டு அங்கு குழந்தை
 மெளப்பில் மெளப்பில் மெளப்பில் மெளப்பில்
 மணி மணி மெளப்பில் மெளப்பில் மெளப்பில்
 மெளப்பில் மெளப்பில் மெளப்பில் மெளப்பில்
 மெளப்பில் மெளப்பில் மெளப்பில் மெளப்பில்
 மெளப்பில் மெளப்பில் மெளப்பில் மெளப்பில்
 மெளப்பில் மெளப்பில் மெளப்பில் மெளப்பில்

மெளப்பில்

- இளங்கீரணர்.

கூற்று : முன் ஒரு காலத்தில் பொருள்வழிற் பிரிந்த தலைமகள் யின்னும்
 பொருள் கடைசு கட்டிய தெளிந்தும் சொல்லியது

கூற்று விளக்கம் : முன்பு பொருள் தேடச் சென்றிருந்துவந்த
 தலைமகள், மறவொரு காலத்தில் யின்னும் பொருள் தேடும்படியாகக்
 கருதிய தெளிந்த தோக்கி "தெளிந்தே மானைப் பொழுது வரக்கண்டு
 இம்மாதையப்பொழுது நம் காதலி நம்மைக் கருதி வருந்துதற்குரிய
 காலமென்று முன்பு பிரிந்த இடத்துக் கருதினேன் அவ்வனோ' என
 வருத்திக் கூறுவது

உண்மை : தெளிந்தே அனுதான உடைய வருந்து வருத்தி உறையின்ற
 வானத்தை மெளப்பில் மெளப்பில் மெளப்பில் மெளப்பில் மெளப்பில்
 உடைய மெளப்பில் அந்த மெளப்பில் நிழலில், வேறு தொழில் ஒன்றும்
 கருதியாத சிறுவர்கள் சொன்ன உரைத்து மாற்றுப் பார்க்கும் கல்லைப்
 சொன்ற ஆடுகளைத்தக்க கீழிக் கொண்டு நெய்விக்காய்களை வட்டாகக்
 கொண்டு ஆடுவர். இப்பகுதி வழியியே செவ்வோரை விவ்வைக்
 இரண்டு அவ்வத்து உன்னும் மறவரின் மெய்ய சூடியிருப்பக் கொண்ட
 சிறாராகும். இச்சிறாரில் அழல் போல் காய்கின்ற பாலை நிலம்
 மெளப்பில் வயிபனைத்தையம் குறைக்கும். முன்பு பொருள் தேடிச்
 செவ்வின்ற காலத்தே இப்பாலை நிலத்தில் மானைப்பொழுது வருவதைக்

கண்ட நிலையில் கருதிய தொழிலை முடித்தது போன்ற இனிமையான யதம் காதலி வீட்டின் கண்ணே விளக்காக யேற்றி 'அவர் இன்னும் வரவில்லையே' எனத் துன்புறு இருப்பான் என்று நான் நினைத்தேன் அல்லவா? அப்படியிருக்க இப்போதும் பொருள் ஈட்டுமாறு ஒருப்படுத்தி நெஞ்சமே' என்னை நீ வருத்தாதே, இனி யான் வர மாட்டேன்.

விவலோர் உழவர் என்றது, ஏரால் உழுதவைவிட்டு, நிலம் திரிந்த நிலையில் விவலால் வழிச்செல்வோர் மார்க்கை உழுதல் பற்றியாம்.

இறைச்சி : பருந்து வருந்தி இருக்கும் நிலையைப் பார்க்காமல் சிறுவர்கள் அம்மரத்தின் நிழலில் வட்டாடி மகிழ்கின்றனர். அதுபோல, யான் இவனைப் பிரிதலால் வரும் துன்பத்திற்கு அஞ்சியிருக்க அதனைப் பொருட்படுத்தாமல் பொருளைத் தேடிவரும் மகிழ்ச்சியில் நெஞ்சம் ஈடுபடுகின்றது. இவ்வாறு கருப்பொருள் மேற் சென்று இறைச்சிப் பொருள் பயந்தது இச்செய்யுள்.

இப்பாட்டு நெஞ்சு பொருள்மேற் பிரியும் பிரிவை வற்புறுத்தியமையானும், முன்பு பிரிந்து சென்ற நிலையை நினைந்தமையானும் பாலைத் திணையாயிற்று.

4. நெய்தல்

கானல் அம் சிறுசூழிக் கடல் மேல் பரதவர்
நீல் நிறப் புன்னைக் கொழு நிழல் அசைஇ.
தண் பெரும் பரப்பின் ஒண் பதம் நோக்கி,
அம் கண் அரில் வலை உணக்கும் துறைவனொடு,
'அலரே அன்னை அறியின், இவண் உறை வாழ்க்கை 5
அரிய சூதும் நமக்கு' எனக் கூறின்,
கொண்டும் செல்வர்கொல் - தோழி - உமணர்
வெண் கல் உப்பின் கொள்ளை சாற்றி,
கண நிறை கிளர்க்கும் நெடு நெறிச் சகடம்
மணல் மடுத்து உரறும் ஓசை கழனிக்கு.

பயந்திரிக்கும். அத்தகைய ஊரில் இருந்தாலும் அவள் உள்ளம்
இதவரை பொறுமையாய் இருந்தது. இன்று நாம் செய்வாவிடின் அவள்
உள்ளம் மிக வருத்தம்.

உளர் விளக்கம் : காட்டின்கண் வேடுவன் உடுப்பு தவளை நயம்,
முயல் ஆகியவற்றைப் பற்றி வாழ்வாள். அவற்றைப் பிடித்தவாய்
உண்டான தளைய்ப்பாக கடஞடியாய் மறப்பாள். இத்தகைய
வாழ்க்கையுடைய காட்டு நாட்டகத்து முயல் மயரக்கண்டு பருவம்
உற்றது அறிந்து தளையி வருத்துவள் என்பதாம். வேடுவன்
கடஞடியாய் முயல் மறப்பதுபோல் தளையி மறக்க இயலாது என்பதாம்.

புறநிலை வாழும் ஈசையை உணவாகக் கொள்ளும் பொருட்டு
வேடுவர்கள் புற்றிளைத் தோண்டும் வழக்கம். புற்றிளை உணவாகக்
கொள்ளுதலும், "செய்தற்று நயமின் இன்னன ஸரித்து" (புறம் 112-4)
என்றும் "நாவாய்ப் புற்றத்து நயம் பெய்துட இன்புளி வெளுசோறு"
(அகம் 324, 2-5) என்றும் வரும் ஆகையால் உணர்வ. கார்காய வரைய
முயலைய மயர்ந்து காட்டிற்று, இது 'பெயல் புற்றத்த பூங்கொடி முயல்'
(குறுந். 126 : 3) என்னும் குறுந்தொகைய் பாடலடியாலும் பெறப்படும்.

அருஞ்சொற்பொருள் : கொவீஇ - கொன்று; துணய் - தவளை;
கெண்டி - தோண்டி; எய்லு - பகல்; முதை - அரும்பு; புறவு;
முயலையிவம், காடு, உயவு - வருத்தம்.

உள்ளுறை : உடுப்பு முதலியவற்றை வேடுவன் கொணர்ந்து, கட்டின்கண்
கண்ணே எவத்த மளநிறைவாய் கள்ளுண்டு செருக்கி, மயல்கிற் கிடத்தல்
தளையின் பொருள் பெரிதும் ஈட்டி வந்து அந்நிறைவோடு தளையிபோடு
இன்பம் துய்த்துக் காமக்களிப்பெய்துவான் என்பதை உள்ளுறுத்தி நின்றது.

60. மருதம்

மணல் உண்டான நிலை புணர் நிலங்கின்
செரு, செந் டய் கூட்டு எருமை உழவர்
கண்ணை, பெறுவருத தண் புளி விடியல்,

உருவகம் காண்பது வெகுநேரம் யிவிடாமல்பொரு
 டுப்பின் அறிவிடு பெரும்பு வெகுநேரம் போது 8
 உன் டு உருவகம் காண்பது
 நினைவு வெகுநேரம் நானு முடி அழகுந் நினை
 நடுவெடு செறிவுயின், அனை
 கார்பு வெகுநேரம் ஓங்குந், எய்வில்
 மா இருவக கருதல் மருந்நத 10
 ஆய் வணிக கூட்டுப் அணிபுரை அனைபு.

- தூங்குவேண்பு.

உற்று : சிறப்புடைய உழவர்க்குச் சொல்லுவானாய்த் தொழி செறிவு
 அறிவுநீதியது.

உற்று விளக்கம் : சிறப்புடைய வந்திருந்த தளவகம் தளவகிய
 விடும் கண்ணே செறித்து எவத்தது அறிந்து கொள்ளுமானும் விளரந்து
 வளரந்து சொல்லுமானும் உழவகியம் கூறுவான் போன்று "உழவகே நீ நானு
 நடுவகியம் உழவகே வகியம் உள்ள கொள்கையையும், குவகையையும்
 அழித்துவிடாமல் உழவகியம் அவற்றத் தளவகிவளையாகவும் உடையாகவும்
 சொல்வான்" என இச்செறித்தளம் உரைக் கூறியது

உரை : மனவகையச் செய்து எவத்தது போன்ற உயர்ச்சி மிக்க நிலை
 பொருத்திய பெரிய நெற்கடுகளைக் கொண்ட எருமை மாடுகளை
 உடைய உழவகே நீ இரவின் கண் தூங்காமல், குளிர்ந்த இருள் அகலும்
 விடியற்காலத்தே கரிய கண்களைக் கொண்ட வரால் மீளின் பெரிய
 துண்டங்களை அவை மிளிரும் வன்னம் குழம்பிவே பிறுபவிட்டு,
 உணவுக்குரிய அரிசியாற் சமைத்த சோற்றுத்திரளை விரும்பி உன்னும்
 கையை உடையவள். அவ்வுணவை நிறைய மயக்கம் உண்டாக உண்டு
 நின் உழத்தியரோடு நீயிடுக்க செற்றிவே நாற்றுக்களை நடுவதற்குச்
 செய்வை. அவ்வாறு செய்வையாயின் நீ உழுதொழியில் செய்யும்
 வகியிடத்தே வளமிக்க கொள்கையையும் நெய்தல்களையும் களைபெனக்
 கருதி அகற்றாமல் பாதுகாப்பாயாக! ஏனெனில் கரியதும் மிக்கதும்
 கூந்தலைக் கொண்ட தளவகி இச்செறிப்பிவிருந்து நீயிளாமல் அவற்றை
 வளையாகவும் ஆடையாகவும் கொள்ளுவான்.

உணர்வு மீளக்கம் : தமையல் இறசெறிக்கப்பட்ட மையினைத் தமையலாகக் குறைநான் உணர்த்த முற்பட்ட தோழி உழவனுக்கு உணர்த்தியவள் குறியின் உணர்த்தினாள். இப்பொழுதமையலியே வந்து விட்டதமையலாகு என்பது உணர்த்தப்பட்டது.

“குற நியத்து நெடுகடுகள் மையபென விளங்குதளவ, “வட்டமற கொடுபன மையலிற் சிற்ப்புற தோளறம் ... குமரி மூத்த கூடு” (கொளும். 141-17) என்பதானும் அறியப்படும். வராய் மீளமாத் துணர்த்து உணர்த்தியவள் “வளாஅற துக்கட கொழுங்குறை” (அகம். 106 2-3) “கொழுநீன் குறைஇய துக்கட வெரியல்” (மதுரை. 320) “பிடிக்கை அளவ கொடுபன வளாஅற துக்கடை அளவ குறைகொடு” (மையலடு 137-141) என்பவற்றால் அறிக.

அருஞ்செய்யுறியாகும் : நிவட்ட - உயர்ச்சி, கன்பண்ட பெறுதல் - உறங்குதல், பிள்ளிமை - துணர், புறமைய - உணர்வு, கொம்பம் - கொலிவு, உழவ - நினைவு, மாந்தி - உண்டு, சேறி - செல்லுவாய்.

61. குறிஞ்சி

கொளவய், எல்ல தோழி அங்கல்
 வேணவா நலிய, வெய்ய உயிரா,
 ஏ மான் பிணையின் வறந்திணைனாக,
 தமர் மருங்கு அறிந்தனள் போல, அன்னை,
 ‘துஞ்சாயே, என் குறமகன்?’ என்றவின், 5
 சொல் வெளிக்குகாமை வெல்ல என் நெஞ்சில்,
 ‘படு மணந் தொழிந்த பாறை மருங்கில்
 சொல் வாய் உற்ற தளவின், பரல் அவல்,
 உன் வெழு நாடற் புகர்ந்தோர்க்குக்
 உள்வாணம் படுமோ?’ என்றவின், யானே. 10

- நெடுமேலிகனார்.

மேலும் குறைவு உணவு

என, திமுகவின் மூன்று தலைவர் குழுக்கு க்கேள்வி திமுகவின்
புது கருத்து மீட்டர் மூலம் கிடைக்க வேண்டும். அது குறைவு
என்பதற்கும் 'சாதி சாதனை' என்ற புது கருத்து குழுக்கு க்கேள்வி
எனவே அப்பகுதியை இப்பகுதியில் மூன்று குழுக்கள்
குறைவு எனவே திமுகவின் இது மட்டுமே உடனடி.

திமுக உணவு சார்ந்த சார்பு உணவாகிட்டு திமுக சார்ந்த
திமுகவின் கிடைக்க வழிமேலும் மூன்று உணவு மூன்று

குறைவு : மூன்று மூன்று குறைவு திமுகவின் மூன்று
திமுகவின் கிடைக்க திமுகவின் மூன்று மூன்று. அதுமே
மேல் திமுகவின் கிடைக்க மூன்று மூன்று மூன்று
மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று
மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று
மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று

இப்பகுதி மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று
மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று
மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று

4. தெய்வம்

எனவே அம் குழுக்கு க்கேள்வி மூன்று மூன்று
திமுக திமுக மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று
மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று
மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று
'மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று
மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று
மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று
மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று
மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று
மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று

உயர்வு உயர் செயல் தோழி செயல்
இயல் உயர் செயலின் தம் உணர்வின் ஊர்க்கே?

- அழகன்மார்.

கூற்று : தலைவன் திறப்பற்றத்தானாகத் தோழி அவர் அச்சம் தோன்றச்செயலி வளரவு கடாயது (வளரவு - நிரும்ணம்).

கூற்று விளக்கம் : களவொழுக்கத்தில் அண்மையில் ஓரிடத்தில் தலைவன் வந்திருப்பதையறிந்த தோழி, அவன் கேட்க, விளரந்து நிரும்ணம் செய்து கொள்ளும் வகையில் தலைவியை நோக்கி, 'நமக்குண்டாகிய பழிச் சொல்லை அள்ளி அறிந்தால் வீட்டின் கள்ளை தங்க எவப்பாள் எனத் தலைவரிடம் சொன்னால், அவர் தலைவியைத் தம்முட்க்குக் கொண்டு செவ்வாரே' எனக் கவனப்பட்டிருக்கிறியது.

உரை : தோழி கடற்கரைச் சொலையில் உள்ள சிறுகுடியிலிருந்து கடலின் மேற் செல்லும் மீனவர் நீய் நிற்ப்புள்ளை மர நிழலிலே தங்குவர், குளிந்த பெரும் பரப்பை உடைய கடலின் மேற் செல்லுதற்குரிய செயலி பார்த்து முறுக்குண்ட வளையப் பிரித்துக் காய விடுவர். அத்தகைய துறையை உடைய தலைவரிடம் நீ சென்று 'நமக்கு உண்டாகிய பழிச் சொல்லை அள்ளி அறிந்தால் இனி இங்குத் தங்கிக் களவொழுக்கத்தில் வாழ்தல் அரிதாகும்' என்று கூறினால், உட்பு வானிகர் வெண்மையான கல்லுடின் விளை கூறிக் கூட்டமாகிய ஆளிரையை ஒலியெழுப்பிப் போகச் செய்யும் வழியில் செல்லும் வண்டிகள் மணல் பரப்பில் மடுத்த முழங்கும் ஒளையைக் கேட்டு வயல்களில் உள்ள கருங்கால் வெண்குருகுகள் அக்ககின்ற கரிய உட்பங்குழி சூழ்ந்த நெய்தல் நிலத்திலே உள்ள தம் வர்க்கு நம்மை அழைத்துக் கொண்டு போவாரோ?

மீனவர், காற்று மாறி அடிக்காத காலம் பார்த்துக் கரையில் காத்திருப்பர். இதனை 'ஒன்பதம் நோக்கி' என்றனர். அள்ளி அவரை அறிந்தால் வீட்டை விட்டு வெளியேறாமல் தங்க எவப்பாள், களவு வாழ்க்கை எனக் கூடாது என்றனர். கொள்ளை சாற்றுதல் என்பது கூறி விற்றவாகும்.

நற்றிணை மூலமும் உரையும்

அருஞ்சொற்பொருள் : உமணர் - உப்பு வாணிகர்; கொள்ளை - விலை. சகடம் - வண்டி 'ச' எழுத்தினை முதலிற் கொண்டமைந்த அரிய, சங்கச் சொல்லாட்சி);

உள்ளுறைகள் : 1. மீனவர் புன்னை மர நிழலில் இருந்து கடலில் செல்லத் தக்க காலம் பார்க்கும்போது வலையைக் காய வைப்பர் எனபது, தலைவன் சிறைப்புறத்திலே இருந்து தலைவியைக் கூடுவதற்கு யாருமில்லாத காலம் பார்க்கும் நிலையை உணர்த்திற்று.

2. வண்டி செல்லும் ஓசைக்குக் குருகு அஞ்சுமென்பது, தலைவன் மணமுரசு ஒலிப்ப வந்து வரைவு மேற்கொள்கையில் அலர் கூறுவார் அஞ்சி ஓடுங்குவர் என்பதை உணர்த்தியது.

அறம், பற்று

(கவிதை)

சி. வென்றியர் சிறப்பொடு படுத்து,
அவன் மொடைச் சிறப்புக் கூறுதல்

மொடைச் சிறப்பு, அவன் சிறப்பு அறம்
 அறம் - அறத்துள் ஓர் சிறப்பு வென்றியர்
 ஓர் சிறப்பு அவன் மொடைச் சிறப்பு
 மொடைச் சிறப்பு அவன் சிறப்பு
 மொடைச் சிறப்பு அவன் சிறப்பு, சிறப்பு
 சிறப்பு அவன், சிறப்பு அவன் சிறப்பு, அவன் சிறப்பு,
 சிறப்பு அவன், சிறப்பு அவன் சிறப்பு,
 சிறப்பு அவன் சிறப்பு, சிறப்பு அவன் சிறப்பு
 சிறப்பு அவன் சிறப்பு, சிறப்பு அவன் சிறப்பு
 சிறப்பு அவன் சிறப்பு, சிறப்பு அவன் சிறப்பு

5. 63. 20

3. 4

10

சிறப்பு அவன் சிறப்பு, சிறப்பு அவன் சிறப்பு
 சிறப்பு அவன் சிறப்பு, சிறப்பு அவன் சிறப்பு
 சிறப்பு அவன் சிறப்பு, சிறப்பு அவன் சிறப்பு
 சிறப்பு அவன் சிறப்பு, சிறப்பு அவன் சிறப்பு
 சிறப்பு அவன் சிறப்பு, சிறப்பு அவன் சிறப்பு
 சிறப்பு அவன் சிறப்பு, சிறப்பு அவன் சிறப்பு
 சிறப்பு அவன் சிறப்பு, சிறப்பு அவன் சிறப்பு
 சிறப்பு அவன் சிறப்பு, சிறப்பு அவன் சிறப்பு

15

- உரை : கவி. சி. வாழ்த்து
- வாழ்த்து : ஓர் சிறப்பு வாழ்த்து
- வாழ்த்து : சிறப்பு வாழ்த்து
- வாழ்த்து : சிறப்பு வாழ்த்து

பா. 11 : பலர் மாதிரி பழத்த பரிசு புண்டாட வாய்தொண்ட வெய்த
புத்தியிலுந்து அரிந்து விடுகின்ற தேனை, காண்டாது விடகின்ற புறம்
நாடு பொருத்திய பெருகின்றவையுமாவீன். சித்திரத்தாய் போன்ற
 தொழில் புனைந்த நல்ல மகளினை கண்ணெயுள்ள கொல்லிப்
 பாசவையும் போன்ற வடிவையுடைய நயவொழுதைய கணவன்,
 பொக்கைப் போன்ற நிறத்தையுடைய பூவினையும், சிதிர
 இனவகையையும், பொலிவற்ற அமரத்தினையும் உடைய
 உணவொத்துக்கும் பாசவளாகிய எம்முடைய அசை, பூசிய புனைந்த
 சத்தமதையும் வற்றாத பாசவையும் மகளிர்க்கு மவாந்த மார்பினையும்
 போலி கொடைவையுமுடைய பாரியென்பான். முழவு என்னும்
 மாதிரிய நகைத்ததே பூசிய மார்ப்களை மண் காலவும் பரிசீலி
 துன்புடையும் மீண்டு வாராத உயர்ந்த இடத்திற்குச் சென்றாக். நீ
 எம்மைக் காயாற்றுகின்ற இப்பெளகி வாரேன். நின் பெருமையைப்
 குறைத்துக் கூற மாட்டேன்.

பரிசீலி : பலரும் படித்த எளபது வெளித்தல் விசாரம்பெற்றுப்
 பலரும் படித்த என்ற ஆயிர்து பழத்தின் வெய்த வாய் புனைவின்
 வாய் போல் உள்ளது "கவனதொடு பெரும்புறம் புனகர்த் துறவின்"
 மனவகு 135 - 2. அரிய என்றது அப்பழத்தின் வெய்த வாயினின்ற
 அரிந்து விடுகின்ற தேனை, வளட - வளடக்காற்ற புறம் நாடகம்
 பருவமன்றியும் பலாக் காய்த்தவால் அதன் தேனை வளடக்காற்ற
 வீக்கிர்து "பாரியது புறம்பே உழவகுழாதன நான்கு
 பயனுடைததே - தீஞ்சுளைப் பவலின் புறமுழக்கும்" புறநா. 109: 1
 - 81. விதம் - வெற்றி, பாசவ என்றது கொல்லிப்பாசவையை,
 கொல்லிப்பாசவையை போன்ற வடிவின்மையுடையவன். "ஒவந்தள்ள
 விபுறுவட வளபயிற் பாசவ பன்ன குறுகுதொட மகளி" புறநா: 25:1
 - 21. கொல்லிப்பாசவ போழ்கினையுடைய மகளிர்க்கு உவமமயாகக்
 கூறுபடுதல் உண்டு உள்ளம் - நிமித்தம் பார்க்கும் மரம் அது உள்ளது
 கோத்தி - நிமித்தம் பார்க்கும் மரத்தொடு காட்டி' புலவெண. 243 உரை
 எவ்வளவு அரியபுடும் நிமித்தம் பார்க்குங்கால் ஆக்கம் உளதெனின்
 அழகுதல் கோடு உளதெனிய கரிநதும்காட்டும் எளபது தம்மிக்தை
 "உளவதலுப்பாசவன்" புதி 40:17 உரை. தொக்காயினி "ஒடா உடல்
 வேந்தடுக்கிய உள்ள நினைவும் - வேந்தனை உணவொத்துடன்
 அடுக்கிக் கூறுபட்ட உள்ளநினைவும் என்றது வேந்தன் அருத்தாளன்றி
 அவன் மரவள வேந்தற்கு நீ வெற்றி கொடுத்தால் யான் தினக்கு

Dr. Potha
 Dr. Palchiaman

இன்னது செய்வென்பு பரவுதலும், எம் வேந்தர்க்கு ஆக்கம் உண்டெனிய அகலொடு பொதுளாள் எனவும் பகைவேந்தர்க்குக் கோடு உண்டெனிய அகலொடுபடுவதாக எனவும் நிமித்தம் கோடலும் என இரவலர் செய்வதெனமை என நச்சினார்க்கினியர் (தொல் புற 5:8 உரை) உறுதிதார். பகைவரொடு போர்செய்யக் கருதி நிமித்தம் பார்த்தவழி உன்மை கரிந்து காட்டிற்றாக அதனால் தனக்கு வேற்றிவின்ற எனக் கருதித் தவிர்ந்திராது மேற்சென்று பொருது பகைவரை வென்று அதனால் நிமித்தத்தைப் பொய்ப்படுத்தலின் பாரியை உள்ளத்துப் பகைவன் என்றார்.

புலந்த சாந்து - மார்பில் பூசிப் புலந்த சாந்து புலரா - மாறாத, பரிசின் மாக்கள் யாவராயினும் அவர்க்கெவ்வாம் மாறாது ஈந்தமையின் 'புலரா பகை' என்றார். "மடவர் மெல்லியர் செல்லினுங் கடவன் பாரி கைவன்மையே" (புறநா. 106:4-5). மிகுந்தவன்மையுடையனாதலின் 'மாவண் பாரி' என்று பாரி புகழப்படுகின்றான். பாரியிடம் பரிசில் பெறும் பொருட்டு இரவலர் ஆடல்பாடல்களை நிகழ்த்திய காலத்து ஒலித்த முழவு அவன் இறந்தபின் இரவலரைப் பாதுகாப்பாரின்மையின் ஆடல் பாடலில்லாமல் கெடுதலின் 'முழவு மண்புலர்' என்றார். முழவினால் தொழில் கொள்வாரின்மையின் முழவு பயனிழந்தது 'இரவலர் இளைய வென்றுது, பாரியின் இறுப்பை எண்ணி வருந்தவென்றவாறு. தம்மை இனிப் புலப்பாசின்மையின் வருந்துகின்றனர் எனினுமாம், இரக்கு என்றது தன்மை வினை. 'எஞ்சிக் கூறேன்' என்றது உண்மையின் எவ்வையக் கடந்து பொய்யே புகழ்ந்து சொல்லேன் என்றபடி. இது பற்றியே 'பொய்யா நாவிற்குபிலன்' (புற.174) என்று இவர் புகழப்படுதல் காண்க.

12 - 18 ஈத்தது இரங்கான்.....நின் கலி மகிழானே

உரை : 12 - 13 (சேரனுடைய அருங்குணங்கள்) தான் ஈந்த பொருட்களைப் பற்றிக் கழிவிரக்கங் கொள்ளான். இரவலர்க்குக் கொடுக்குத்தோறும் தான் அயலாய் இருத்தலாக நினைத்தலேயன்றித் தான் ஈகின்றதாக எண்ணி மகிழமாட்டான். ஈயுத்தோறும் பெரிய கொடையையுடையவனென உலகத்தாரும் பலரும் சொல்லுகின்ற உரையும் பாட்டுமாகிய நின்னுடைய நல்ல புகழை நினைத்தது செலுத்துதலால் (வந்தேன்). ஒள்ளிய வாளால் வெட்டப்பட வன்மையையுடைய களிறுகளையுடைய புலால் நாற்றம் வீசுகின்ற பாசறையிடத்து நிலவைப் பேரன்ற வெள்ளிய வேலைப் பாடுகின்ற விறலி முழவின் கன்னே செலுத்திய தாளத்திற்கு இசைய விரும் எழிர்

62 வென்றிச் சிறப்பு

சுற்று யாழ்ப்பாணம்

சுற்று யாழ்ப்பாணம் சுற்றுலாப் பகுதிக்குள் கொண்டுபோகும்
 சிறப்பு இவ் சுற்றுலாப் பகுதிக்குள் கொண்டு போகும்
 சிறப்பு இவ் சுற்றுலாப் பகுதிக்குள் கொண்டு போகும்
 சிறப்பு இவ் சுற்றுலாப் பகுதிக்குள் கொண்டு போகும் 5

சுற்றுலாப் பகுதிக்குள் கொண்டு போகும்
 சிறப்பு இவ் சுற்றுலாப் பகுதிக்குள் கொண்டு போகும்
 சிறப்பு இவ் சுற்றுலாப் பகுதிக்குள் கொண்டு போகும்
 சிறப்பு இவ் சுற்றுலாப் பகுதிக்குள் கொண்டு போகும் 10

சுற்றுலாப் பகுதிக்குள் கொண்டு போகும்
 சிறப்பு இவ் சுற்றுலாப் பகுதிக்குள் கொண்டு போகும்
 சிறப்பு இவ் சுற்றுலாப் பகுதிக்குள் கொண்டு போகும்
 சிறப்பு இவ் சுற்றுலாப் பகுதிக்குள் கொண்டு போகும் 15

சுற்றுலாப் பகுதிக்குள் கொண்டு போகும்
 சிறப்பு இவ் சுற்றுலாப் பகுதிக்குள் கொண்டு போகும்
 சிறப்பு இவ் சுற்றுலாப் பகுதிக்குள் கொண்டு போகும்
 சிறப்பு இவ் சுற்றுலாப் பகுதிக்குள் கொண்டு போகும்

- சுற்றுலா : செத்துளறுப் பாடலன் பாட்டு
- வண்ணம் இடக்கும் : அது
- மெய் : வளம்போல் இடக்கி

1 - 9 இலக்கு அணிந்து வெற்றி

உரை : நேரம் பக்கவரை வெல்லுதல் ஒரு முதலிய
 ஆய்வுகளை அளித்து எழுதின பல்வகிய ஆய்வுகளாகள்ள
 உட்பகுதியில் வெல்லுதல் மயங்குதற்குக் காரணமான கரிய பெரிய
 பக்கவரை வெல்லுதல் தாங்கிய பாடலோடு கூடிய வாட்பாடைய வென்ற,
 கத்திக்க பெற்ற பெரியபிள்ளையுடைய துள்ளிப் பாடலோடு
 வந்து வளம்பாடைய அரிய மதிக்களைப் பக்கத்தே நெருங்குமபடி
 வளம்பாடு அங்கிலத்தே தினது சேனை தங்கும். பசிய

திருவிடிகள் எனப்படும் ஒளிபொருத்திய நெருப்பு (வழிபிள்ளை) கி
 1945-ல் சூரியன் பல உருவம் கொண்டது போன்ற மாயத்தோடு
 ஒளிபொருட்டு உயிரினங்களுக்குப் பொறுத்தற்கு திரவம் மயக்கத்தை
 செய்வோடு ஒளிபொருட்டு செய்து திரவம் வழித்திருக்கின்ற திரவம்
 கொண்டிருக்க மாறாமல் கடிய திரவம் போன்ற குறைபாடுகளை
 ஒரு முடிந்த மயத்திரவம் எனப்படும்

எனக்கம் : இன்று - ஒரு முறையிலும் போக்கு எழும் களித்தற்கு
 ஒரு முறையிலும் புகள்களை அளித்தல் உழக்கம் கரிய போல் புகள்கள்
 மட்டகலின் கட்டம் மெகமெனக் கருதி மயங்குமாறு தோன்றுகின்றது
 மயம் மருளும் தோல்", மயங்கியென மருளும் பட்டுறால் புது 15 - 2, 17
 - 34 தோல் - புகள்கள், மெகமெனக் கருதி - மெக, மயம் முறையிலும்
 மட்ட - மட்டகலின் அளிவருபு, அறுத்த - வென்ற, கவல் -
 கரியம், புளி - குதிரை, மயங்கு - மயி, ஆரேயில் - கடி யினள்,
 குண்டு கிடங்கு, நெடுமதில் முறையிலவற்றையுடைய கடிய அளன்.
 பனகல் ஆரேயினவ வளைத்தற்கு எழுதின்றள மானையுடைய,
 தோலுடைய குதிரையுடைய முறையிலும், புள - பக்கம், பட - நெருப்பு,
 பறத்து - அவலிடத்தே, இறுக்கும் - தங்கும் பகம்பிளி என்றது
 மயங்கியுடைய மய நெருப்பினின்ற எழுதின்ற தீப்பொதியை ஒன் அளன்
 மயங்கி கட்டிக்குழி, மயங்கிட்டு பாடுஇயிற்று உழிதரு மடங்கல் என
 முடிக்க, ஞாயிறு பங்கிய மயங்கிட்டு கட்டிக்குழி ஒவ்வ மயங்கிட்டு பாடு
 இயிற்று என்ற அடக்கள் மடங்கல் எனபதற்கு அடையுமும், 'ஞாயிறு
 பங்கிய மயங்கிட்டு உழிதரும் மடங்கல் என்று கொண்டு உவகம் கடல்
 கொண்டு கிடந்த காலத்து அக்கடல் நிரைவாயம் வற்றி எறித்தற்குத்
 தோன்றும் சூரியன் பலவளம் மாயத்தோடே கடி அந்நீர் வற்றும்படி
 திரிதரு வளைத்தீ என்றுரைக்க 'கட்டிக்குழி ஒவ்வ மயங்கிட்டு பாடு
 இயிற்று உழிதரும் மடங்கல்' என்றது, கட்டிக்குழி உயிர்கட்குப்-
 பொறுக்க முடியாத மயக்கத்தைச் செய்தவோடு ஒலித்துத் திரிதரும்
 மடங்கல்வன்றவாறு, புகிர் - தீப்பொறி, ஞாயிறு - சூரியன், பங்கிய
 மயங்கிட்டு - பல உருவம் கொண்டாற் போன்ற மாயத்தோடு, கட்டி
 குழி - ஒளிபொருட்டு விளங்கி, திரிதரு தோற்றம் சூரியன் மயத்தால் பல
 வகையினையுடைய போன்றும் அப்பல சூரியர்களின் பெருகலி
 களையெல்லாம் தான் பெற்றிருப்பது போன்றும் விளங்கிற்று
 எனபதாம்

எனக்கம் : உயிர்களுக்குப் பொறுக்க முடியாத, மயம் - மயக்கம் பாடு
 இயிற்று - ஒலித்து, உழிதரும் - திரிதரு, மடங்கல் - வடனைத்தீ கடலில்

ஊற்று முதலியவற்றால் மிகுகின்ற நீர் களர் கடந்து உலகம்
 ஆழிக்காதபடி அதனை வறியுமி வற்றச் செய்வதொரு தீ. பெண்
 சிவனின் தலைவியின் காலின் கண் உள்வருவது உறவு
 மூலம் உறவு செய்வதென்ற தலைவியை உள்வரீ என்று
 சொல்லும். ஆகவே தமிழில் 'வ. சுவத் தீ பெண்த் திரிந்து வழங்கும்.
 அந் தீ உலகமே ஆழிக்கும் - ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர்
 எனக் குறிப்பிட்டார். மடங்கல் - மடிவியல், வன்மை - தன்மை,
 கோண்ட - கோள்ளுதற்குக் காரணமான. ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர்
 மடங்கல் வன்மை கோள்ளுதற்குக் காரணம் செய்வக் கடுங்கொடு
 வேற்றியேயாதவால் 'மடங்கல் வன்மை கோண்ட கடுந்திறல் வேற்றி
 என்றார். கடுந்திறல் - சிக்க வலி, துடி - வலி, வலியால் செய்வதும்
 பெணர் உணர்ந்திற்று போகிய - தேர்ந்த, கோற்றம் - வேற்றி.

"ஞாயிறு என்பதனை அவன் பகைவர் நாட்டில் உறாதவர்களை வெல்ல
 உடையவரைய ஞாயிறு பவலிடத்தும் செறிந்து தோன்றவும் தோன்றும்
 ஆதித்தர் பவராக்வி, மடங்கல் என்றதனைக் கூற்றமாகி கடர் திகழ
 என்றதனைத் திகழவேணத் திரிந்து ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர் ஓர்
 மாயமொடு கடர் திகழ மடங்கல் வன்மை கோண்ட வேந்தே என
 உரைப்பாரும் உள்"

10 - 19 புனல் பொரு

நாடு

உரை : தன்விடத்திலுள்ள நீர் மதிவாய் பொருகின்ற அகழிவினையும்
 மனவளம் போன்ற மதிவளம் தம் பகைவரை வருத்தவளமுடைய
 பெரிய கையையும் உடைய நின்னுடைய பகைவர் வணக்கதளத்த
 சொல்லி நின்னை வணங்கித் திறறொடுப்பாராயின் அவரது பரந்த
 இடத்தினையுடைய நாடுகளில் உள்ள புல்வளமுடைய அகன்ற முய்கை
 நிலத்தில் பல பகைகளைப் பரவச் செய்து வளப்படுத்தவளமுடைய வயல்களில்
 விளைந்த பயிர்களினின்றும் உதிர்ந்த, களத்தில் கடா விடுதலியலாத
 தூற்றா நெற்குவியலைக் காஞ்சிமரத்தின் நிழலில் தொகுத்துப் பிள
 அந்தெவ்வை விளையாகக் கொடுத்துக் கள்ளை உண்ணுதளவுமுடைய
 வலிய' கையமுடைய தொழில் செய்யும் வழவர். நீரினிடத்தே வளர்ந்த
 ஆம்பற் பூவைத் தலையின் கள்ளே குடியவராய் அதனிடத்தே
 மொய்த்தற்கு வரும் ஆடுகின்ற சிறகையும் கோடுகளையுமுடைய
 வண்டுகளை ஒட்டுதற்கு இடனான, புலவர்களால் புகழ்ந்து
 பாடுதற்களமந்தனவான அகன்ற இடதளையுடைய நாடுகள்
 பாடல்யிக்கள் ஆவன.

33. மன்னவளது பல குணங்களையும் ஒருங்கு கூறி வாழ்த்துதல்

பாப்பார்க்கு அல்லது பணி அறிபகலயே
பணிபா உன்னமெடு அளி வரக் பெய்திடு
நுட்டொர்க்கு அல்லது உன் அநுபகலயே
வணங்கு சிலை பொருத நின் மனம் கவுழ் அகலம்
மகவிர்க்கு அல்லது மண்பு அறிபகலயே

நினம் நினம் பெரும் காமல ஆயினும்
கொந்த சொல் நீ சொய்கு அறிபகலயே
செறிசிலை உழிவருத் தெரியல் குடி
கொய்கு மிளகடத் தன் தயிர் தெரித்த
குன்று நிலை தளர்க்கும் உருமின சீறி

ஒரு குன்று இரும் ஒடியும் ஓர் வாய்
கொடு மீது தானை வெல் கொடுமெ
ஆடு பெற்று அறிந்த மன்னர் மரதி
நீ உன் மனமென்' என் தனம்; நிய
நம் குய் கொண்டு இதுத பெய்தோம் அருமாம்

கொய்க் கொடுவீர் தோன் மருத
கால் தினம் எடுத்த முழங்கு குரல் வேலி
நனைந் தானை உவகம் செய்த நன்று உண்டு எவ்வியம்,
அகல அடுக்கி அறிபா அருவி ஆய்ப்பல்
ஆயிர வெள்ள ஊழி
வாழி. அது' வாழிய பாவே

இதழி 111

பெயர் : அருவி ஆய்ப்பல்

1 - 7 பாப்பார்க்கு அறிபகலயே

உரை : அத்தனாருக்குப் பளிதல் அவளாமல் பிறகுசுருப பளிதலைய
அறிபகல் உயின நிலையில் தாழ்வுடாத மனத்தால் அழகு பொருத
மனம் பொருத்தி நின்றொடு நடபர் செய்தோகையாக
கண்ணோட்டத்தால் அஞ்சமாட்டிய வளைநத விட உடையதால்

பொருள் : மகவீரர் மானம், தன் மகவீரத்துப் போகத்தின் பொருட்டு
 மகவீரத்தையவ்வளவு பகைவர்க்கு மகவீரத்தால் ஆகிய
 நியமம் தன் கூறலுடன் மகவீரம் தீர்த்து வந்தான் என்பதும்
 பொருள் பொருள் பொருத்தம் ஆகிய

விளக்கம் : மகவீரர் என்றது அழகியந்தனம். 'அழகியந்தனம்
 மகவீரம் பகைவர்க்கு' (தொல் புறம் 30:1). தான்கு வேதத்தினையுடைய
 அந்தணர்க்குப் பகைவ்வளவு பகைவர் முதலிய பிறர்க்குப் பகிந்து
 அநியாயம் என்றவாறு

"இறைநுகக் பெரும் தின் மென்மி சிறந்த
 நான்கு மன்ற முளிய சிந்துகை பெற்றே" - புறநா. 6:9 - 10

என மன்னன் அந்தணரிடத்துப் பகிதல் பிறவிடத்தும்
 கூறப்படுதல் காண்க. பகிப்பு - பகிந்து, விளைபெச்சம். பகியா-
 டப்பிற் குறையாக. பெரிது - பொருத்தி. கன் - கன்னோட்டம்,
 தன்பர்க்குக்கவ்வது பகைவர்க்கு அஞ்சாய் என்பது கருத்து.
 உடொர்க்குக் கன்னோட்டத்தால் அஞ்சவாய் என்பதும் தின்னொடு
 பொருளோர் இன்னையின் தின் மார்பினால் தின் மகவீரர் போகத்திற்கு
 இடமாக மட்டுமே மகவீரப்பாய் என்றவாறு. "மகவீரர் மகவீரத்தவ்வது
 மன்னர், மகவீரத்தல் போகிய சிவவத்தார் மார்பு" (புறநா. 10:9 - 10).
 நியம் - உவகம், திறம் - இயல்பு, தன்மை, பொருள் - மாறுபடுதல்,
 சிந்த - செயல்பாடு

8 - 15 சிறியினால் வென்றோய்

உரை : சிறிய இனமையுடைய உழிஞைப்பூவாற் செய்யப்பட்ட
 மானமையச் சூடி, கோள்ளை மிகுதிபாக உண்ட, தன்மைய தழிற்
 நாட்டினால் படைகளை நிறைத்து குன்றத் தன் நிலையினின்றும்
 தளர்ச் செய்யும் இடமைய் போவச் சினந்து, ஒரே போர்முற்றுகையினால்
 கோழிகளையும், பாண்டியகளையும் வென்ற ஒள்ளிய வாளிகளையும்
 போரில் விடுப்பும் மிக்க சேனையையும் உடைய வெல்லும் போளர்ச்
 செய்வாய் முன்பு பிறனொடு போர் செய்து வெற்றி பெற்றுப் பின் தளர்க்குத்
 தோற்ற வீரர் தம் பகையை நீங்கி தின்னாக மீண்டும் படைக்கப்
 பட்டாளர் போன்றோம் என்று கூறினார். தீயும் தும், குவத்தார்க்குரிய
 வன்மையால் இன்னும் பல போர்களை வென்றாய்.

விளக்கம் : சிறியினால் சிறியினால் எனப்பட்டது கடைக்குறை. தெரியல்
 - மானம், கோண்டி - கோள்ளும் பொருள். தழிற் செறித்தென்றது

பலகை தட்டும் தந்தையர் புகழினால். இவ்வாறு
புகழினால் அல்லது பலகை வெற்றி தந்தால் உயிர்
- தந்தையர் வெற்றி - தந்தை ஆடு வெற்றி அழிந்த மன்னர்
என்று முன்பு திரைக்கு வெற்றி வெற்றி தந்தால் தந்தை
அழிந்த மன்னரென்றால் தீ கண்டமையே என்று தந்தை நான்
தந்தை பலகைகளைத் தவிர்த்தால் என்று தந்தை தீ கண்ட
அவர்களை மாரும் கருதியே என்று அவர்கள்

15 - 21 ஆதாரம்..... காரியம் பாரியம்

உயர் : ஆதாரம் செய்வதற்குரிய அளவு, செய் தவிர
வழிநோக்கியவர்கள். கற்று அமைகளை உண்டாக்கிய
முற்காலத்திலே ஓசையுடைய உயர்வை உயர்வையே அமை
இந்தியப்பாடல்கள் உயர்ந்த தந்தைகள் செய்த அமை உயர்வின்
அமை அடுத்தவை அறிவார் புகை அறிவார் பல ஆய்வு என்று
என்னும் ஆயிரத்தார் வெற்றியை வென்ற என்று என்னும் ஆய்வு
என்றால் அவர்கள் பல காரியம் தீ காரியமாக உயர்ந்த

மிகவும் : நான் - வாய் மருகன் - வழிநோக்கும் உயர் - காரியம்
நன்றாக - மறந்த இயல் உயர் - உயர்வின் தந்தை - புகழினால்
அமை - இயல் அமை - அறிவார் அமை - கீ - ஆய்வு மான
கீ குறி தந்தை கீ அமை - புகழினால் கீ அமை ஆய்வு உயர்வு
அமை வெற்றி வெற்றி ஒர் காரியத்தை வெற்றி வெற்றியின் அமை
இயல் அமை தந்தை, புகை மானத்திற்கும் காரியத்திற்கும்
இயல் இயல்வழியின் அமை வெற்றி வெற்றி உயர்ந்த மறந்த
ஆய்வு, தான் குறித்த வெற்றியை மிக வெற்றி அமை வெற்றி
அறிவார் அமை ஆய்வு என்று, இயல் அமை தந்தை
அறிவார் புகை இயல் ஆய்வு என்று என் காரியம் கருத்து
பல ஆய்வு என் உயர்வு வென்ற ஒரேன், அது ஆய்வுகளை
வெற்றி வெற்றி - வெற்றி வழி ஆய்வு - வெற்றி இயல் காரியம் உயர்
மக்கள் தந்தை வெற்றியை வெற்றி இயல் காரியத்தை அமை வெற்றி
புகழினால் காரியமாயிற்றேன்.

முடிவு : பார்ப்பார்க்க அமைவு பாரிய அறிவார் (1) தட்டார்க்க
அமைவு கள் அறிவார் (3) தீன் அமை (4) மாரியர்க்க அமைவு
மாரிய அறிவார் (5) தீனர்க்க வெற்றி வெற்றி அறிவார் (7)
வெற்றி வெற்றி (12) ஆடுவெற்றி அறிவார் மான மான (13) தீ
கண்டமையே என்று தீயம் (14) நான் நான் வெற்றி இயல்

ചോദ്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന (15) ചോദ്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ
 1998-99 ലെ മെട്രിക് പരീക്ഷകളുടെ ഭാഗമായി നിയമിച്ച കമ്മീഷൻ
 ഏകദേശം 1000 പേർക്ക് (100) പേർക്ക് (100)

മോശ : ഈ പേരിൽ (100) പേർക്ക് (100) പേർക്ക് (100) പേർക്ക് (100)
 പേർക്ക് (100) പേർക്ക് (100) പേർക്ക് (100) പേർക്ക് (100) പേർക്ക് (100)
 പേർക്ക് (100) പേർക്ക് (100) പേർക്ക് (100) പേർക്ക് (100)

പേർക്ക് (100) പേർക്ക് (100) പേർക്ക് (100) പേർക്ക് (100) പേർക്ക് (100)
 പേർക്ക് (100) പേർക്ക് (100) പേർക്ക് (100) പേർക്ക് (100)

சீர்திருத்தக் கட்டுப்பாட்டுக் கமிஷன் சிறப்பினை வென்றிச் சிறப்போடு படுத்தும் கருத்து

எனது பதி முறையின் வாய் வாய் கொற்றந்தும்
 சொல்லும் பூவின் மேந்திப் பவந்தியும் அன்பு
 அரும் கணந்து வாய்விய நூலின், பிறந்தியும்
 உரைசால் வேள்வி முடிந்த கேள்வி,
 அந்தவன் அரும் கலை ஏற்க நீர் பட்டு.

இருள் சேறு ஆடிய மணல் மலி முற்றத்தும்
 களிநு நிலை முன்னைய தூர் அருள் தகைகட்கின்,
 புறல் சிறை வயிநியக் காணின், 'வல்லே
 எட்டு படை அறுத்த கொய் கவர் புரவி,
 அன்பும் பாண்டியும், இறை அணிந்தி நம்' என,

ஆணைக் கொள்கையை ஆதலின், அன்பு வயின்
 மா இரு விகம்பில் பல் மீன் ஒளி வெ
 வாயினு தோன்றியபாக்கு, மாற்றார்
 உறு முறன் சிதைத்த நின் தோன் தான் வாய்த்தி
 வான்கு வந்தினின் - கழல் தொடி அண்ணல்

என பதி மலர்க் கழி மலர்ந்த நெய்தல்
 இழும் வளம்பு உற்ற தோற்றமெனடு, உயர்ந்த
 மண்புயிலும் பெரும் பம்பு பெய்திடு அதனால்
 பிழை ஒக்கலை ஒரீஇய
 இவை மேல் தோன்றல் நின் பாசறையானே.

துறை : காட்சி வாழ்த்து
 வண்ணமும் தூக்கும் : அது
 பெயர் : உரைசால் வேள்வி

1 - 11 வரம்பு அன்புவின்
 16 - 18 வரம்பு அருளால்

உரை : வெற்றியுண்டாதற்குக் காரணமாகிய முரசினையும் பகைவரை
 கொல்லுதலில் தப்பாத வாளினையும் அரகரிமையையும் உடைய
 கொள்ளாற் செய்த ஆபரணங்களை அணிந்த அரசர் பவர் உரைத்த
 உணர். அவரால் யாதுய்ப்பன்? அறத்தையே கூறி விளங்கிய செல்வ

விளங்கிய புகழ்சியைமற்ற செய்தாரிய புகழ்சியை
முடிந்த பெருமையினையும் வேதத்தை ஒதுக்காமல் உடைய
அந்தணர் அரிய கவங்களைப் பெற்றும் வேள்வி. த. அந்தணர்
முற்றத்தினிடத்தே களிந்து தான் நின்றவை வேறுக்கும். இத்தகைய
முற்றத்தையும் ஒழுங்கையும் உடைய புவவர் பொருள் அந்தணர்
என்போருக்கு அன்றிப் பிறர் புகழற்கு அரிய அரண்மனையின்
கவடால் தாமதிக்காமல் கரிய அம்பு முதலிய ஆயுதங்கள் உடைய
படைகைய வென்றளவும் கத்திரிகையால் மட்டம் செய்யப்பெற்ற பிடரி
எருதுகளையும் அவற்றிற்கு உரிய இளங்களை அளித்து கொடுங்கள்
என்ற அந்நீதிக்கு உரியாளர் ஏலி, அந்நீதிவிளிடத்தே அமையாத
உடாடகின்ற மலர்களையுடைய கழியில் மலர்ந்த நெய்தற் பூவினது
இதழின் அழகை ஒத்த தோற்றத்தோடு உயர்ந்த மேகத்தைக் காட்டிலும்
பெரிய பயளை இரவலுக்குப் பொழிதலை உடையது அதுளவ்.

விளக்கம் : வயம்படு முரசு - வெற்றி பொருந்திய முரசு. வாய்வாள்
தட்டாத வாள் - கொற்றம் - அரகரிமை. தீய் - ஒழியின்பு பொருளில்
வந்தது அம்ம - வியப்பினடச் சொல். உலகோர்க்கு அறவுரைகளை
எடுத்துக்கூறுதலின் 'அறம் கரைத்து வயங்கிய நாவின்' என்றார்.
கரைத்து - கூறி, வயங்கிய - விளங்கிய, உரைகல் - புகழ் நிறைந்த,
வேள்வி - யாகம். முடிந்த என்றதன் பின் பெருமை என்னும் ஒரு சொல்
வருவித்துரைக்க. கேள்வி அந்தணர் - வேதத்தை ஒதிய அந்தணர்,
"கேள்வி முற்றிய வேள்வி யந்தணர்க்கு" (புறநா.36:4). வேள்வி முடிந்த
அந்தணர் அரசனால் அளிக்கப்படும் பெறுதற்கரிய பேரளிக்கவள்களை
ஏற்பது வழக்கம். அந்தணர்க்கு அருங்கலம் அளித்தல், புரிநூ வந்தணர்
பொலங்கல மேற்பு (பரி.11:79). அந்தணர்க்குச் சேரன் அளிக்கவள்களை
நீர் வார்த்துக் கொடுக்கும்போது சிறிய அளவினதாகிய நீர் பட்டு
அந்நீரின் இருஞ்சேறானமை நீர் பலகால் வீழ்ந்தளமையைக் குறித்து,
சேரன் அந்தணர்க்கு அளித்த தாளத்தின் யிருதியை உணர்த்திற்று.
முனைஇய - வெறுத்த, தார்தகைப்பு அருத்தகைப்பு என இயையும்.
தார்தகைப்பு ஒழுங்குபாட்டையுடைய மாளிகைக் கட்டணம். தார் -
ஒழுங்கு, அருத்தகைப்பு என்றது, அங்கு வாழ்வார்க்கல்வது பிறர்
புகழற்கு அரிதாதல் பற்றி, புறஞ்சிறை என்றது அம்மாளிகைக்
கட்டணத்தின் சிறைப்புறத்தை. சிறை - மழில், வல்வோ ஈமெனக் கூட்டுக.

73

எ.துமே - காவலம் கவம் - வி.சுவாமி, அன்பும - விவரமும் பரங்கல் தோ பூண்டு எருதுகள் அயவயின் - நின் காரிய அய்வின் தது சேரல் காவலிருந்து செம்பர் கௌம அயவயின் ஆனாக் கொள்ளையை ஆதவின் என்று சிறப்பிக்கப்பட்டது சேரலின் திசல் கருமை என்பதால் வெயல் நிறத் தொற்றத்தானும் மன்றுபொடு உஷலாக்கி உளரக்க பாய் - கௌம காவிய பாய் மன்றுபொடு உஷலத்தற்கேடல் பொழிதி என்றார்.

19 - 20 பசியுள் பாசனறயானே

12 - 15 மாயிரு விகம்பின் அண்ணல்

உளர : பசியுள் தொன்று தொடர் உளடய கற்றத்தான அயசி நீங்குபடி செய்ய புது மெலிய தொளதல் நின் பாசனறயினிடத்தே காவிய மெலிய ஆகாயத்திற் பய நடத்தலிங்கள் ஒளி கெடுபடி குரியன் தொன்றினர் மொய் பாகவரது மிக்க மாறுபாட்டைக் கெடுத்த நின்று வலிய முயற்சியை வாழ்த்திக் கான்புளாகி வந்தேன்.

உளரக்கம் : ஓக்கல் - கற்றத்தார். ஓர்இய - நீக்கிய, ஓக்கையை பசி ஓர்இய எனப் பசி என ஒரு சொல் வருவித்தனரக்க இய - புது மாய இரு - மிகப் பெரிய விகம்பு - வானம், உறு முரன் - மிக்க மாறுபாடு தொன்றான் - வலிய முயற்சி, காங்கு - கான்புள், வந்திசின் - வந்தேன், மதாய - வீர வளை, ஞாயிறு சேரலுக்கும், பன்மீன பாகமன்னலுக்கும், ஒளி கெடல் உறு முரன் சிந்ததனுக்கும் உவமை.

முடியு : வேந்தர் பாய் (2) அருந்த தகைப்பின் (7) புறஞ்சிறை வயிடியைக் காணின் (8) கம்பள (10) அய்வயின் ஆனாக் கொள்ளையை ஆதவின் (11) மன்றுவினும் பெரும்பயம் பொழிதி ஆதனாய் (18) அண்ணல் (25) தொன்றல் (20) பசியுள் கொக்கையை ஓர்இய (19) பாசனறயானே (20) நின் தொன் தான் வாழ்த்தி (14) காங்கு வந்திசின் (15).

பெயர் : : யாகங்கள் எய்வாவற்றினும் பெரியவும் அரியவுமாகிய உளரயாமறந்த வேள்வியென்ற சிறப்பின் இச்செய்யுளுக்கு 'உளரகம் வேள்வி' என்பது பெயராயிற்று.

கருத்து : சேரலின் கௌமச் சிறப்பின் வெற்றிச் சிறப்பையும் கூறினார்.

65. ஒவ்வொரு வினாவுக்கும் மூன்றாவது கேள்விச் சொற்கள் கூடுதல்

முடிவானது நூலில் நான் பற்றக் குறையில்
 மீளும் நான் யா மீதி உணர்வு குடி,
 மனம்தான் நான் நான் நான் உத்த
 கற்றுச் சான்ற மனம் வெறு
 வினாவின் கேள்வியைத் தெரிந்து கேள்வி 5

முன் அளித்து மீளும் மனம்தான் நான் நான்,
 மனம் யா அளித்து, மனம்தான் கேள்வி,
 நான் முன்பு மீளும் வினாவு, நான் மனம்தான் கேள்வி,
 கான் உணர்வு மனம் உத்த,
 நான் நான் நான் நான், கேள்வி மனம் 10

மனம் முன் மீளும் மனம்தான்
 முன் அளித்து மீளும் முன் சான்ற நான்
 நான் மீதி இருக்க இருக்க மனம்தான்
 நான் நான் நான் மனம் மனம்தான்
 மனம் உத்த மனம்தான் மனம்தான் 15

நான் நான் மனம்தான், அளித்து நான்
 நான் மீதி இருக்க நான் மனம்தான்.

- குறை : மனம்தான் மனம் மனம்
- மனம்தான் குறை : மனம்
- மனம் : நான் மனம் இருக்க

1 - 5 எழிவினா கேள்வி

உரை : வெள்ளம் பிணங்களை இடறுதலால் உண்டான
 இடறுதலால் சிவந்த கரைய உண்டான குளம்பிணங்கும் விளரந்த
 வெள்ளம்தான் நான் குளிர்ந்த மனம்தான் குடி
 நான் மனம் மனம்தான் மீளும் மனம்தான் வந்தது
 மனம்தான் மனம் மனம்தான் மனம்தான் நான் மனம்தான்

வினாக்கம் : சூதினரக்கு உளையம் சூட்டியது அதற்கு போர்வேடகை
பிறத்தற் பொருட்டு உளை - தலையாட்டம், மலைத்த - மாறுபட்ட,
நெய்வர் - பகைவர், மறம் - வீரம், தப - கெட, கடந்த - வஞ்சியாத
எதிர்நின்ற பொருது வென்ற, காஞ்சி சான்ற என்றது நிலையானமைய
எப்பொழுதும் தன் உள்ளத்தில் கொண்டிருக்கும் வீரர் என்பதாம். ஆளு
பயன் போரில் தன் உயிர்க்கு அஞ்சாத வீரத்தோடு போர் புரிதலாம்,
வெய்க்கின்ற - கவசம்.

6 - 10 பூண் அணிந்து.....கணவ

(சேரன் பெருந்தேவியின் சிறப்பு)

உரை : முத்தாரம் முதலியவற்றை அணிந்த அழகுபெற்ற
எழுதப்பட்டாற் போன்று வருத்தக் கொண்ட இளைய நகிலையுடைய
மாட்சிமைப்பட்ட வரிகளையுமுடைய அல்குளையுந், மலர்ந்த
கண்களையும், மூங்கிலை ஒத்து அழகுபெற்று விளங்கிய
முட்டுக்களையுடைய பெருத்த தோள்களையுடைய, விரும்பத்தக்க
அருந்ததியையும் வென்ற கற்பினையும், நெடுநதூத்தே மணம்
கமழ்கின்ற நல்ல நெற்றியையும் உடைய சிவந்த ஆபரணங்களை
அணிந்தோளுக்குக் கணவ!

வினாக்கம் : பூண் - அணிகலன், எழிலிய - அழகு பெற்று
விளங்குகின்ற, வளைதல் - எழுதுதல், வரல் - வளர்தல், குங்குமக்
குழம்பால் மகளிர் தம் முலை மீதும் தோள் மீதும் கரும்பு, வில்
முதலியவற்றை எழுதிக் கொள்ளுதல் பண்டைய வழக்கம். மாண் -
அழகு, வரி - கோடு, அல்குல் - இடை, நோக்கு - கண்கள், வேய -
மூங்கில், புரையு - ஒத்து, இறை - முட்டு, பணை - புருத்த, காமர் -
விரும்பத்தக்க, கடவுள் - அருந்ததி, நூறுதல் - மணம் வீசுதல், நுதல் -
நெற்றி, சேயிழை கணவ என்றது அவள் கற்பின் சிறப்பு நோக்கி.
சேயிழை கணவ (பதிந்.14:15 உரை).

11 - 17 பாணர் புரவல!.....நனை மகிழானே

உரை : பாணரது குடும்பத்தைப் புரத்தலை வல்லாய். ஏழு முடியாற
செய்த ஆரம் முதலிய ஆபரணங்களை அணிந்து விளக்கமுற்ற
புகழ்மிக்க மார்பையுடையாய். நின்னுடைய நாளோலக்கத்தின்
செய்வச்சிறப்பை இனிமையாகக் கண்டோம். இனி

புத்தகங்களையும் பாசை பாசை வாசித்தவியல் வந்தோர்ப்புணர்
 பாசை பாசை துன்பத்தைச் செய்யும் உறுப்பையும் பாசை
 பாசை மாறி மாறி வாசித்தாற் போலச் சேறதைச் செய்கின்ற
 போன்ற மதுவாய் மகிழ்ச்சியையும் ஒலக்கவிருப்பின் கண்டோ

எனக்கம் : ஸ்வய - காவல, வெறுக்கை - செய்வம், பரிசீலிவரது
 செய்வமாய் மன்னன் இருத்தல் பதிற 15:21 38:91 சை - நிகழந்த நான்
 - காவலப்பொழுது, மகிழ் - மகிழ்ச்சியையும் திருவோலக்கம் -
 இருக்கை - காவலப் பொழுதில் கூடும் திருவோலக் கத்தின்கண் சேரன்
 விற்றிருக்கும் செய்வச் சிறப்பு கண்டோ - கண்டோம், தீந்தொடை -
 இனிதாகத் தொடுத்தல், பாசை - பாசையாழ், எபயுள் - துன்பம்,
 அப்பன்னன் எழுப்பும் உறுப்பினைப் 'எபயுள் உறுப்பு' என்றார், பன்
 - பாசைப் பன், பெயர்த்தல் - மாறி மாறி வாசித்தல், வெவ்வேறு
 கவையினையுடைய மதுவிற்கு எவ்வாப் பண்களிலும் உள்ள
 வகுத்தத்தைச் செய்யும் கவையினையுடைய வெவ்வேறு பாசைப்
 பண்கள் உவமை மாரியின் - மழையைப் போன்று காறுபடு - விழுவின்
 தன்மை பொருந்திய, நனை - கள், மதுவிற்கெவ்வாம் பொதுப்பெயர்.
 மாரியின் என்னும் உவமை மதுவின் மிகுதிக்கு உவமை மகிழ் என்றது
 மகிழ்ச்சியையும் ஒலக்க இருப்பினை.

முடிவு : வயவர் பெரும் (4) வில்லோர் செய்வன்ற சேர்த்தோர் செய்வ
 (5) சேயிழை கனவ (10) பாணர் ஸ்வய, பரிசீலி வெறுக்கை (11) புஷ்
 சை மார்ப நின் (12), நான்மகிழ் இருக்கை (13) நனை மகிழான் (17)
 இனிது கண்டோம் (12).

பெயர் : சேரனின் ஒலக்க இருக்கையின் செய்வத்தை நான் மகிழ்
 இருக்கையெனக் கூறிய சிறப்பாய் இதற்கு நான் மகிழ் இருக்கை என்பது
 பெயராயிற்று.

குறிப்பு : இப்பாடலில் சேரனது ஒலக்க வினோதச் சிறப்பும் செய்வச்
 சிறப்பும் ஒருங்கே கூறினார்.

செயல் வேலி செய்த கோட் பையின்
 ஈழன் நாட்டி செவ்வியை ஆளுநர்
 ளர் அரிது அறிந்தினோரே - ஈழன்
 நிறுவோட்டு) செழும் ஈழம் தூங்குவாங்கு, இவன்
 உயிர்தவச் சிறிது காணொ செறிதே

இரவுக்குறி வந்து நீங்கும் தலைமகளைத் தோழி எதிர்ப்பட்டு வளரவு
 உடையது உயர்

பொருள் :

மூங்கிலை வேலியாக உடைய வேலிப் பழக்குவைகளை உடைய
 பவாமரங்கள் செறிந்த மலைப்பக்கத்து நாடனே. தின்நாட்டுப்
 பக்கமலையில் வளர்த்துள்ள பவாவின் சிறிய கொம்பில், பெரிய பழம்
 தள்ளைத் தாங்கும் எவ்வகைப் பற்றுக் கோடுமினித்தித் தானே பழுத்துத்
 தொங்குவது போல, இத்தலைவியின் உயிராகிய கொம்பு, மிகவும்
 சிறியதாய் உள்ளது அதன்கண் விளங்கும் காமநோய் என்னும் பழமொ
 மிகவும் பெரியதாய் உள்ளது அந்நினைவைய அறிந்தவர் தின்னையன்றி
 யார் உளர்? (ஒருவரும் இவர்) எனவே, அவளை நுகர்வதற்குரிய
 காலத்தை நீ உடைய ஆளுக

விளக்கம் :

இரவுக் குறிக்கண் தலைவனை எதிர்ப்பட்ட தோழி தலைவியின்
 நினைவு கூற அவளை மனம் செய்து கொள்ள வேண்டுமதாக இப்பாடல்
 அளம்கின்றது. பவாமரத்தினைக் காப்பதற்கு இப்பற்கை வேலியாக
 மூங்கில் பழங்கள் உள்ளன. தலைவியின் நானமும், நிறையும் அவளைக்
 காத்து நின்றய் இதனால் உணர்த்தப்படுகின்றது. வேலிப் பழுக்கும்
 பவாவின் வேறாகக் கொம்பில் பழுக்கும் பவாவும் கூறப்பட்டுள்ளது.
 வேலிப் பழுத்தால், அதன் பழங்களைத் தரை தாங்கும். கொம்பில்
 பழுத்தவால், எவ்வகைப் பற்றுக்கோடும் இன்றி வீழும் நிலையில் உள்ள
 பழுத்தின் செவ்வியறிந்து, பறித்து நுகர்வோரைப் போல, தலைவியின்
 நிலையறிந்து அவளை மனம் செய்து கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பது
 குறிக்கப்பட்டது. சிறுகொம்பு எனத் தலைவியின் இளமையும்,
 மென்மையும் உணர்த்தப்பட்டன. "உயிர்தவச் சிறிது, காமமொ பெரிதே",
 என்ற தொடரால், காமம் என்பது, உயிரில் தோன்றி வளரும் உணர்வு
 எனக் குறிக்கப்பட்டது. பழம், தன் அளவின்றி மெலும் முழிந்தால்,

குறந்தொகை முறையில் உரையும்

தன்னைத் தாங்கியுள்ள சிவனையையும் முரிதது. கீழே விழுந்து
யான்படாது ஒழிபு. அதுபோலத் தலைவியின் காமமும், நிரூபணம்,
தங்களுக்குப் பயன்படாமல் அவள் உயிரைக் கொடுத்து ஒழிபு.

கனவுக் காலத்துத் தலைவன் நுகர்ந்த தலம், பிறர் வேலியாகத்து
விளங்கும் வேர்ப்பலவின் கனியை உண்டது போன்றது என்றும், கற்புக்
காலத்தில் நுகர்ச்சி தம் மனைக் கன பழுத்த கொம்பில் பலவிளைச
செவ்வியறிந்து பறித்து நுகர்வதோடு ஒக்கும் என்றும் குறிப்பிட்ட
வரைந்து கோடலின் இன்றியமையாமையைத் தோழி உணர்த்தியாள்.
தலைவனுக்கு நாட்டமில்லாத மணம் செய்து கொள்ளுதல் குறித்துக்
கறவகால், அவன் மணம் ஏற்குமாறு கூற வேண்டுதலின், தோழி,
முதலில், 'செவ்வியை ஆகுமதி' என்றும், தின்னையன்றிச்
'செவ்வியறிந்து நுகரலவ்வார் யார் உள்' என்றும் அவன் மகிழுமாறு
கூறினள். கனிகன் கீழே விழாத வேர்ப்பலாலிளைத் தன் நாட்டில்
கண்டறிந்த தலைவனுக்குக் கொம்பில் தொங்கும் பலவின் கனியைக்
குறிப்பிட்டத் தலைவியின் நிலையைத் தோழி உணர்த்தியதாகவும்
கருதலாம். கனி, வீழ்வதற்கு முன், மரத்திற்கு உரியார் அறிந்து
யான்கொள்வது போலத் தலைவி உயிர்தீப்பதன்முன் உரிய நாளில்
மணம் செய்து கொள்க எனத் தோழி கூறினள். 'உயிர் தவச் சிறிதே
என்ற தொடரால், உயிரை அணு என்றும், சிற்றுயிர் என்றும் கூறும்
வழக்கு புலனாகின்றது.

சொற்பொருள் :

வேரல்	-	சிறு முயில்
வேலி	-	வாழ்முள் வேலி
காரல்	-	பக்க மனை
கோடு	-	கொம்பு
செவ்வி	-	தலைவியை வரைந்து கொள்ளும் பொழுது

மேற்கோள் :

1. "தோழிக்காயின் நிலம் பெயர்ந்து உறையாது"
தொல்காப்பியம், உலம இயல், 26
2. "இப்பாடல், நினைவண்ணில ஆசிரியப்பாளிற்கு எடுத்துங் காட்டு"
தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், 112 இளம்பூரணர்.
3. இப்பாடல், ஆசிரியர் எ, ஐந்தடியால் வந்தது".

உட்பதா விளர்த்து கின்ற நோக்கி ஒருவரும். இவ்வாறே
 உட்பதும் விளை முடிந்த வழி. இவ்வாறு மருமகம் தவிரதம்
 செய்வாய் தன் காதலியைக் காண வேண்டும் என்ற வேண்டுகோள்
 சொற்பொருள் :

உட்கண்	+	மடப்பதனதபுமடய கண், தானய நெடுநோய் பிளிந்து ஸாந்தத்தபாத கண்
முடி	-	பகவின் கன்று
கண் வருதல்	-	வருந்ததம்
செய்	-	தொண்டவியல் உய்ளார்

மேற்கோள் :

1. "தாய் பிளிந்து ஸாந்த நெடுநக அளி குழவிசெயல்
 நொத்த நொத்த இன்னா மொழிதம் என்ப" அன்புமொழி. 293.
2. "கடுங்கனா நல் ஆன் நடுங்குதலைக் குழவி
 தாய் கான் விருப்பின் அன்ன" குழந்தைமை. 132.
3. "கறவை கன்று வயின் படர்" குழந்தைமை. 108.
4. "கன்று பயிர் குறல், மன்று நிறை புத்தரும்" அன்புமொழி. 14.

பொருள் முடிவு :

தொழி, செய் நாட்டார் நோயும் ஆதரம் அறிந்தீ செய்.

6

தேவியை

என் பரந் தென் அறல் உறிய இரவை தம்
இன்னு துணையெனடு மறுவந்து = கள்,
தான் வந்தின்தே தனிநூறு தன்வாய் -
வாராத = மறுவந்தி வரல் நுணடு,
வந்திந் தொந்து = மறுவ இரத்தினோ எனவே

பருவம் கண்டு அழிந்த தளையகை தொழிக்கு உரைத்தது

கோழல் கிழார்.

பொருள் :

தான் இன்புறுதற்குத் துணையாகிய பெண்மனையின் வலிய பரல்
கற்களினிடையே தேய்கியுள்ள தெளிந்த நீரைக் குடித்த ஆண்மான்,
மீளவும் தம் இடம் வந்து துள்ளி விளையாடும். இத்தகைய கார்ப்பாவத்தில்,
என்று வாராமல், சென்ற இடத்திலேயே தங்கியுள்ளவர், மீண்டு இங்கு
வருதலை விரும்பி, உள்ளம் வருந்தி, உரையால் தொந்து, உடம்பு
ஆண்டே தங்க, தளையினைய, உயிர் வைத்திருந்தீரோ எனக் கேட்பது
போல், இடித்து, மழையைத் தரும் குளிர்ந்த மெகம் வந்தது

விளக்கம் :

தளையின் வருவதாக உரைத்த கார்ப்பு பருவம் வந்தும், அவன்
வாராமையால் தளையி மிகவும் ஆற்றாளாயினான். கார்ப்பாவம் தன்னை
நோக்கி, தளையின் வாராமையால், 'வருந்தி, தொந்து, இருந்தீரோ' எனக்
கேட்பதுபோல் உணர்ந்தனர். 'தென் அறல் பருகிய இரவை' என்ற
தொடர், மழைக்காவம் தொடங்குவதற்கு முன் வருவதாகக் கூறியவர்,
மழை பெய்து, நீர் நிலைகள் நிரம்பியும் வாராமம் குறித்தது. ஒரு
விவங்கிடம் உள்ள அன்பு கூட, தளையினிடம் இவ்வளவு என்பது,
அவனுக்கு உணர்த்தப்பட்டது. தளையரோ என்று வர முயலாது,
ஆண்டு உறைகின்றார். வாராத அவருக்காக, நீ வருந்தி, தொந்து,
உறைதல் எற்றுக்கு எனக் கார்ப்பாவம் கேட்பதாகத் தளையி கருதினான்.

பொருள்பொருள் :

பரல்	-	பருக்கைக் கற்கள்
இரவை	-	ஆண்மான்
துணை	-	பெண்மான்
உரை	-	விளையாட

- புறவந்து - பின்னும் வந்து
- நளி - மயழை நளி
- கா - சேகம், காப்பருவம்

செந்தோம் :

1. "குறவர் முன்றில் மாதீண்டு துறவல்
உய்வா மந்தி உறவனோடு உய்வம்" தங்குறவாறு. 17.
2. "அறு போட்டு இறையெயோடு மால் பிணை உய்வம்"
பட்டினப்பாலை. 245
3. "உணை வருந்து எழில் ஏற்றின் பின்னர்ப்
பிணைமறப் காணீறோ, பிடுபிடு அணைவே"
கவித்தொகை. 20.
4. "மட்பிணை தழீஇத் திரிமருங்கு இறை
மல் வருந்து உய்வம்" அகநானூறு. 14.
5. "திரிமருங்கு இறையெயோடு மடமான் உய்வம்"
முல்லைப்பாட்டு. 99.
6. "அய்யவாய் இறை, அளி பிணை தழீஇத்
நன்அறல் வருவித் தாழ்த்து மட்டனவே"
அகநானூறு. 23.

பொருள் முடிவு :

உறவுடன் வரல் நகரீஇ. இருந்திரோ எனக் காி வந்தவ்று.

11. தாயை

தாயே - இவ்வாறு மனம் தெரிய, நாயை
-ல் இவ் வாயினம் வளர்வதற்கு - தாயே
-ல் இவ்வாறு உணர்வுகள் உண்டாகி வந்தன
-ல் இவ் - வாய் மனம் தெரியவோ - குணம்
-வாயினம் வளர்வது மனம் குணமாய்
-வாயினம் வளர்வதற்கு உண்டாகி
-வாயினம் தெரிந்தது வாயினம்
-வாயினம் தெரிந்தது. அங்குள்ள தாயே.

தாயே - தாயே

Pat Chai

தாயை தன் நெஞ்சிற்கு சொல்லுவதற்கு நேரம் கொடுக்க
கொடுக்க

பொருள் :

தாயை அறந்த சொல்லப்பட்ட முன்னகரில் விளங்கும்
தாயை உடல் வெளியினம் தெரியுமாறு. தாயை வளர்வது
வந்தது தெரிய ஒவ்வொரு நாளும் உறவுகொண்ட காலம் அது
வளர்வது. தாயைத் தாயை நாம் இவ்வாறு வந்தது கிட்டதொன்று
தாயை தன் நெஞ்சில் தாயைவளர் தாயைவளர் தாயை
தாயை இவ்வாறுதே முறட்டு எழுந்ததாய் காலம் தாயைவளர்
தாயைவளர் அளித்த வடுகருவாய் பதவியும். வளர்
தாயைவளர்வதாய் உடல் வளர்வதாய் தாயை தாயைவளர்
தாயை தன் நெஞ்சில் தாயைவளர் தாயைவளர் தாயைவளர்
தாயைவளர் இவ்வாறும். அவரை நாய் சொல்லும் உறவுகொண்ட தெரிய
தாயைவளர் தாயைவளர்வதாய்.

பொருள் :

தாயை பிரிவினை ஆற்றாத தாயை நேரம் கொடுக்க தன்
நெஞ்சிற்கு உறவுகொண்ட இவ்வாறு அவைகொண்ட "தாயை கீழை
உறவுகொண்ட". (தொடர்வாயினம், காலியம், 22) என்ற பகுதிக்கு
இவ்வாறு இளம் பூணர் எடுத்துக் காட்டுவர். தாயை காலியம்
தாயை, வளர்வது பிரிந்தவழி ஆற்றாமை மிகுதியாய்
தாயைவளர் வளர்வதாயினும் அவரைக் காண வேண்டும் என்ற
வேலை மீளாத தாயை, தன் நெஞ்சிற்கு உறவுகொண்ட இவ்வாறு
விளக்கப்படும். "தொழி பெயர் தெரிந்ததாயினும்". என்ற தொடர்
அப்பகுதிக்கு அவர் சொல்லும் குறித்தது உடயின் தாயைவளர்

Dr. Pat Chai

குறுந்தொகை முடிபும் உணர்வும்

வினாக்கள்

அப்பால் வடுகின் பாகப்பலம் உன்னதா முய்கொடுகாய் போர்
 கூறியது கொண்டு தளவளி கூறினள். அத்தகைய மொழி கொள்
 நாடுகளும் பாகப்பலமும் தாம் செய்வுதற்கு உரிய அவ்வளவு அளிக்கும்
 ஆண்டுச் செய்வ விரும்புவதாகத் தளவளி கூறினள். இதனால் கட்டியின்
 நாடு பாகப்பலமே. மொழியெயர் நாடொ அன்று என்பது அறிக்கிறது.
 கட்டி என்பவள், சேரன் பாடத்தளவவருள் ஒருவள் என்பதும், பாளன்
 என்பாளைத் துணைக் கொண்டு உறையுள ஆண்ட தித்தனுடன் போர்
 உடறற்புகுத்து தித்தனின் நான் அவையில் எழுந்த கிளைப்பறையின்
 ஒலிகேட்டுப் போர் செய்வாது ஓடினள் என்பதும் அகநானூற்றின்
 குறிக்கப்பட்டுள்ளன. (அகநானூறு, 226) கட்டியின் நாடு தமிழகத்தைச்
 சார்ந்த பகுதியாகும் வடுகர் நாடும் மொழி யெயர் தேளம் என உ.வே.
 சாமிநாதையர் குறிப்பிடுவார்.

வளை நெகிழ்தலும், கண் கவிழ்தலும் கண்டு அன்ன
 இடத்துளர்ப்பாள். ஊரவர் அவர் தூற்றுவர். இக்கொடுஞ் செயல்களால்
 வருத்தித் தனிமைத் துயரால் தவிக்கும் தளவளி, தன் நெஞ்சினைத்
 துணையாகக் கொண்டு, தளவவளை அளடய விரும்பினள். கட்டி
 என்னும் குறுநில மன்னனை மாமுவனார், பரணர், குடவாயிற்
 கிரத்தனார் ஆகிய புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். தளவவள் ஆண்மையும்
 உணர்வும் உடையள் ஆதலின், அவள் மொழியெயர் தேயாளயினும்
 செய்வ வய்வவள் என்பது குறிக்கப்பட்டது.

சொற்பொருள் :

கோடு	-	எங்கு
புலம்பி	-	தனிமைத் துயரால் வருத்தி
முனாது	-	முற்பட உள்ள
குய்வை	-	கஞ்சங் குய்வை என்னும் செய்
வடுகர்	-	வேங்கடத்தின் வடக்கே வாழ்பவர். வீரம் மிக்கவர். வேட்டைத் தொழில் புடவர். நாய்களை உடன்கொண்டு செய்பவர்.
கட்டி	-	கங்க நாட்டின் தளவவள்
மொழி யெயர் தேளம்	-	வேற்று மொழி வழங்கும் நாடு
வழிபடல்	-	தளவவள் உள்ள இடத்திற்குச் செய்வுதல்

Handwritten text in the top left corner, possibly a name or title.

Handwritten text at the top center, including a signature and a circled number '1'.

நன்னொன்றுநன்றே, மாக்கள் சொல் அளிந்து
இனிது அடக்கினேடு, மாக்கள் முனிவு இன்று
நன்னந்தவாய் உலகமுல் துஞ்சாய்
ஊழலால் மயற் துஞ்சாதேனே.
வளரவிட வைத்துப் பிரிந்தவழி ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழியை
நெருங்கிச் சொல்லியது. பதுமனார்

பொருள் :

இரவுப் பொழுதின் நடுக்கறாகிய யாம்பொழுது நன் என்ற
ஒசையுடையதாக உள்ளது. மாக்கள் பேச்சொழிந்து, வெறுப்பின்றி
இனிமையாக உறங்குகின்றனர். அகன்ற இடத்தையுடைய
உலகத்திலுள்ள உயிர்களும் இனிது துயில்கின்றன. நிச்சயமாக யான்
ஒருத்தியே துயிலாது உள்ளேன்.

விளக்கம் :

தலைவன் வளரவிட வைத்துப் பிரிந்தவழி, யாவரும் துயிலும்
நள்ளிரவில் தான் மட்டும் துயில் வராமல் வருந்துவதாகத் தலைவி
தோழிக்கு உரைப்பதாய் இப்பாடல் அமைகின்றது. இரவின் நன் என்ற
ஒசை, மாக்கள் சொல் அளிந்து அடங்கியமையால் தலைவியால்
வேட்கப்படுவதாயிற்று. மாக்கள் என்ற சொல், தன் துயரை அறியாது,
தன்னை எஞ்சுமான்றும் வைதுகொண்டிருக்கும் தாயனைக் குறித்தது.
அவர்கள் வசைமொழிகள் கூறாமல், சொல்வொழிந்து அடங்கிய செயல்,
தனக்கு இனிதாயிற்று என்பதால் 'இனிது அடங்கினர்' என்றனர். இனிது
என்ற சொல், அவ்வினிமை, அவர்கள் உறங்கும் காலம் மட்டும்
இனிமையாயிற்று என்பதைக் குறிப்பதாகும்.

'மாக்கள் அடங்கினர்', என்பதால், தனக்குப் பகைபாகிய தாயர்
முதலியோர் உறங்குவதையும்; 'உலகம் துஞ்சும்' என்பதால்,
தொடர்பில்லாத அயலார் உறங்குவதையும் கூறிய தலைவி, 'ஓர்யான்
துஞ்சாதேன்' எனத் தன் நட்பாகிய தோழியும் உறங்குதல்
எவ்வகையானும் ஏற்புடையதன்று என்பதைக் குறித்தளள். இது
நாகரிகமாகத் தோழியை நெருங்கிக் கூறியது. என ரா.
இராகவையங்கார் கூறுவர். மாக்கள் அடங்கியமை, தனக்கு நன்றும்
அன்று. தீதும் அன்று. ஆனால் உசாத்துணையாய் விளங்க வேண்டிய
தோழியும் உறங்கியமை தனக்குத் தீதேயாம் என்பதைத் தோழி

குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்

உணரும்படி உதிகள். பாக, நட்ட, நொதுமல் என முத்திரைத்தவறும் உறங்கும் நிலை இதனால் குறிக்கப்பட்டது. உறங்குவோரை உணர்ச்சிக்கு வழித்தவழி உறங்காது எஞ்சியவன் தலைவி ஒருத்தியே உறங்காதவளா என்பதும் சொல்லும் தலைவி ஒருத்தியே உறங்காதவளா என்பதும் சொல்லும் கொண்டு, யாமம் நள் என்பதை ஒர்வன்ற யான் ஒருத்தியே தஞ்சாதேன் எனப் சொல்லும் உறந்தலும் கூடும்.

தலைவன், தன் அவன்மையால், உறங்காத எனக்குத் துணையாக வந்தவன் எனத் தலைவி வருந்தினாள். இளம்பூரணர், 'அவன் வரின் பரத்தமை' என்பதற்கு இப்பாடலை எடுத்துக்காட்டுவர். (தொல்காப்பியம், களவியல், 20.)

சொற்பொருள் :

நள்	-	யாமத்தில் எழும் நள் என்ற ஒசை நளி - செறிவு (உரிச்சொல்) இருள் செறிந்த
யாமம்	-	இரவின் நடுக்கறு பதினானந்தாம் நூழினமைய இறுதியாக உடைய இடை இரா.)
மாக்கள்	-	ஐயநிலுடைய தாயர் முதலியோர்.
நளத்தலை	-	அகன்ற இடம். நள - அகலம் (தொல்காப்பியம் உரியியல், 78.)
மன்ற	-	உறுதியாக 'மன்ற என் கிளவி தேற்றும் செய்யும்' தொல்காப்பியம், இடையியல், 17.
துஞ்சம்	-	துயிலும்

மேற்கோள் :

1. "பல்லோர் துஞ்சம் நன்னென் யாமம்"

குறுந்தொகை, 244.

2. "ஏதில் மாக்கள்"

குறுந்தொகை, 89.

3. "ஒளி அளிந்து அடங்கி, யாமம் நன்னெனைக்
கலியெழு மாக்கம் துயில் மடிந்தன்றே"

நந்தினை, 303.

மகன் குறித்து வினாவினாக்கள்.
மகன் குறித்து தயவுசெய்து காண்க.
மகன் குறித்து மகன், மகன் குறிப்பிட்டு
மகன் குறித்து மகன், மகன் குறிப்பிட்டு
மகன் குறித்து மகன், மகன் குறிப்பிட்டு

**சென்னை மாவட்டத் தொழில்துறை தயவுசெய்து அறங்காட்டு நின்றது
ஆகியும்**

மகன் :

மகன் மாவட்டத் தொழில்துறை தயவுசெய்து அறங்காட்டு நின்றது ஆகியும் மகன் மாவட்டத் தொழில்துறை தயவுசெய்து அறங்காட்டு நின்றது ஆகியும் மகன் மாவட்டத் தொழில்துறை தயவுசெய்து அறங்காட்டு நின்றது ஆகியும்

மகன் :

மகன் மாவட்டத் தொழில்துறை தயவுசெய்து அறங்காட்டு நின்றது ஆகியும் மகன் மாவட்டத் தொழில்துறை தயவுசெய்து அறங்காட்டு நின்றது ஆகியும் மகன் மாவட்டத் தொழில்துறை தயவுசெய்து அறங்காட்டு நின்றது ஆகியும்

இ.வா. ம. ஆதித்யா, தம் கையால் ஆட்களிடையே
 காணிய, நான் கிராமிய இயற்கை நேரம் செய்த செய்தி உடைய
 புறமும் போய் அமைந்திருக்கிறது. அகமாய் மாகையே
 செய்தாலும் செய்த கதை மூலம் அன்றாடிக் காலம் காலம்
 என நகிலாக்கியியல் தொழில்புறம், அக்கியைப்பெயர்
 இயல்புகள் குறிப்பிடுவர். வெள்ளிநீர்மம், தம் பெயரையும்
 ஆதித்யா அமைந்த அன்றாடிக் குறிப்பிடுவர். (அன்றாடிக் 10
 அடியில் பதிவு) செய்துள்ள மருவாக ஆதித்யா கண்டியை
 கருவியாகக் கொள்ளுகிறது. இவ்வாறும் வழங்குகிறது

மாறு ஆடுகள் மண் அன்பு. அவனோடு நுண்புக
 அமைந்தும், நான் இப்படி ஆடுகையின்மீது, அத்துவாய்க் 34
 தன் தாய்க்கை தந்த ஆடுகையும் குறிப்பதாக உரை
 சாமிநாதன் கூறுவர். தாய்க்கை ஒருவன், தன்னை நட்ட
 யுடைய கூடு, தொழில் வளரத் துறவற்று எனத் தாய்க்கை
 அன்றாடிக் குறிப்பிடுவர், மண் தக்கோன், 50 செய்த குறிப்பில் எய்யும்,
 தாய்க்கை தாய்க்கை உயர்ச்சி கூறும் செய்தி.

செய்தியை :

- மண் - மீன்
- மீன் - மின்பிழை
- தாய்க்கை - ஆட்களும் மக்களும் துறவியுடும் கூற்று
- செய்தி - அன்பு
- குறிப்பில் - ஆட்களில் செய்தியை

செய்திகள் :

1. "மண்ணின் செயல் மூலம் நுண்புக
 மெய்யியல் செய்தி, மண் செய்தி, செய்தியில்
 மண்ணு உற்ற அன்பு செய்தி
 செய்திகள் மண்ணின் செய்தி மண் செய்தி"
 மதுரைக் காஞ்சி, 501-6
2. "மண்ணின் இயல்பும் மூலம் அன்பு,
 மூலம் மண்ணின் மூலம் செய்தி"
 மெய்யியல் செய்தி, 56 நகிலாக்கியியல் செய்திகள்

இருப்பினும் தடக்கை மான மான - உவமரூபு பொருள்
உயில் செவி மனவமரூள் மரூள் - உவமச் சொல்; தனி ஏர் ஆகம்
எ - ஓப்பு; 'மனையேர் நோக்கின் மனையோள் மடுப்பு
(குறிஞ்சி 178) என்பது காண்க.

பொருள் குறியு : தோழி காண்டற்கு இனிய சிவம்பிவ திள் கத
கத என வெறியினட மஞ்சள மர்ப்பெட அயிரியற்ற அடைகளை
வயின் தாலும் சாகதந்து அகன்றோர் நீசன ஆயினும், தின
எப்பால் வெறிமலர் பெந்தளவையும், திள் அணங்குடை வளமுடை
சாஅய் கணங்கினடத நொய்யில் எழுதுதளவையும் திளைந்து வகடு
வருவல் ஆதலின, தலம் சிதையச் சாஅய், அங்கலும் இன்னும் வாரா
என் செக்கு எனப் பெரும் புலம்பு உறதல் ஒம்புமதி

178. குறிஞ்சி

வயிரத் தன்ன வைஏந்து மருப்பின்,
 வெறிவேர் அன்ன பருஉமயிர்ப் பன்றி
 பறைக்கண் அன்ன நிறைக்கனை பருகி,
 தீவத்தன்ன அகஸ்இளைச் சேம்பின்
 பிண்டம் அன்ன கொழுங்கிறங்கு மாந்தி 5
 பிடிமடித் தன்ன கல்மிசை ஊழ்இழிபு
 பாறுசேர்ந்த தன்ன ஊறுநீர்ப் படாஅர்ப்
 சபமபுதல் நளிசினைக் குருகுஇருந் தன்ன,
 வண்பிணி அலிழ்ந்த வெண்கு தாளத்து
 அலங்குதுவை அலரி தீண்டித், தாதுஉக, 10
 பொன்உரை கட்டளை கடுப்பக் காண்வற,
 விளைஅமல் சிறுதினை விளைகுரல் மேய்ந்து,
 கண்ணினிது படுக்கும் நல்மலை நாடனொடு
 உணர்ந்தனை புணர்ந்த நீயும், நின்தோட்
 பணைக்கலின் அழியாது துணைப்புணர்ந்து, என்றும் 15
 தவல்தூல் உலகத்து உறைஇயரோ- தோழி-
 'எல்லையும இரவும் என்னாத, கல்வென்க்
 கொண்டல் வான்மறை பொழிந்த வைகறைத்
 தண்பனி அற்சிரம் தமிழோர்க்கு அரிது' ள்ன.

உனவிலுளும் பிரிவு அறியலவே; அதன் தளைய
முன்றான் உண்ட ஞானநிலுளும்
பின்பெரிது அளிக்கும் நன் பன்பினாவே.

20

- டாக்டர்.

உற்று : தோழி வளரவு மலிந்து சொல்லியது

உற்று விளக்கம் : களவொழுக்கத்தே நின்ற தளையவள தளவலியைய
மணந்து சொள்வதற்குத் தம் உற்றார் உறவினரோடு வருதளவு அறிந்த
தோழி அதனைத் தளவலிக்குக் கூறி மகிழ்வித்தது.

உரை 75 : - தோழி

1-13 : வயிரம் போன்ற கூர்மையான மேல் நோக்கிய
கொம்படையும், மூங்கில் வேளரப் போன்ற பருத்த மயிலையும் உடைய
பன்றியானது, பறையின் கண்ணைப் போன்ற களையின் நிறைந்த
நீரைக் குடித்தது, நிலமணியைப் போன்ற நிறத்தினையுடைய அகன்ற
இளையினைக் கொண்ட சேம்புச் செயின் பின்டம் போன்ற
கொழுமைபான கிழங்கை நிறையத் தின்றது, பென் யானை படுத்துக்
கிடந்தாற் போன்ற கல்லின்மீது வருத்தமின்றி இறங்கி வந்தது,
ஆற்றினை அடுத்துள்ள நீர் ளளும் இடத்திலுள்ள புதரின் கிளை மீது
வெண்ணிற நாளரகள் இருந்தாற் போன்று தோன்றுகின்ற
வெள்ளையான கூதளஞ் செயின் அளையும் கொத்தில் உள்ள மலரில்
பெர்ருத்தியது; அம் மலரினின்றும் பூந்தாதுக்கள் மேலே
உதிர்ந்தமையால் போள் உரைத்து மாற்று அறியும் கட்டளைக் கல்வையப்
போன்று அப்பன்றி அழகுறக் காட்சி தந்தது, பின்னர், நன்கு கிளைத்து
வளர்ந்த சிறிய திளையின் முற்றிய கதிரினை மேய்ந்து இனிது
உறங்கியது.

13-15 : அத்தகைய இடமாகிய நல்ல மலை நாடடை
உடையானோடு நீ ணடல் கொண்டாய்; பின்பு அதனை
(அளவறிந்து) கீங்கிப் புணர்ந்திடவுஞ் செய்தாய். எனவே, நீயும் நினது
தோளின் மூங்கில் போன்ற அழகு அழியாது நின தளவலனுடன்

சேர்ந்து வாழ்ந்து இருவரும் என்றும் கெடாத மறுமை உலகத்துத் தங்கி வாழ்வீராக'

17-20 : பகல் இரவு என்று இவ்வாறு 'கல்' என்னும் ஒலியுடன் மேகம் பெருமழையைப் பொழிந்த விடியற்காலத்தே, குளிர்ந்த பனியையுடைய முன்பனிக்காலம் தளித்திருப்போர்க்குத் தாங்குவதற்கு அரிதாகும் என உணர்ந்து களவிலும் நின்னைப் பிரிதலை அறியமாட்டான்.

20-22 : அதற்கு மேல், தனது நல்ல பண்பினால் முதன்முதல் தான் கண்ட நாளினும் பின்பு எந்த நாளினும் பெரிதும் அருள் செய்வான்.

உரை விளக்கம் : ஏந்து - மேல் நோக்கிய, உயர்ந்த; மருப்பு - கொம்பு, வெதிர் - மூங்கில்; பருஉ - பருத்த; மாந்தி - உண்டு, ஊழ் இழிபு - முறையாக இறங்கி, படாகர் - சிறு தூறு; புதல் - புதர், குருகு - நாளர.

கடுப்ப - ஒப்ப, சூரல் - கதிர், பனை - மூங்கில்; தவல் இல் - கேடில்வாத; தவலில் உலகம் - மறுமை உலகம்; எல் - பகல்; கொண்டல் - மேகம்; அற்சிரம் - முன்பனிக் காலம்; அதன்தலை - அதற்கு மேல்;

கூதாளம் - இது கூதளி, கூதாளி, கூதளம் எனவும் வழக்குப் பெறும்; கூதாளி என்பதே புணர்ச்சிக் கண் அம்முப் பெற்றும்; குறுகியும் வரும் என்பர் நச்சினார்க்கினியர்; (தொல். 246) இதன் மலர் வெண்ணிறமுடையது, 'கூதிர்க் கூதளத்து அவரி நாறும்' (நற். 244: 2) என்பது கொண்டு இம்மலர் கூதிர்ப்பருவத்து மலர்வது என்பது அறியப் பெறும்; இதனைத் 'தாளிக் கொடி' என்பர் நற்றிணை உரையாசிரியர்.

குழிந்து வட்டமாயிருத்தலால் களைக்குப் பறையின் கண்ணும், தரையில் கிடக்கும் பாறைக்குப் படுத்துக் கிடக்கும் யானையும் உலமைகளாகக் கூறப்பட்டன.

கரிய நிறமுடைய பன்றியின் உடம்பில் உதாளத்தின்
பொன்னிறப் பந்தாது உதிரந்து படித்திருப்பது, பொன்னின் மாறா
அழிவும் கரிய நிறமுடைய கட்டளைக் கல்லிய் பொன்னின் மாறா
பொலும் என உவமமும் பொருளும் ஒத்துச் சிறப்பாக அமைந்து
காணலாம்.

இந்த உவகத்தில் பிரியாக் காதலர்கள் கூடி இயங்காத இனிது
தடத்தில் பகைவரும் விரும்பும் குற்றமற்ற நயவ மக்களைப் பெற
புகழொடும் வாழ்வார், "இப்பிறப்பு நீங்கப் பெற்று நமக்கு வேறு இது
உண்டாயினும் என்னுடைய தலைவன் நீயே ஆளுக, நினதுடைய
உள்ளத்துக்கு உகந்த காதலி நின் நெஞ்சு கவந்தொழுகும் யானே
ஆளுக என்னும் என்னாத்தினராய் மறுமையிலும் பிரியின்று இன்பம்
புந்தது இனிது வாழ்வார் என்னும் கருத்தினை உட்கொண்டு, "என்றும்
நவலிய் உவகத்து உரைஇயரோ" எனத் தோழி வாழ்த்தினார்
என்பதாம்.

உள்ளுறை : பன்றி நிறந்த களை நீரைக் குடித்து, சேய்ப்
கிழங்குத் தின்று, திளை விளைகுரல் மெய்ந்து, இனிது கன்னுறக்கும்
நாடன் என்றது தலைவன் தான் கருதியவெய்வாம் எகவரப் பெற்ற
தலைவியை மனந்து இன்பம் துய்த்து இனிது வாழ்வான் என்றபடிமம்.

பொருள் முடிவு : தோழி பன்றி நிறந்த களை பருகி, சேய்பின்
கிழங்கு மாந்தி, சிறுதிளை விளைகுரல் மெய்ந்து, இனிது கன்படுக்கும்
நன்மலை நாடனொடு ஊடிப் பின் அவ்வூடல் நீங்கிப் புனர்த்திடும்
நீயும், நின் பனைக் கலின் அழியாது என்றும் துளை புனர்த்த
நவலிய் உவகத்து உரை இயரோ, அற்சிரம் தமிழோர்க்கு அரிநென்
கனலினும் பிரிவறியலன், அதன்தலை தன் பன்பினால், முக்கண்ட
ஞான்றினும் பின் பெரிது அளிக்கும்.

179. பாலை

விண்ணோய் சிமைய விறல்வரைக் கவாஅன்,
வெண்ணேர் ஓடும் கடம்காய் மருங்கில்,
துணைளரி பரந்த துன்அரும் வியன்காட்டு,

இளையோள் பெருந்தோள் மகனிருக்குத தோள் பெருந்தய
ஆகு; உள் ஆழிந்து பொருள் ஈட்டா செயல மனமிய்வாது, யாள்
என் செவியினனத் தவிர்ந்ததுக் கொண்டமங்கு அவள் இளையமும்,
பெருந்தோளும் காரணங்கள் ஆயின என்பான் 'இளையோள்
பெருந்தோள்' என்றான் என்க.

பருந்து பொறித்து எவத்தாறபோன்ற புள்ளிகளையுடைய
வெண்ணிறக் கழுத்தினையும், செய்து பறித்து எவத்தாற போன்ற சிவந்த
செவியினையும் உடையது என்னும் கருத்து முறையே, 'பொறித்த
போளும் புள்ளி பெருத்திற, புன்புற எருவை' (பதிந. 36 : 8 - 9)
என்பதாலும், 'ஊன்பறித் தள்ள வெருவரு செஞ்செவி, எருவைச்
சேவல்' (அகம். 51 : 5 - 6) என்பதாலும் ஆறியப் பெறும்.

கழுகு, களத்துப் பட்டோரின் கண்ணினனக் கொண்டு வந்து
குஞ்சிற்றுக் கொடுக்கும் என்பது, 'புன்உயிற் குஞ்சி பரிப்பக்
கூத்தோர், கன் உயிற் கழுகின் காணம் நீத்தி' (31 : 10 - 11) என
இத்தாலும் முன்னர் வந்துள்ளமையாலும் ஆறியப் பெறும்.

பொருள் முடியு : நெஞ்சே அவை அய்வது வானம் வேண்டா
லிவ்வே உழவர், வேட்டத்தில், (ஆறு செவ்வாருடன்) பொருகளத்து
ஒழிந்த குஞ்சியினனக் குடித்தமையால் சிவந்த வாயினையும்,
வாக்நிற எருத்தினையும், 'செஞ்செவியினையும் உடைய எருவை,
யாஅத்து உயர் சினை பிள்ளை ஊட்ட, வழக்கிய ஊந்தடி, முதுநரி
கொல்பிக்கு வய்சியாகும் கரன், நமக்கு எளியமன் ஆயினும், மாண்
தங்கிய இளையோள் பெருந்தோள் இள்துயில் ககலிடுகவன்.

சுந்தரமூர்த்தி

194 முல்லை

பேர்உறை தலைஇய பெரும்புலர் வைகறை,
ஏர்இடம் படுத்த இருமறாப் பூழிப்
புறம்மாறு பெற்றபுலவ்ாரத்து,
ஊன்விழித் தள்ள செஞ்சுவல் நெஞ்சொல்,
வித்திய மருங்கின் விதைபல நாறி,

5

இரண்டாம் மானினம் பரத்தவை போல்,
கொடுமைத் தலைக்குடை சூடிய விண்ணாரூர்,
கறங்குடனறர் சீரின் இரங்க வாய்வி,
உணவால் வழியு வெரும்புண வரவின்
கவைக்கறி இரும்புறம் கதாஉ உண்ட,
குடுந் தெற்றி தெடுவாத் தோமை
காயர் கலவம் பரங்கி ஏழுறக்

10

கொல்லை உழவர் கூற்றிழல் ஒழித்த
வல்லுலைக் குருத்தின் வாய்க்குறினை இருந்த
வினிகடி மகனின் வினிகடிப் பயிரும்
கார்மன் இதுவால்- தோழி- 'பொர்மிகக்
கொடுஞ்சி தெடுத்தோர் பூண்ட, கடும்பரி,
வினிகளை நல்மான் கடைஇ
வருதம்' என்றுமவர் தெளித்த பொழ்தே-

15

இடைக்காடனார்.

கூற்று : பருவம் கண்டு ஆற்றாமை மீதாரத் தலைமகள் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : வேந்து விளை முடிப்பதற்காகத் தலைவன் தலைவிளையப் பிரிந்தான், பிரிந்தபோது கார்ப்பருவத் தொடக்கத்தே வந்துவிடுவேன் எனக் கூறிக் சென்றான், கார்ப்பருவமும் வந்தது ஆளால் தலைவன் வரவில்லை, அது கண்ட தலைவி ஆற்றாமை மிகுத்தவளாய் வருத்தித் தன் தோழியிடம் கூறியது.

உரை 16-19 : தோழி பொர் மிக முண்டமையால், கொடுஞ்சி ஏள்ளும் உறுப்பினையுடைய தேரில் பூட்டப் பெற்ற விளரந்து செய்யும் இயல்பினையும், பிரிந்த பிடரிமயிரினையும் உடைய நல்வ இவக்கணம் பொருத்திய குதிரைகளைச் செலுத்திக் கொண்டு, கார்ப்பருவத்தில் 'யாம் வருவேம்' என்று நம் தலைவர் நம்மிடம் தெரிவித்துச் சென்றார்.

1-15 : பெரிஞர் புலர்கின்ற காலைப் பொழுதில் பெருமழை பெய்தது; ஈரம் கொண்ட செம்மண் நிலத்தின் இருபுறமும் புழுதி

40

கீழ்மேலாகப் புரண்டு விழுந்து புலருமாறு, கொல்லை உழவர்கள் எ
கொண்டு உழுதனர்; ஊளைக் கிழித்தாற் போன்ற சிவந்த மேட்டு
நிலத்தைப் பிளந்து சென்ற நெடிய உழவு சாவிடத்து விதைத்
விதைகள் முளைத்து வளர்ந்தன, நவ்ய கலைமானின் கூட்டம் பறந்த
நிற்பதைப் போல, கொம்புடைய ஓலைக் குடைகையத் தளவயில்
கவிழ்த்துக் கொண்ட கொல்லை உழவர்கள், பறையை முழக்கி ஒலியை
எழுப்பிக் களைக் கொட்டினால் களையினைப் பறித்துப் புனத்தினைத்
தூய்மை செய்தனர்;

அப்புனத்தில் விளைந்த வரசின் களைத்த கழிர்களின் கருமை நிறப்
புறப்பகுதியைக் குடுமியைக் கொண்ட தளவயிளையுடைய
மட்டித்தையுடைய கரிய மயில் பற்றி உண்டது, உண்டு களிப்புடன் தன்
அழகிய தோளையை விசித்து உழவர்கள் கூழ் உள்பதற்குச் சென்றுதங்கும்
வலிய இளையிளையுடைய குருந்த மரத்தின் வளைந்த கிளையில் சென்ற
அமர்ந்தது, அமர்ந்து, கிளிகளை ஒட்டும் மகளிரைப் போல ஒலியுடைய
அகவிற்று, ஆகவே, நம் தலைவர் தெரிவித்துச் சென்ற காரகாலம்
இதுவேயாகும், அப்பொழுதும் அவர் இன்னும் வரவில்லையே

உரை விளக்கம் : உறை - மழை, தளவஇய - பெய்த; இடம்படுத்த -
இடம் உண்டாக; மறு - வடு; பூழி - புழுதி, புறம் மாறு பெற - கீழ்
மேலாகப் புரண்ட; பூவல் - செம்மண் நிலம்; புழுதி கீழ் மேலாகப் புரண்டு
நன்கு புலருமாறு பலமுறை உழுத செம்மண் நிலம் என்க. கவல் -
மேட்டு நிலம்; நாறுதல் - தோன்றுதல், முளைத்து வளருதல், இரையை
- கலைமான், குடை - குடை, விளைஞர் - கொல்லை உழவர்கள்,
ஊங்குதல் - ஒலித்தல்; கழிஇய - அகற்றி, நீங்கும்படி; புனம் -
கொல்லை; களைத்தல் - பிளவுபடுத்தல்; கலூஉம் உண்ட - கவர்ந்து
கொண்ட; பற்றி உண்ட,

குடுமி - உச்சிக் கொண்டை; தோளை - மயில்; காமர் கலைம்
- அழகிய தோளை; ஏம் - இன்பம்; குருந்து - ஒருவளை மரம்; இத்
காரகாலத்து மலர்வது, இதன் இலை வன்மையுடையதாக இருக்கும்
என்பது, 'வல் இலை குருந்து' எனவரும் இப்பாடலடியால் அறிவு
பெறும்; வாங்கு - வளைந்த; பயிர்தல் - ஒலித்தல், கொடுஞ்சி - தே

பி.பி. உள - பிரி மயிர், கடைஇ - செலுத்தி, தெளித்தல் -
தெளித்தல், குள சுற்றித் தேற்றுகல்,

கொண்ட உழவர்கள் மனழக்காகத் தளையில் கவிழ்த்திருக்கும்
கடையை இருபுறமும் கொம்பினை உடையதாக இருக்குமாதலின்
கள்ளைக் கவிழ்த்துக் கொண்டு கவிழ்ந்து அடிகள் களை எடுக்கும்
தோறும், இருமருங்கும் நீண்ட கொம்புகளைக் கொண்ட இரவை
யானகலின் சுட்டம் எங்கும் பரந்து மேய்வது போல் காணப்படுகின்றது
என்பதாம்

மயில் குருந்த மரத்தின் கிளையினின்று அகவுவது,
கிளியோடும் மகளிர் மரத்தின் கிளை மீதிருந்து ஒலிப்பது போன்று
இருந்தது என்க.

பொருள் முடிபு : தோழி போர் மிக, தேர் பூண்ட நன்மான் கடைஇ,
வருதும் என்று நம் தளையார் தெளித்த போழ்து, வரகின் கதிர் உண்ட
தோகை, கவலம் பரப்பி ஏழற, குருந்தின் சினை இருந்து, கிளிகடி
மகளிரின் விளிப்படப் பவிரும் கார் இதமன்!

195. பாலை

அருஞ்சரம் இறந்த என் பெருந்தோட் குறாம்கள்
நீருத்தவேல் விடலையொடு வரும்' என, தாயே,
முனைமாண் இஞ்சி பூவல் ஊட்டி,
முனைமணல் அடுத்து மாலை நாற்றி,
உவந்து, இனிது அயரும் என்ப, யானும், 5
மன்பிணை நோக்கின் மடநல் லாளை
கன்ற நட்பிற்கு அருளான் ஆயினும்,
இன்றகை முறுவல் ஏழையைப் பல்நாள்,
சுந்தல் வாரி, நுகப்பு இவர்ந்து, ஒம்பிய
நண்புனை உதவியும் உடையன் மன்னே; 10
அடிகுஅறி கிற்பினோ நன்றாமன் தில்ல;
அறவை தோயும் ஒருபெருங் குடுமி,
நிறுபை நாற்றிய பல்தலைக் கொடுங்கோல்,

அகநானூறு 151 பாலை

'தம் நகர்த்து உறைவேர்த் தாங்கி, தாழ்நகர்த்து
 இன்மைக் கேளியொடு ஏழுநகக் கொழீஇ.
 நகுதல் ஆற்றார் நல்குந் தோளி 'என,
 மிக்பொருள் நினைவும் நெஞ்சமொடு அருள்பிதிது
 ஆடமன் - வாழி, தோழி! கால்வியிடி
 உறுவன் எறிதொறும் கவங்கிய சொறிவளிக்
 கலைமான் தலையின் முதல்முதற் கவர்த்த
 கோலமும் கவக்ட குறுங்கால் உழுந்தில்
 தாறுமினை விளைந்த நெற்றும், ஆடுமகள்
 அடிக்கோற் பறையின், ஐயென ஒலிக்கும்
 பதுக்கைத்து ஆய செதுக்கைக் நீழல்,
 கள்ளி முன்மறைப் பொருந்தி, செல்லுநர்க்கு
 உறுவது கூறும், சிறுசெந் நாவின
 மணிஒர்த் தன்ன தென்னகுரல்
 கணிவளம், பல்லிய காடுஇறந் தோயே!

- காவன்முல்லைப் புத்தரத்தனார்.

கூற்று : தலைமகள் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகள் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : பொருளீட்டும் பொருட்டுத் தலைவன் தலைவியைப் பிரித்தான்; அவன் பிரிவினை ஆற்றாது உடனே வேறுபட்ட தலைவி தன் தோழியை நோக்கிக் கூறியது.

உரை 5-15 : தோழி வாழி! இடமெங்கும் பரவி மிக்க காற்றைக் கந்தோறும் கவங்கியதும், புள்ளிகளையும், வரிகளையும் கொடை கலைமாளின் தலையின்கண் புதிதாக முளைத்துக் கிளைத்த கொடிய போன்ற கவடுகளையும், குறிய காலினையும் உடைய வாங்க மரத்தினது கிளையில் விளைந்த நெற்றின் குலை, ஆடும் கூத்திய அடிக்க ஒலிபுண்டாக்கும் பறைபோல, கேட்பார் வியக்கும்வண்ணம் ஒலிபுண்டாக்கும். வழிச் செல்வார் அங்கு இடம்பெறும் பதுக்கையின் நிழலில் வளர்ந்ததுள்ள முட்கள் பொருந்திய கள்ளிச் செடியின் அடியில்

செவ்வா: அவலிடத்தே சிறிய சிவந்த நாவிகளையும்,
மனிவோசையைக் கேட்டாற் போன்ற தெளிந்த குரலிகளையும்,
பெயர்வளவற்ற முள்ளதாக அறிந்து கூறும் வாயினையும் உடைய
பயல், வழிச் செவ்வார்க்கு உண்டாகும் நிகழ்ச்சிகளைக் கூறும்;
கடையாய காட்டைக் கடந்து நம் தளவவர் சென்றுள்ளார்;

1-5 : வறுமையுற்றோர், தம்மை விரும்பி வாழ்வோரைப்
பாதுகாத்தல் தாம் விரும்பிய இனிய கற்றத்தோடு இன்பம் மிகும்படி
புகழ்த்திருத்தல் இயலாது எனக் கருதி, நம் தளவவர் மிகுந்த
பொருளைக் காதுவித்து அதனை ஈட்டும் நெஞ்சத்தினர் ஆளார்;
அதை காரணமாக, அவர் நம்பால் அருளுடையவர் அவ்வர் ஆயினர்;

உரை விளக்கம் : தம் நயந்து-தம்மை விரும்பி; தாங்குதல்-
பாதுகாத்தல்; நம்கூர்ந்தார்-வறுமையுற்றார்; அருள் பிரித்து ஆடவன்-
அருளுடையவர் அவ்வர் ஆவார்; கால்-இடம்; கவட்ட-
கவடுகளையுடைய; உழுஞ்சிவ் - (உழிஞ்சிவ்) வாளை; தாறு-குலை;
செய்க்கை நீழல்-குறைந்த நீழல்; நீழல் -நீழல்; அளர-அடிப்பகுதி;
ஓர்ந்தல்-கேட்டல்; கனிவாய்-சோதிடம் கூறும் வாய்; பல்விய-
பல்விகளையுடைய;

கோடவல் கவட்ட: அல், அம் சாரியைகள்; நெற்றம்-நெற்று;
அம் சாரியை; ஐ- 'வியப்பு' எனும் பொருள் தரும் உரிச்சொல்;
(தொல்.868)

பதுக்கை-கற்குவியல்; பதுங்கியிருத்தற்குப் பயன்படுதலின்
இப்பெயர் பெற்றதாகக் கொள்ள இடமுண்டு; இது 'பதுக்கு' எனவும்
வழங்கும்; (அகம்.289:2); 'செந்தொடை பிழையா வன்கள் ஆடவர்,
அம்புலிட வீழ்ந்தோர் வம்பப் பதுக்கை' (புறம்.3:20-21) என்னும்
புறநானூற்றுப் பகுதியாலும், அதன் உரையாலும், பாலை நிலத்திற்
செய்வாரை அந்நிலத்துள்ள ஆறலை கள்வர் கொன்று அவர்
உடலைக் கற்குவியலால் முடி விடுதல் வழக்கம் என்பது அறியப்
பெறும்; 'உவலிடு பதுக்கை' (குறுந்.77:3) என்பது கொண்டு தளழக்
குவியலால் முடுதலும் உண்டு என்பதை அறியலாம். 'பதுக்கை,

23

அகநானூறு மூலமும் உரையும்

நெடுநல் யானைக்கு இடுநிழல் ஆகும் (குறுந்.77:3-4) என்பதால் அது உயர்ந்து நின்று நிழல் கொடுப்பதுமுண்டு என்பதையும் அறிவலாம்.

பொருள் முடிபு : தோழி வாழி காடிறந்தோர், தம்மை நயந்து உறைவோர்த் தாங்கி, தாம் நயந்த கேளிரொடு கெழீஇ, நகுதல் ஆற்றார் நல்கூர்ந்தார் எனப் பொருள் நிளையும் நெஞ்சமொடு அருள் பிறிது ஆப; என் செயலாம்.

செய்யுள் : இவ்வாறு

உள்ளம் டடாதலின், திருத்தியு, மானவயில் நெய் நுகர்ந்து, பாசல
மயத்த வேலியளாய், மீள் சேந்திய நறவளாய், கன்பலி வார
செவ்வொடு வருத்தும், அன்பு.

தேய்தல்

170. தெய்தல்

கானலும் கழறாது கழிவும் கறாது
தேய்நீயின் நறுமலர்ப் புன்னைமலர் மொழியாது
புருவின் அல்லலு பித்தலாது இஃனே
இருகவழி மலர்ந்த கன்பலால் தெய்தல்
காந்திரை நாதம் கவித்தாள நகரடு,
தன்பாது கனலு வண்டினம் களிசொத்து
புறநடு தளரும் துறவுவனை, தீயே,
சொல்லல் வேண்டினால் - அனல் பங்கால்
ககனதகம் படுசெனை எவ்வமொடு அகாஅம்
உந்நிய கங்கை காய் பெண்டொடு
கோட்டுவீன் வறங்கும் வேட்டயடி பரப்பின்
வேண்டினாக் களவும் தள்ளொன் யாமத்து,
'நீன்உறு விழுமம் களைத்தோள்
தன்உறு விழுமம் தீத்துமோ' எனவே.

10

- மதுரைக் கள்ளிற் கடைபுத்தன் வேண்ணாகனார்.

உற்று : தளவமகள் காயம் யிக்க கழிடர் கிளையாற் சேற்றது.

உற்று விளக்கம் : தளவவளது பிரிவாற்றாது தளவவி
வருத்தினாள்; தளது வேட்கை யிருதியாவே பிரிவாற்றாது தளவவி
வருத்தினாள்; தளது வேட்கை யிருதியாவே கௌதனவற்கறக்
கேட்பளவாக விளித்து, தளவவளிடத்துச் சென்று தன்
துன்பயிருதியினை எடுத்துக் கூறுமாறு சொல்லியது.

உளர 8:- வண்டே!

4-7 : கரிய கழியில் மலர்ந்த, கன் போலும் தெய்தற் பூவிள்

Handwritten notes on the right margin, including the number 4 and some illegible text.

நறமணம் கழிந்த இழிந்து மனத்தை அழித்து என விரும்பிச்
சென்று குளிர்ந்த தேனை உண்ட வண்டினங்கள், கனிபடி
யிருந்தமையால் பறக்கவியலாது அவ்விடத்தே தளர்ச்சியற்ற
கிடத்தற்கு இடனான துறையையுடையவன் நம் தலைவன்;

1-2 : அவனுக்கு, பிரிவால் தான் அடைந்த துன்ப
யிருத்தியினைக் கடற்கரைச் சோளையும் சென்று இடித்துக் கூறாது
உப்பங்கழியும் கூறாது; வண்டுகள் ஒலிக்கும் மணங்கமழும்
மலரிளையுடைய புண்ணையும் போய்ச் சொல்லாது; இவ்விடத்து
உளையன்றி வேறொரு துதினை யான் பெற்றிலேன்;

7-14 : தாழையின் தாழ்ந்த கிளையின் மேல்,
விருப்பத்தையுடைய தன் பெடை(க்காக்கை) யொடு துன்பத்தையுடைய
வருத்தியிருக்கும் சிறிய கடற்காக்கை, பரதவர் மீன் வேட்டைக்குச்
செய்வாத கறாமீன் திரிகின்ற கடற்பரப்பின்கள் வெண்மையான இர
மீனைப் பிடித்து உண்பதாகக் களாக் காணும்; அத்தகைய இருள் செந்த
றடு இரவின்கண் வந்து, பலநாளும் உள்ளுடைய மிக்க துன்பத்தை
நீக்கியவன், உன் பிரிவால் தான் அடைந்த துன்பக் கடையைக் கடவ
வல்லவனோ? என்று அத்தலைவன்பாற் சென்று நீயே கூறநல்
வேண்டும்.

உரை விளக்கம் : காளல்-கடற்கரைச் சோளம்; கழறநல்-
இடித்துரைத்தல்; கழி-உப்பங்கழி; தேள்-வண்டு; இமிர்தல்- ஒலித்தல்;
நசைஇ-விரும்பி; பறைஇ-பறப்பதற்கு; அவவன்-நண்டு; ககை-
தாழை; எவ்வம்-துன்பம், வருத்தம்; அசாஅம்-வருத்துகின்ற;

காமர்-விருப்பம்; கோட்டுமீன்-கறா; வேட்டம்-(மீன்)
வேட்டை; மடிதல்-தவிர்ந்தல்; விழுமம்-துன்பம்;

துறையனை-துறையனுக்கு; இரண்டாம் வேற்றுமை நானகம்
வேற்றுமைப் பொருளில் வந்துள்ளமையால் வேற்றுமை மயக்கம்.
வேண்டுமால்: ஆல்-அசை;

கனடோய் நெய்தல்; பொருளை உவமம் ஆக்கி, உவமமைய உவங்ககப்படும் பொருளாக்கி மயங்கக் கூறுதல் கானலாம். 'பொருளை உவமம் செய்தனர் மொழியினும்' (தொல்.1230) என்பதனால் இஃது அளமந்தது எனக் கொள்க;

ஒருநின் அல்லது பிரிதுயாதும் இவளே : நின்னையே பனி வேறு எத்துளையும் இவ்வேன் என்பது கருத்து 'நீ ஒருவன் நான் பிரார்க்கு வீடுபேறு அளித்தற்கு உரிமைய' என்னும் பொருள்படும் 'ஒரு நீ யாகித் தோன்ற' (திருமுருகு.294) என்னும் தொடரை நினைவுகூரலாம்.

கானல், கழி, புள்ளை என்பன சான்றாகத் தலைவன் என்பதைக் கூடிச் சென்றார்; அவையாலும், தலைவனைப் பிரிந்து பான் அடைந்துள்ள வருத்தத்தை உணரவல்லவன் அல்ல; ஒருகால் உணர்ந்தாலும் தலைவன்பாற் சென்று கூறமுடியாதன; ஆதலின், நீயே கானலம் துறைவனுக்குச் சொல்ல வேண்டும் எனத்தலைவி அவனை விளித்துக் கூறினான் என்பதாம்.

காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவியாவது தலைவனைப் பிரிந்து துன்புற்று வாழும் தலைவி, தளது வேட்கை மிகுதியால், கோதனவற்றைக் கேட்பளவாக விளித்து, தலைவனிடத்துச் சென்று என் துன்பத்தைக் கூறமாட்டீரோ என்று கூறுவது.

பொருள் முடிபு : அவர் துறைவனுக்குக் கானலும் கழறாத் கழிபுங் கூறாத் புள்ளையும் மொழியாத்; ஒரு நின் அல்லது பிரிதுயாதும் இவள்; கைதைச் சிளையில் அசாஅம் கடற்காக்கை, பெளடயெட்டு கோட்டுமீள் வழங்கும் பரப்பின் இறால் களவும் நன்னெள் யாமத்து வந்து, பல்நாளும் நின்று விழுமம் களைந்தோள், தன்னுறு விழுமம் நீத்துமோ என நீயே சொல்லல் வேண்டும்.

கொலொம் - லிம், 'கொலொ எலினா' (சீவக. 428 : 7) என்பது காண்ட;

பதுக்கை - மறவந்தாம் அம்மை விடுவாற் பட்டொது உடல் மடிய கற்குலியல்; 'வங்கன் ஆடவர், அம்பலி வீழ்த்தொர் வம்பல் பதுக்கை' (புறம். 3 : 21) என்னும் பாடற் பகுதி இக் கருத்தைப் புலப்படுத்தும்;

பெருள் முடிய : கடுத்தது பிழைக்குவதாயின் கைவிரல் கவ்வும் ஆடவர், ஆள் அழித்து உயர்த்த பதுக்கையில், எருவைச் சேவல் மணி கொண்டு பெடைக்குச் சோரியும் ஆங்கன், கழிந்தொர்க்கு இரங்கும் நெஞ்சமொடு, இவன் உறைதல் ஆற்றுவொர்க்கு, வயலே வவன் ஆகு என்றலும் நன்றி, ஆளாய், தகையவு குன்றத்து உம்பர் வேறுபன்மொழிய தேளம் முள்ளி, விளை நகைஇப் பரிக்கும் நெஞ்சமொடு, எ.கம் ஏந்திச் சேவல் மான்புற நும்வயின் அங்வளம் கூறி விடுத்துப் பிரித்துறைதல் ஆற்றுவேல் அங்வேல்; என் செய்வேய்

சுந்தரமொடு

216. மருதம்

நான்கொள் நுண்கோலின் மீன்கொள் பாண்மகள்-
தான்புணல் அடைகரைப் படுத்த வராஅல்,
நார்அரி நறவுஉண்டு இருந்த தத்தைக்கு,
வஞ்சி விறவின் கட்டு, வாய் உறுக்கும்
தண்துறை ஊரன் பெண்டிர் எம்மைப்
கெட்டாங்கு மொழிப்' என்ப; அங்அலர்ப்
பட்டனம் ஆயின், இனிளவன் ஆயிர்;
கடல்ஆடு மகளிர் கொய்த, நூழலும்,
கழனி உழவர் குற்ற குவளையும்,
கடியிளைப் புறவின் பூத்த முல்லைமொடு,
பல்இளங் கோசர் கண்ணி அயரும்,
மல்லல் பாணர்ச் செல்லிக் கோமான்
எறிவிடத்து உலையாச் செறிகரை வெள்வேல்
ஆதன் எழினி அருநிறத்து அழுத்திய

5

10

பெருங்கனிற்று எய்வம் போல,
கருந்துப மரதுஅவர் சேரியம் செலினே.

- ஐயூர் முடவனார்.

கற்று : தலைமகட்குப் பாங்காயினார் கேட்பத் தனக்குப்
பாங்காயினார்க்குப் பரத்தை சொல்லியது.

கற்று விளக்கம் : தலைவி தன்மேல் பழிகூறினாள் என்று பரத்தை
கேள்விப்பட்டாள். அதனைப் பொறுக்கமாட்டாத பரத்தை
தலைவியைத் தான் இகழும் கருத்துத் தோன்றத் தலைவியின் தோழி
முதலியோர் கேட்குமாறு தன் தோழியர்க்குக் கூறுவாள் போவது
கூறியது.

உரை 1-7 : கயிறு கட்டப் பெற்ற நுண்ணிய தூண்டிற் கோலினாள்
மீனைப் பிடிக்கும் பாள்மகள். நீரை அடுத்த கரையில் பிடித்த வராள்
மீனை. பன்னாடையால் வடித்து எடுக்கப்பட்ட கள்ளையுண்டு
கனித்திருந்த தன் தந்தைக்கு, வஞ்சி மரத்து விறகு கொண்டு கூடு
அவள் வாயில் உண்பிப்பாள்; அத்தகைய குளிர்ச்சி பொருந்திட
துறையினையுடைய ஊரளது பெண்கள் தாம் விரும்பியவாறெவ்வாறு
பழித்துரைக்கின்றனர் என்று என்னிடம் வந்து கூறுகின்றனர்.
அத்தகைய பழிக்கு நாம் ஆளாகிவிட்டோம்; இனி யாது நிகழ்ந்தாலு
நிகழ்வதாக!

8-16 : அவர்தம் சேரிக்கு யாம் செவ்வோமானால், கடவாறு
பெண்கள் பறித்து வந்த பூலிநகக் கொள்ளைப் பூலிளையும் வயலி
உழுவோர் பறித்துவந்த குவளைப் பூலிளையும் . காக
காடகினையுடைய முல்லை நிலத்தே மலர்ந்திருக்கும் பூவுயிர்
சேர்த்துப் பல இளைய கோசர்கள் அவற்றை மாலையாகத் தொகுத்த
கட்டி விளையாடுவர்; மிக்க வளத்தினையும், புது வருவாயிளையு
உடைய செவ்வூர் மன்னனாகிய ஆதன் எழினி என்பான். பகை
மீது எறியுமிடத்துச் கரையிற் செறிக்கப் பெற்ற பழுதயா
வேன்மையான வேலிளைத் தனது அரிய மார்பில் பாயச்செய்தான்.

உட்கொண்டிருக்கிறது அண்டமும் துன்பம் போல அயர்ந்தும் துன்பம்
காண்க.

உரை விளக்கம் : நான் - கயிறு, படுத்த - அகப்படுத்திய, செந்த
நார் அரி நறவு - பன்னாண்டயால் அரிக்கப்பெற்ற கள், வஞ்சி -
வஞ்சி மரம், வாய் உறுகளும் - வாயில் உண்டிக்கும், ஊரன் - மருத
நிலம் உடையவன்; 'மருதநிலம் உடையவன் ஊரன் என்று
சொல்லுவேனோ' (புறம். 49 : 1 : உரை) என்பது காண்க, பெண்டி -
நலையியும் அவள் தோழியளும், பெட்டாங்கு - விளம்பெய்கையே,
பொழிதல் - பழிச்சொல் கூறுதல், அரை - பழிபெறழி, பட்டாங்கு -
அத்தகைய பழிக்கு ஆளாகிவிட்டனம், இனி எவன் ஆகிய - இனி
பாதேனும் ஆளுக, ஞாழல் - பழிநகக் கொள்ளை, குந்த - பறித்த, க
- காவல், யிளை - காடு, புறவு - முயலைய நிலம்,

கோசர் - மோகூர்ப் பழையனுடைய திசைய சண்டியில் இருந்த
ஒருவகை வீரர்; இவர் நான்கு பிரிவினர் என்று தெரிகின்றது,
(மதுரைக். 508 - 9 : நச) இவர் பற்றிய செய்திகளை இதற்கு 15 - ஆம்
பாடலின் உரை விளக்கத்திற் காண்க; கன்னி அயர்தல் -
மாளையாகக் கட்டி விளையாடுதல், யானார் - புதுவருவாய், உடைய
சிதையாத, பழுதுபடாத, நிறம் - மார்பு, அழுத்திய - செலுத்திய,
எய்வம் - துன்பம்,

மய்யல் - வளப்பத்தை உணர்த்தும் உரிச் சொல், "மய்யல்
புள்ளே" (788) என்பது தொக்காப்பியம், தான், மாது என்பன
அசைகள்,

செயலிக் கோமான் ஆதன் எழினி, செயலி - செயலூர்,
ஆதன் எழினி - செயலூர் மன்னன்,

பாகுள் முடிபு : மீன் கொள் பான்மகள் கரைப்படுத்த மீனைத்
த்தைக்கு வாய் உறுக்கும் தன் துறை ஊரன் பெண்டிர் எய்வம்,
பட்டாங்கு மொழிப என்ப, அவ்வவர் பட்டமையின், இனி எவன்
ஆகியர்; அவர் சேரியாம் செவினே, ஞாழலும் குவளையும்
மய்யல்பொடு இளங்கோசர் கன்னி அயரும் செயலூர்க் கோமான்

இரண்டாவது

நெய்தல்

(அம்மாவனார்)

11. தாய்க்கு உரைத்த பத்து

தொழி தன் தாயகிய செவிலிக்குக் கூறும் வகையில்
அமைந்த பத்துச் செய்யுட்களின் தொகுதி தாய்க்குரைத்த
பத்தாயிற்று.

101

அன்னை, வாழி வேண்டு, அன்னை!
உலுக்காண் -
ஏர் கொடிப் பாசும்பு பரிய ஊர்பு இழிபு
நெய்தல் மயக்கி வந்தன்று, நின் மகள்
பூப்போல் உண்கண் மீஇய
நோய்க்கு மருந்து ஆயி கொண்கண் தேரே.

கூற்று : அறத்தொடு நின்ற பின்னர் வரைதற்பொருட்டுப்
பிரிந்த தளவமகன் வராவோடு புருந்தவழித் தொழி செவிலிக்குக்
காட்டிச் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : அறத்தொடு நின்றபிறகு நமவமகவ திருமணத்திற்கு வேண்டிய பொருள் தேடப்பிரிந்தான். அவன் பொருளோடு மீண்டு வருதலைக் கண்ட தோழி, அவன் வரவினைத் தன் நாய்க்குக் காட்டிக் கூறியது இது.

உரை : அன்னையே, நீ வாழ்க! யான் சொல்வதை லீரும்பிக் கேள். நின் மகளின் பூப்போன்ற, மையுண்ட கண்களை இப்பொழுது பொருந்தியுள்ள நோய் தீர்வதற்கு மருந்தாக அமையும் கொண்கனுடைய தேர், எழுச்சியுடைய பசிய அடம்பங்கொடிகள் அறுந்து போகும் வண்ணம் ஊர்ந்தும், பின்னர்ப் பள்ளத்தே இறங்கி நெய்தற்செடிகளைச் சிதையச் செய்தும் வருகின்றது. அதனை நான் காண்பாயாக.

உரை விளக்கம் : அறத்தொடு நின்ற பின்னர்ப் பிரிந்த சென்ற தலைவன் விரைய வந்து தன் மகளை மணந்த கொள்வானோ மாட்டோனோ என மனம் தடுமாற்றமுற்ற வருந்தினள் தாயாதலின், 'நின் வருத்தமெல்லாம் ஒழியுமாற தலைவன் வருவதனை நீயே பார்' என்பாளாய், 'உதுக்கான்! என்றான் தோழி என்க. 'ஏர் கொடி' அழகான கொடியும் ஆம். அடம்பு என்பது நெய்தல் நிலத்திற்குரியது. அதன் பூக்கள் தேர்மணிகள் போல் தோன்றும். இவைகள் மாட்டின் குளம்புபோல் தோன்றும். கடற்கரையில் மேடான பகுதியில் வளர்ந்திருந்த அடம்பின்மீது ஏறிய தேர், பின்னர்க் கழிப்பகுதியான பள்ளத்தில் இறங்கி ஊர்ந்ததாதலின், 'ஊர்பு இழிபு நெய்தல் மயக்கி' என்றான். இதனால் கடற்கரையில் தேரூர்தலில் உள்ள இடர்ப்பாட்டைக் கட்டினாளாம். கட்டவே, தலைவன் திருமணத்திற்காக அரும்பாடுபட்டு வருதலைத் தோழி உணர்த்தினாளாயிற்று. தலைவியின் கண்ணைப் 'பூப்போல் உண்கண்' என்றான், அதி குவளை மலர்போல இருந்தமையால். அங்ஙனம் இருந்த கண்களில், தலைவன் பிரிவால் ஏற்பட்ட துயரம் இப்பொழுது வெளிப்பட்டது என்பாள் 'உண்கண் மரீஇய நோய்' என்றான். தலைவன் உறுவித்த நோய்க்கு அவனே மருந்தாதலின் 'நோய்க்கு மருந்தாகிய கொண்கன்' என்றான். இனி 'மருந்தாகிய' என்பதனைத்

தலைவன் தோக்கு ஏற்றி உளர்ப்பினும் பொருத்தும். 'தோய்க்கு
மருந்தாயி கொண்கள் தோ வந்தன்று' எனக் கொள்க.

இனி நின் தயரும், நின் துயர்க்குக் காரணமாய் இருந்த
புள் மகள் துயரமும் நீங்கும் என்றான் என்க.

அன்னைய இரமுறை விளித்தான் மகிழ்ச்சியின்
பித்தியை வெளிக்காட்ட.

அருட்சொற்பொருள் : ஏர்கொடி - எழுச்சியை உடைய
கொடி, அழகிய கொடி; பாசடும்பு - பசிய அடும்பு; பரிய -
இற்றுப்போகும்படி; ஊர்பு - ஊர்ந்து, இழிபு - இழிந்து; மயக்கி -
சிதைத்து; வந்தன்று - வருகின்றது; மரீதிய - பொருத்திய.

இமக்கணக்குறிய்பு : உது - இடைக்கட்டு; பாசடும்பு -
பண்புத்தொகை; ஊர்பு, இழிபு - செய்ய என்னும் வாய்பாட்டு
வினைபெச்சங்கள்; தோய்க்கு மருந்து - குவவுருபு பகைப்பொருட்டு.

மேற்கோள் : தலைவன் தோர் அடும்பைச் சிதைப்பது :
ஒன்பம் மயரக் கவட்டிவை அடும்பின்
செய்கேழ் மென்கொடி ஆழி அறுப்ப
இளமணிப் புவி நெடுந்தோர் கடைஇ
- அகம். 80.

உள்ளுறை : கொண்கள் தோ அடும்பு பரிந்து நெய்தல் மயக்கி
வந்தது என்பது, தலைமக்களின் களவு உறவு பத்திய ஊர்மக்களின்
அம்பலும் அவரும் கெடும் வன்னம் தலைவன் வளரவொடு
வந்தான் என்பதனை உள்ளுறைத்தது.

இனி இதற்குக் 'களவிற்கூட்டம் வெளிப்பட்டபின்பும்
வளரயாது பிரிந்தானென்று அவர் கூறுவார் வருந்த வந்தான்' என
உள்ளுறை கூறுவார் பழைய உரையாசிரியர்.

இது நெய்தலிற் குறிஞ்சி வந்த நினைமயக்கம்.
(தொல். பொருள். 12'நச்சி)

அன்னை, வாழி மேய்நடு, அன்னை! - நம் ஊர்
நீள் நிறப் பொருள் உந் புள்ளிள் ஆனாது.
உன்புற ஓயரம் நீங்க.
இன்புற இரைக்கும், அவர் தேர் மணிக் குரவே.

கற்றும் விளக்கறும் மேலன.

உரை : அன்றையே, நீ வாழ்க! அன்றையே, நான்
சொல்வதனை விரும்பிக்கேள்! நீயும் நின் மகனும், யானும்
இடைவிடாது வருந்தும் ஓயரம் நம்மை விட்டு நீங்கியொழியும்
வன்னம் தலைவர் ஊர்ந்து வரும் தேரிற் கட்டிய மணிகளின் இனிய
ஒலி, நம்மூலிஒள்ள நீய் நிறம் கொண்ட பெரிய கடற்கரையில் வாழும்
பறவைகள் ஒலித்தார் போல இடையறாது ஒலிக்கின்றது. (அதனைக்
கேட்டு மகிழ்வாயாகி).

உரை விளக்கம் : 'தேர்மணிக் குரல் ஆனாது புள்ளிள்
ஒலிக்கும்' என்றும், 'ஆனாது ஓன்புற ஓயரம் நீங்க' என்றும்
ஆனாது என்றதை ஈரிடத்தும் இசைத்தல் பொருள் கொள்க.
தேர்மணியொலி, பறவைக்கூட்டத்தின் ஒலிபோலக் கேட்கும்
என்றது. கூட்டமாகக் கூடியொலித்தலுக்கும், இனிமைக்கும்,
பொருத்தமாக அமையும் உவமையாகும். 'நம் மூர்க் கடல்' என்றது,
'நாம் அன்றாடம் கேட்கும் பறவையொலி போல் தேர்மணி
ஒலிக்கும்' என்ற பொருளில் ஆகும். இனி, 'ஊரவர் அஞ்சாது
நம்மூர்த் தெருவில் வருவது கான்பாயாகி' என்ற
மகிழ்ந்துரைத்தார் என்றும் கொள்க. 'இதுவளையில், நம்மூர்ப்
பெண்டிர் அப்பறவைகள் போல இடைவிடாது பழி ஓற்றினர்.
இப்பொழுது அவர்கள் வாயடங்கும் வன்னம் அவர் தேர்மணி
அப்பறவைகள் போல ஒலிக்கின்றது' என்றான் எனலும்
பொருத்தவதாகும்.

துன்புறு துயரம், தளவவன் வருவானோ வாரானோ என்று
கவங்கிய கவக்கமனமும்.

இதுகாறும் நள்ளிரவிலும் கடற்புள்ளொலியை அவர்
தேர்மணியோ என ஐயற்று எதிர்பார்த்த திகையெவளம் இனி
நீங்கிற்ற என்றானுமாம்.

நாம் துன்புறும் வண்ணம் இசைத்த பழிமொழி அடங்குமாறு,
இப்பொழுது தேர்மணி நாம் இன்புறுதற்பொருட்டு இசைத்தது
என்றானாம்.

அகுஞ்சொற்பொருள் : புள்ளின் - பறவைகள் போல;
இசைக்கும் - ஒலிக்கும்; குரல் - ஒசை; ஆளாது - இடைவிடாது.

இலக்கணக்குறிப்பு : அன்னை - ஈரிடத்தும் விளி; புள்ளின் -
'இன்' ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபு, ஒப்புப் பொருளில் வந்தது; துன்புறு
துயரம் - வினைத்தொகை; இன்புறு - செய என்னும் வாய்பாட்டு
விளையெச்சம்.

மேற்கோள் : தேர்மணியொலிக்குப் புள்ளொலி.

உவமையாதல் :

நள்ளென் யாமத்தும் கன்பலு உறேஎன்,
புள்ளொலி மணி செத்து ஒர்ப்ப

- நற். 179.

நள்ளென் கங்குல் புள்ளொலி கேட்டொறும்

'தேர்மணித் தெள்ளிசைகொல்' என

ஊர் மடி கங்குலும் துயில் மறந்தேனே

- நற். 287.

அன்னை, வாழி வேண்டி, அன்னை -
புன்னை யொடு

ஞாழல் பூக்கும் தண்ணைம் துறைவன்
இவர்கு அமைந்தனனால் தானே;
தனக்கு அமைந்தன்று, இவள் மாமைக் கவினே.

கூற்று : அறத்தொடு நின்ற தோழி, வதுவை நிகழா நின்றழி,
தனக்குக் காட்டி உவந்து சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : தலைவி கற்புக் கடம் பூண்டிருத்தவையத் தன்
அன்னைக்கு அறத்தொடு நின்று உறுதிப்படுத்தி, களவு கற்பாக
ஞாழலாறு செய்தமையால், திருமணம் கைகூடிற்று. அந்நிலையில்,
அம்மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துவாளாய், இனித் தலைவியின் மாமைய
தலைவனுக்கே உரிமையாயிற்று என்று கூறி உவந்தது.

உரை : அன்னையே நீ வாழ்க. அன்னாய் யான்
கூறுவதைக் கேட்பாயாக! புன்னையொடு ஞாழலும் பூத்து மணம்
படிபடும் குளிர்ந்த கடற்றுறையை உடைய தலைவன் என் தோழியும்
நின் மகளுமாகிய இவளுக்கு என்றே அமைந்தவனாவான். அவன்
இவர்கு என அமைந்தாற் போலவே, இவளுடைய மாமையாகிய
கவினும் அவனுக்கு என்றே அமைந்ததாயிற்று.

உரை விளக்கம் : புன்னையும் ஞாழலும் நெய்தல் நிலத்துக்கு
உரியன. அவை இரண்டும் ஒருசேரப் பூத்து அழகு
செய்யும் கடற்றுறையின் தலைவன் என்றது, அவன் பெருமிதமும்
புகழும் உலகநிந்தவை என்ற பொருளிலாகும். இவர்கு
அமைந்தவன் என்றது, இவளுக்காகவே இறைவனால்
படைக்கப்பட்டவன் என்னும் பொருள்பட நின்றது. தலைவியின்
மாமைக்கவினுக்கும் இப்பொருளே கொள்க. பண்டைப்பிறப்பினும்
இவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பொருந்தி அமைந்தவாறு
இப்பிறப்பிலும் பொருந்த ஊழே துணை நின்றது என்பதாகும்.

தமிழ்நாடு மூலமும் உருவம்

நாட்டின

— உயர் பொருத்தமாதலின் தமையன் இயலுக்கும், இயல் தமையனுக்கும் பொருத்தமானோர் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இயல் மாணவகவியின் நகரத்திருவிளர் தமையனைத் தவிர்ப்பின் பாராகவும் இருக்க முடியாது என்ற உயர்வு உரிமாளாம்.

அகத்தொழிபொருள் — ஞாழல் - புவி நகர கொன்றை; அமைந்தவை - உரு, நவன் முதலியவற்றால் தமையன்கருப் பொருத்தினால்; இவட்கென்றே அமைந்தவை; அமைந்தவற்று - ஒத்தது; ஞாழல் அமைக்கப்பட்டது; மாணவகவியின் - மாணவகவிய பொருள்.

இயக்கணக்குறியு : ஆய், தானே - அமைகல்.

பேற்கோள் : கடற்கரையில் புன்னையும் ஞாழலும்
சேழித்திருத்தல் ;
பெருங்கடற் கரையது சிறுவென் காக்கை
ஒள்ளினர் ஞாழல் முளையின், பொதியணிற்
புன்னையம் பூஞ்சினைச் சேக்கும் துறவன்
- ஐய். 162.

உள்ளுறை : புன்னையொடு ஞாழல் பூக்கும் என்றது
கூப்பிறப்பும் உருவும் நவனும் ஒத்தல் உரியவாறு. (பழையவுரை)

104

அன்னை, வாழி வேண்டு, அன்னை! - நம் ஊரிப்
பலர் மடி பொழுதின், நலம் யிகச் சாமய்
நள்ளொன வந்த இயல் தேரிச்
செல்வக் கொண்கன் செல்வனாகிது ஊரே.

உற்று : புதல்வற் பெற்றுழித் தமையன்கள் மனைக்கன் சென்ற
செயிவிக்கு, முன்பு அறத்தொடு நின்று வதுள்வ கூட்டிய தோழி,
அவன் ஊர் நன்மை காட்டிச் சொல்லியது.

228

கற்று விளக்கம் : தலைவி கற்புக்கடம் பூண்டதைத் தன் தாய்க்கு வெளிப்படுத்தி, திருமணம் இனிதே நிறைவேற உதவினாள் தோழி. திருமணம் முடிந்து, தலைவி மகவு அன்றது அறிந்து, செவிவி தன் மகள் வீடு சென்று வந்தாள். அவளிடம் தோழி தலைவன் ஊர் நலனைப் பாராட்டிச் சொல்வியது இது.

உரை : அன்னையே, நீ வாழ்க! தாயே, யான் கூறுவதனை னிரும்பிக்கேள். களவுக் காவத்திலே, நம் ஊரில் வாழ்வார் யாவரும் ஆழ்ந்து உறங்கும் நடு யாமத்தில், தன் மேனி அழகெவ்வாம் மங்குமாறு, இயலிச் செல்லும் தன் தேரின் மீது ஏறி வருதலை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்த செவ்வச் செழிப்புக்குரிய கொண்டனாள் நம் தலைவனின் செவ்வனுக்குரிய ஊர் அதுவாகும்.

உரை விளக்கம் : தலைவன் பலரும் உறங்கும் நள்ளிரவில், தன் நலம் கெடும்படியாகத் தலைவியைக் காணும் பொருட்டாகப் பலகாலும் வந்தவன் என்று கூறியது, அவனுடைய மெய்யன்பையும், மேன்மைப் பண்பையும் பாராட்டும் நோக்கில் ஆகும். அத்தகையவன் இப்பொழுது ஒரு மகனுக்குத் தந்தையானான் என்றும், தலைவிக்குத் தாய்மைப் பேறு கொடுத்த பெருந்தகையென்றும் பாராட்ட, 'செவ்வக் கொண்கள்' என்றாள். கடற்கரை நாட்டுக்குரிய செவ்வம் மிக்கவன் இப்பொழுது அரும்பெறற் புதல்வனைப் பெற்ற செவ்வனானான் என்பது குறிப்பு. 'பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை' என நாயனார் மக்கட் செவ்வத்தைப் புகழ்ந்தமையாலும், படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோடு உன்னும் பெருஞ்செவ்வார்க்கும், மயக்குறு மக்களைப் பெறாத போது யாதொரு பயனும் இவ்வையாதவாலும் இங்ஙனம் கூறினாளாம். பன்டெவ்வாம் தலைவனுக்கே உரியதாக இருந்த கடற்றுறை நாடு, இனி அவன் பெற்ற செவ்வனுக்கு உரியதானமை பற்றி, 'கொண்கள் செவ்வனஃது ஊர்' என்றாள் என அறிக. நலம் மிகச்சா அய் நள்ளென் கங்குவில் வந்தவன் இப்பொழுது மகனைப் பெற்ற சிறப்பினால் பல நலனும் வாய்க்கப் பெற்றான் என்பது குறிப்பு.

ஊர்க்கணக்கறிவு அட்டவணை

அருள்மொழிபெயர்த்தல் : ஊர்க்கண - ஊர்க்கணம் துறையில்
- அருள்மொழிபெயர்த்தல்: ஊர்க்கணம் - ஊர்க்கணம் - ஊர்க்கணம்
ஊர்க்கணம் - ஊர்க்கணம் - ஊர்க்கணம் - ஊர்க்கணம்

ஊர்க்கணக்கறிவு : ஊர்க்கணம், ஊர்க்கணம் - ஊர்க்கணம்
ஊர்க்கணம்.

ஊர்க்கணம் : ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணத்தில் ஊர்க்கணம்
ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் :
ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம்
ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம்
- 192.

ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம்
ஊர்க்கணம் :
ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம்
ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம்
1401 - 1701

ஊர்க்கணம், ஊர்க்கணம், ஊர்க்கணம் - ஊர்க்கணம்
ஊர்க்கணம்

ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம்
ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம்
ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம்

ஊர்க்கணம் : ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம்
ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம்
ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம்
ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம்

ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் : ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம்
ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம்
ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம் ஊர்க்கணம்

அன்னை, வாழி வேண்டி அன்னை - புள்ளை
 சொல் திறல் விநியம் புகழொடு தாய்நாயகம்
 'அன்னை' என்றும், பாடியே இம் கவிதை
 பித்தி ஒன்றாகக் கற்றுப்
 ஆய்வு ஆக்கியாள், வாழிய, பாடியே

உத்தர : நொறுமலர் வளையினகை நொழி செவியை
 அறந்தொடு நின்று

உத்தர விளக்கம் : தனவலி கடற்களர் நாட்டுத் தனவலி
 ஒருவனொடு காதலம் ஒன்றுக்குக் கற்புக் கடம்புணி, நினைவு
 அன்பு அறிவாத அயலார் பெண் வேட்டு வந்தனர், அறிவியல்
 நொழி, தனவலியின் கற்புக் காப்பாற்றுகையைத் தன் அறம்க
 கருதிச் செவியிக்கு உன்னை வெளிப்படுத்தற்குக் கற்பு

உத்தர : அன்னைவே நீ வாழ்க அன்னைவே யா
 சொல்வதனை விரும்பிக் கேட்பாயாக புள்ளை மரங்களை சொ
 வன்னைம் சொன்ட மலர்களை மலர்ச் செய்யும் கடற்குழாயின
 உடைய தனவலனை யாம் எம் காதலுக்குரிய கேள்வம் என
 கருதியுள்ளோம். ஆனால் இயலூர் மக்களோ வேறு வகையாக
 உருவியினர், பாவவளர் தெய்வம் தனவலியை ஊரார் கருவியு
 வேறொருவற்குரியவளாகவும் செய்து விடுமோ? அந்தவா
 வாழ்வதாக!

உத்தர விளக்கம் : வெய்யெரிடங்கலிற் பிறந்த தனவலனையு
 தனவலியைப் ஒன்றுடுத்தியது தெய்வமே ஆதலின், அப்பன்
 கடைய அத்தெய்வமே அவர்களைப் பிரித்து விடுதலும் கூடுமோ?
 என விவாதிக்க கேட்டார். அப்பலனை செய்தது ஊரார்
 ஆதலின் ஒருவர் எதிர்ப்பறையென்க. இதனால், ஊர் என
 சொன்னாலும் ஊழ் தன் வழியை மாற்றிக் கொள்ளாது, எனவே
 தனவலியை அவள் காதலனொடு கூட்டி வைப்பதே அறம் என

உரை : அன்றையே நீ வாழ்க! அன்றையே யான் சொல்லவதான விரும்பிக்கேள். நீரில் வாழ்வதை உடைய, உட்டுள்ளைய உடைய நெய்தல் பூக்கள் நிரம்பிய நீர்த்துறைக்குத் தளவவன் ஆகிய எம் காதலன் எம்முடைய தோளைத் துறந்த பொழுது அவன் பண்டு எமக்கு அருள்புரிந்த அந்த இனிய நிகழ்வே பன்னாளும் நினைவில் தோன்றவது எக்காரணத்தாலோ? யான் அறியேன்.

உரை விளக்கம் : திருமணத்திற்கு உரியளவுறறை விவரத்து செய்யாது தளவவன் காலம் நாழ்த்தது செவிலியின் உள்சத்தில் தளவவன் தன் மகளைக் கைவிட்டு விட்டானோ என்றும் துயத்தைத் தோற்றுவித்தது. ஆனால், தளவவியின் உள்சத்திலும், அவள் தோழியின் உள்சத்திலும் அத்தகு துயமோ வெறுப்போ தோன்றவில்லை. மாறாக, அவள் பிரிந்திருந்த நேரத்திலும், அவள் பண்டு காட்டிய அன்பும், அதனை வெளிப்படுத்தக் கையாண்ட மெல்லிய இனிய சொற்களுமே மீண்டும் மீண்டும் தோன்றின. அதற்குக் காரணம், அவன்மீது அவர்கள் கொண்ட பேரன்பும், பெருநம்பிக்கையுமேயாம். இந்நம்பிக்கையைத் தான் 'எம் தோள் துறந்த காதல, பன்னாள் வரும் அவன் அளித்த பொழுதே. எவன்கொல்?' என்ற வினாவால் வெளிப்படுத்தினாள். இங்ஙனம் அவன் அளியே மீண்டும் மீண்டும் தோன்றவது ஒரு நன்விசித்தம் என்றாள் என்க. அஃதாவது, தாம் அவளை விரும்பும் அளவிற்கு அவளும் தம்மை விரும்புவதாலேயே அவன் அளிசெய்த நினைவே தமக்கு மெலிடுகிறது என்றாள்.

'யான் அறியேன்' என்றது குறிப்பெச்சம். அறியேன் என்ற உறினும், 'அறிவேன்' என்றதாகக் கொள்க. அஃதாவது, அவன் சொன்ன சொல் தவறாமல் வந்து மணந்து கொள்வான் என்பது.

ஒளவை துரைசாயிப் பிள்ளைக்கும் இதுவே கருத்தாதவை அவர் உரையால் ஆழிக. 'இவ்வண்ணம் மறப்பரும் கேண்மையால் மாண்புற்றார்பால் பிரிவென்பதே இவ்வையாம்; வரைதல் காரணமாக மெய்யாற் பிரிந்த வழியும், மனத்தாற் பிரிவின்றி எம்மை நினைத்த

தமிழ்நாடு மூலமும் உரைவும்

விவரிக்க

உரைக்கு உரைத்தினால் தொழி என்க. 'நானே கூட்டிய
காதலர்களைப் பிரிக்கவும் கூடுமெனிய அது வாழ்கி' என்றான்,
அங்ஙனம் செய்யுமாயின் அஃது ஊழாகாது என்ற என்னல்
நினைவிய.

'ஆங்கும் ஆக்குமோ' என்பதில் உள்ள உம்மை இறந்தது
நழுவிய எச்ச உம்மைப்பாகும். பண்டே ஒருவனுக்கு உரிமைப்பாக்கிற்று
எழ எனபது இதனால் பொந்த பொருள்.

துறைவனை 'என்னை' என்றதற்கு 'அன்னை என்னை
என்றலும் உளவே தொன்னெறி முறைமை சொல்லினும் எழுத்தினும்'
(தொல். பொருள். 246) என்னும் விதி கொள்க.

அருஞ்சொற்பொருள் : என்னை - என் - னு என் தலைவன்;
இவ்வூர் - மாந்தர்; ஆங்கும் - அவ்வாறும்; பாய் - ஊழ், விதி.

இலக்கணக்குறிப்பு : என்றும் - தன்மைப் பன்மை
வினைமுற்று; ஊர் - ஊர்மக்கள் ... ஆகுபெயர்; ஆங்கும் -
'உம்மை' இறந்தது நழுவிய எச்ச உம்மை; வாழிய - வியங்கோள்
வினைமுற்று; அசைநிலையுள் ஆம்.

மேற்கோள் : புன்னை பொன்னிறப்பூ வுடையது :
பொன்னென நன்மலர் நறுவீ தாஅம்
புன்னை நறும்பொழிவ்
- அகம். 360.

தலைமக்களை ஊழே கூட்டுவிக்கும் என்பது :
பால்வரைந்து அமைத்த லய்தது அவர்வயின்
சால்பு அளந்து அறிதற்கு யாம் யாரோ
- குறந். 366.

தாய்க்கு உரைத்த பத்து முற்றிற்று

தவிர வேளி வீரரும் அழகு பெறவும், நமது நாடு இழந்த ஒளிவை
வீரரும் பெறவும், அவர் இழந்த உறக்கத்தை வீரரும் எடுத்து,
அத்தனையதனைக் களவனாக அடைந்தே ஒரே வழி என்ற
வாழ்வுத்திட்டம் என்க. 'தோளோ யானே' என்றால், தீயோலையா
யானும் தோலினால் என்ற பொருள்பெறும்படியாக.

அருஞ்சொற்பொருள் : நமது - நெற்றி; உடர் - ஒலிக்கிட்டு
யினையு; சாஅய - இளைத்து; யடர் நினைவு; தீயர் - அமை
நொரு - வருத்துகின்றோம்.

மேற்கேசம் : காம நோயுடையார் கன் துஞ்சாமை :
மெய்யும் புயம்பும் சிந்திதென்ப
பயிதழ் உன்னை யாடொன்றாயே
- குறள் 6

நனத்தைய உயக்கரும் துஞ்சும்
ஓர் யான் மற்ற துஞ்சா நெனே
- குறள் 5

'இளமணி நெடுநெல் வாராதானிலும்
வருவதுபொயர் செவி நமது இளைக்கும்
அவனொடு
தயிர் மறத்தனயாய் நொழி எம் கண்ணே'
- குறள் 311

அன்னை, வாழி வேண்டு, அன்னை! கழிவு
முண்டாகும் மலரும் தன் உடற் சேய்ப்பன்
எம் தோள் துறந்தனவர் ஆயினி,
எவன்கொல் மற்று அவன் நயந்த தோனே!

பெருமழைப்புலவர், 'நீரோடு மதகு வழியின்கண் நெய்தல் மலர்கள் பொருந்தி அதனை மறைக்கின்ற நீர்த்துறையை உடைய துறைவன், என்கின்றார். பூக்கள் தூம்பின் வாயை அடைப்பதாகக் கூறியதற்கு ஏற்ப அவர் உள்ளுறையும் கூறினார். அது வருமாறு :

"நீர்ப்படர் தூம்பின் பூக்கெழு துறைவன் என்றதனால், நீரோடும் வழியை அதன்கண் தோன்றிய மலரே மறைக்குமாறுபோல அவனது விசைந்த வருகையை வரை பொருளே தடை செய்கிறது. பொருளீட்டியவுடன் விசைந்து வந்து அளி செய்தல் ஒருதலை என்னும் உள்ளுறையும் காண்க."

இனி, துரைசாயிப் பிள்ளை, 'ஒருநாள் துறந்த காலை' என்றும் பாடமுண்டென்று கூறி, "முன்னர்க் கூடிய ஞான்று செய்த தலையளியாற் பிறந்த கேண்மை, அவன் வாராது நின்ற பொழுதெல்லாம் மனத்தின்கண் தோன்றி, இன்று வாரார் ஆயினும் தானை வாரார் அல்லர் எனப் பல நாளும் நினைப்பித்தலின், எம்மைத் துறப்பர் போலும் என நீ ஐயுறாதே கொள் என்று உரைக்க' என விளக்கமும் தருவார்.

ஐயர் அவர்கள் பதிப்பில் இப்படியொரு பாடவேறுபாடு காணப்படவில்லை. ஒருவேளை, பிள்ளையவர்கட்குக் கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதியில் அவர் கட்டும் பாடவேறுபாடு காணப்பட்டது போலும்.

அகுஞ்சொற்பொருள் : நெய்தல் - கடற்கரையில் உள்ள கழிகளில் வளரும் தாவரம்; கணைக்கால் நெய்தல் எனப்படலாலும் கூறப்படுவதால் திரட்சியான காம்பினை உடையது இதன் பூவெனத் தெரிகிறது; தூம்பு - உட்டுளை உடையது; மதகு; அளித்தல் -- அளிசெய்தல்; பொழுது - காலம்.

'எம் தோள்' என்றாள், தலைவிக்கும் தனக்கும் உள்ள பிரிவரிய நட்புப் பற்றி. இருதலைப்புள்ளின் ஒருயிர் போல், தனக்கும் தலைவிக்கும் இடையேயுள்ள உறவு உயிருறவாதவின் தலைவியின் தோளும் தந்தோளும் ஒன்றே என்பதுபடப் பேசினாள் என்க.

'என்னாம் கொல்' என்றும் பாடம். 'அத்தோள்கள் என்னவாகுமோ, யாரறிவார்? என்ற பொருளும், 'அவற்றுக்கு என்ன சிறப்புண்டு?' என்ற பொருளும் இதற்குக் கொள்க. தோள்கள் என்னவாகும் என்றது உயிர் மேல் நின்றது. அஃதாவது, அவள் உயிர் வாழாள் என்பது.

'எவன்கொல்?' என்ற பாடத்திற்கு 'என்ன பயன் உடைத்து' என்று பொருள் கொள்க. அவனாய் தழுவப்படாத எம் தோள் இருந்தும் இவ்வாததுபோன்றதே என்பது கருத்து. அத்தகு நிலை வருவதற்குத் தலைவன் இடமளியான் என்பது அவள் கருத்தாகக் கொள்க.

அருஞ்சொற்பாடுகள் : கழிய - கழியில் உள்ள; முண்டகம் - கழிமுள்ளி; எவன்கொல் - என்ன பயன் உடைத்து? நயந்த - விரும்பி அணைத்த.

இலக்கணக்குறிப்பு : கொல் - அசைநிலை; மற்று - இடைச்சொல்.

பழையவுரைக் குறிப்பு : முண்டகம் மலரும் சேர்ப்பன் என்றது, அன்பிலன் போலத் தோன்றினும் அகத்தே திரியாத அன்புடையவன் என்றவாறு.

நறுமணம் கமழாத கழியிடம் ஆயினும் முண்டகம் மலர்ந்து மணம் கமழா நிற்கும் என்றது, கடிது வரையாது நீட்டித்தமையால் நயவாதான் போல் தோன்றினும், துறவாமைக்குரிய பேரன்பினன் என்று உள்ளுறை கொள்வார் உளர்.

கிரமணத்திற்கு வேண்டிய செய்வதை நாட்டிக் கொள்
கிரம்பினாக. தலைவன் வளரவிற்குரிய ஏற்பாட்டில்
வந்தமையால் தலைவியின் பசப்பு நீங்கிற்று; உடல் பூசுதல்
அதனைத் தன் தாய்க்குக் காட்டித் தோழி சொல்லியது.

உரை : அன்னையே! நீ வாழ்க! அன்னாய்
கூறுவதனை விரும்பிக்கேள். முழக்கத்தினால் செய்யும் உடல்
திராகள் கரைந்து எறிந்த முத்தம் வெண்ணிறமுடைய மணி
பரப்பிலே கிடந்து மின்னுதற்கு இடமான குளிர்ந்த அங்கு
நீர்த்துறைக்குத் தலைவன் வந்தமையால், என் தோழியின் நெய்
பெண்ணெயிலிட்டு சிறப்பாகச் சிவந்தது. அதனைக் காண்பதை

உரை விளக்கம் : முத்துக் குளிப்பார முச்சடக்கி அரிதல்
கொணரத் தக்க முத்துக்கள் தலைவன் நாட்டிய மணி முத்து
சிந்தும் இன்றியே கிடைக்கும் என்றது தலைவன் நாட்டிய
வளத்தைப் பாராட்டியதாகும். முத்துக்கள் திரைக்கால்
அடைக்கப்பட்டு வரும் என்பது.

'புலவுப் பொருது அழிந்த பூநாறு பரப்பின்
இவர் திரை தந்த ஈர்ங்கதிர் முத்தம்'

என்பதனாலும் அறியப்படும். - அகம். 10.

'தண்ணத்துறைவன்' என்றான், தன் துறைபோல் தூது
தன்மையான பண்புடையன் என்ற பொருள்பட. தலைவன் வந்த
உடனே தலைவியின் நுதற்பசப்பு நீங்கிற்றாதலின் 'வந்தொடல்
பெண்ணினும் சிவந்தன்று' என்றான். தலைவன் பிரிந்த அக்கணம்
பசுந்த நெற்றி, இப்பொழுது அவன் வந்த அக்கணமே ஒளிபெற்ற
நெற்றியின் ஒளி மிகுதி கூறுவான் 'பெண்ணினும்' என்றான்
'கண்டசின்' என்று தாயை வேண்டியதன் பொருளாவது
'இதுகாலும் பசுந்து கிடந்த நின் அன்பு மகளின் நெய்
இப்பொழுது எவ்வளவு பொலிந்து தோன்றுகின்றது பார்' என்ற
பொருளை விளக்கிற்று என்க. 'கடச் கடரும் போள் போள்'